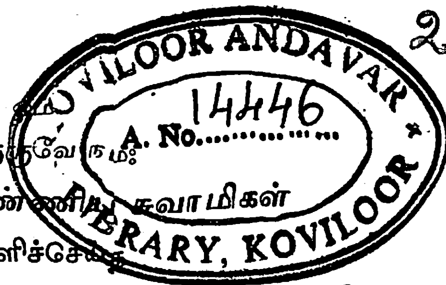

சற்குருதேவே நம:

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பஞ்சதசப்பிரகரணம்

இது

கோயிலூர்

அ. இராமசாமிச்சுவாமிகளால்

பதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்க

தி. ஸ்ரீநிவாசராகவாச்சாரியரவர்களால்

பலருடைய வேண்டுகோளின்படி பலபிரதி ரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து

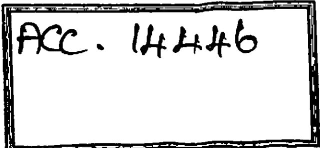
சென்னை:

திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

1925

[ரிஜிஸ்டர்செய்தது] [விலை ரூபா 1.

20-3

பொருளடக்கம்

ஓம்.

ஸ்ரீ சற்குருவே நமஃ

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

குருஸ்துதி.

அநேகவித லக்ஷண விஸ்தாரத்துடனே கூடியிருக்காநின்ற மஹா மாயாமோஹத்தை எந்நேரமும் எடுத்து விழுங்குகிறதே வேலையா யிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராசாரிய குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

முதலாவது
சித்திரதீபம்.

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள், லோகாநுக்கிரக நிமித்தமாகச் சகல வேதாந்தத்தினுடைய பொருள்களெல்லாம் மனதிலே சேகரித்துக்கொண்டு சகல வேதாந்தமெல்லாம் அதிகரிக்க மாட்டாத பேருக்கும் சகல வேதாந்தமெல்லாம் படித்தாலும் அதின் அர்த்தந் தெளிந்தறிய மாட்டாத பேருக்கும் எளிதாக வேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப் பொருள்களைக் கண்டநுபவித்து மோக்ஷ மடையத்தக்கதாகச் சகல வேதாந்த சம்மதப்படிக்குத் தம்முடைய மனதிலே யிருக்கின்ற பிரமாநுபவத்தைப் பஞ்சதசப் பிரகரணத்தினலே வெளிபண்ண

வேண்டுமென்று பதினைந்து பிரகரணத்திற்குள் முந்தின பிரகரணத்தினாலே அத்தியாரோபம் அபவாத மென்கிற இரண்டு நியாயத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு பரமாத்மாவி னிடத்திலே ஆரோபிக்கப்பட் டிருக்கிற சகத்தினுடைய லக்ஷணஞ் சித்திரமே யல்லாமல் உண்மையல்லவென்கிறதைச் சித்திரபட திருஷ்டாந்த முன்னிலையாக வெளிபண்ணினபடி;

புடவையி னிடத்திலே சித்திர மாரோபிக்கப் பட்டாற்போலப் பரமாத்மாவாக விருக்கின்ற தன்னுடைய சொரூபத்திலே சீவன் சகத்து ஈஸ்வர னென்னப்பட்ட சித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டதென்றறிக.

(க) சித்திரப்படந் தானே தானாக விருந்தால் வெளுத்த படமென்றும், கஞ்சிபூசினால் பசைப்பட மென்றும், கரியாலே சித்திரம் அச்சுக்கட்டினால், லாஞ்சன படமென்றும், வர்ணமடைத்துத் தீர்ந்தால் ரஞ்சித படமென்றும், கண்டாற்போல, பரமாத்மாவிற்கு நாலவஸ்தை யேது, அதற்கு உபாதி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

பரமாத்மா, ஒருபாதியு மற்றுத் தாமாயிருக்கும்போது சித்தென்றும், மாயையினுடனே கூடினால் அந்தரியாமி யென்றும், சமஷ்டி சூக்ஷ்மபூத சூக்ஷ்ம சரீரத்துடனே கூடினால் இரண்யகர்ப்ப னென்றும், சமஷ்டி ஸ்தூலபூத ஸ்தூலசரீரத்துடனே கூடினால் விராட்புருஷனென்றுஞ் சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(உ) பரமாத்மாவே சித்திரபடமானால், அதைப்பற்றி யிருக்கிற சித்திரபேதங்க ளேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தம் உத்தமம் மத்திமம் அதமமாய்க் காணப்படுகிற பிராணிகளும், மலையாறு கோபுரமுதலான சடங்களும் சுபாவ சைதன்னியத்தி னிடத்திலே மாயையாகிற வர்ணத்தினாலே கற்பிக்கப்பட்ட சித்திரமென்றே உத்தரம்.

(ங) இதுவே சித்திரமானால், சேதனம் அசேதனமென்று இரு வகுப்பா யிருப்பானேன் னென்கிற சங்கைக்கு,

படத்துச் சித்திர சரீரங்களிலே அநேக படாபாசமெழுதி யிருக்கிறாற்போலச் சைதன்னிய சித்திரத்திலே பிராணிகண் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் சாக்ஷாத் சைதன்னிய மல்லவென் றுத்தரம்.

(ச) மலை யாறு கோபுரமுதலானவைகட்குச் சிதாபாசர்கள் ஏனில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரத்திற் பர்வத முதலானவைகட்கு வஸ்திராபாசந் தேவையற்றதுபோலச் சிருஷ்டியிலே யகப்பட்ட மண் முதலானவைகட்குச் சிதாபாசர்கள் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(ரு) பிராணிகண் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற்பனைக்குப் பிரயோசன மேதென்கிற சங்கைக்கு,

நால்வகைச் சரீரங்களை யடைந்து செனனமரணாதி சம்சாரத்தைப் பாவிக்கிறதே பிரயோசனமென் றுத்தரம்.

(சு) இப்படிச் சிதாபாசனுக்கே சம்சாரமானாற் சகல வாதிகளும் லௌகீகரும் ஆத்மாவிற்கே சம்சாரமென்று சொல்லக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆபாசப் புடவையின் வர்ணத்தை அதிஷ்டானப் புடவையின் வர்ணமாகச் சொல்லுகிறாற்போல ஆபாசன் சம்சாரத்தை அதிஷ்டானத்திலே சுமத்துகிறதற்கு அஞ்ஞானமே காரணமென் றுத்தரம்.

(எ) அந்த அஞ்ஞானத்திற்கு லக்ஷணமேது அதைப் போக்குதற்குபாய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னிடத்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சிதாபாசனையும் அவன் சம்சாரத்தையுந் தன்னுடைய சுபாவமாக எண்ணுகிற மயக்கமே அஞ்ஞானம். தனக்கொருக்காலுஞ் சம்சாரமில்லை. சம்சாரமுஞ் சம்சாரியுங்

கற்பித மென்றறிகிற விவேகமே அஞ்ஞானத்தைத் தள்ளுகிற உபாய மென் றுத்தரம்.

(அ) அந்த விவேகம் எதுசெய்தால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

சீவன் சகத்து பரமாத்மாக்களைக் குருசந்நிதானத்திலே பலபட விசாரித்தால் விவேகம் வருமென் றுத்தரம்.

(க) மோக்ஷாவஸ்தையிற் பலமாக மிஞ்சப்போகிற பரமாத்மாவை மாத்திரம் விசாரிக்கவேண்டுமே யல்லாமல் வந்தியாபுத்திரனைப்போல விருக்கிற சீவனையுஞ் சகத்தையும் விசாரிக்கக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சொரூபமாயிருக்கிற பரமாத்மாவி னிடத்திலே ஒருவிசாரமுமில்லை. விசாரமெல்லாஞ் சீவன் சகத்துக்களிற்றானே நுண்மையாக விசாரிக்கில் இருவகையும் வாதிக்கப்பட்ட வுடனே பரமாத்மாவே தானாக மிஞ்சுமென் றுத்தரம்.

(கo) விசாரித்த ஞானிகட்குச் சீவன் சகத்து வாதிக்கப்பட்டாற் றிரும்பவும் விவகாரந் தோன்றுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே சீவன் சகத்துத் தோற்றாம லிருக்கையிலும், மூத்தியில்லாம லிருக்கையினாலே தோற்றாமற்போகிறது வாதை யல்ல. இந்த இருவகையும் மித்தை யென்கிற நிச்சயமே வாதையென் றுத்தரம்.

(கக) இந்த இருவகையுந் தோற்றுமானாற் பரமாத்மா மாத்திர மிஞ்சப்போகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பரமாத்மா மாத்திரமே அழிவற்ற உண்மைப்பொரு ளென்கிற நிச்சயமே மிஞ்சுகிறது. சகத்து மறைகிறதல்ல. சகத் தில்லாதிருந்தாற் சீவன் மூத்திகூடாதென் றுத்தரம்.

(கஉ) இந்த இருவகையும் எத்தனை காலம் விசாரிக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினாலே வந்த ஞானம் பரோக்ஷ க்ஞானமென்றும், அபரோக்ஷ க்ஞானமென்றும் இருவகையாக விருக்கும். இதில் அபரோக்ஷ க்ஞானம்வந்தால் விசாரத்திற்கு முடிவென் றுத்தரம்.

(கங) இந்த இருவகை ஞானத்திற்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமொன் றுண்டென்கிறது, பரோக்ஷக்ஞானம். நானே அந்தப் பிரமமென்கிற துணிவு, அபரோக்ஷ க்ஞானமென் றுத்தரம்.

(கச) இந்த அபரோக்ஷ க்ஞானத்தை வருவிக்கிற விசாரமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடாகாசம் மஹாகாசம் சலாகாசம் மேகாகாசம் போலக் கூடஸ்தரையும் பிரமத்தையும் சீவனையும் ஈசுரனையும் பகுத்தறிகிறதே விசாரமென் றுத்தரம்.

(கரு) கடாகாசமும் மஹாகாசமுங் கண்டோம். சலாகாசத்திற்கும் மேகாகாசத்திற்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடசலத்திற் பிரத்தியக்ஷமாக மேக நக்ஷத்திரங்களுடனே காணப்படுகிற ஆகாசம். சலாகாசம், மஹாகாசத்தின் மேகசலத்திலே அநுமானத்தினாற் கண்ட பிரதிவிம்பமே, மேகாகாசமென் றுத்தரம்.

(கசு) கூடஸ்தர் முதலான நாலு சைதன்னியத்தையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்விகாரமாக விருக்கின்ற அதிஷ்டான சைதன்னியமே சரீரத்தில்வளைபட்டது கூடஸ்தரென்றும், மற்றது பிரமமென்றும், கூடஸ்தரிடத்திற் கற்பிதமான அந்தக்கரணப் பிரதிவிம்பன் சீவனென்றும், பிரமத்திற் கற்பிதமான மாயாப்பிரதிவிம்பன் ஈசுரனென்றுமுத்தரம்.

(கஎ) சரீரத்திலே நானென்று விவகரிக்கிற சீவனைத் தவிர வேறே கூடஸ்த ரெங்கேயென்கிற சங்கைக்கு,

சலாகாசத்தினலே கடாகாச மறைபட்டாற்போலச் சீவனலே கூடஸ்தரு மறைபட்டு இரண்டும் ஒன்றாகத் தோற்றுகிறதென் றுத்தரம்.

(கஅ) இந்தச் சீவன் கூடஸ்தரை யேன் பகுத்தறியவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

இதுவே மூலாஞ்ஞானமென் றுத்தரம்.

(கக) இந்த மூலாஞ்ஞானமாகிற அவித்தை யெத்தனை விதமா யிருக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

ஆவரணமென்றும், விபேக்ஷமென்றும் இரண்டுவகையா யிருக்கு மென் றுத்தரம்.

(உ௦) இந்த இருவகைக்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நான் கூடஸ்தரைக் காணேனென்கிற அறிவாக விருந்தும் கூடஸ்தர் தோற்றவில்லையென்கிற மயக்கமே ஆவரணம். கிளிஞ்சிலை வெள்ளியென்று பார்க்கிறாற்போலச் சுபாவசைதன்னியமா யிருக்கிற தன்னைக் கற்பிதமா யிருக்கிற அகங்காரியாய்க் காண்கிறதே விக்ஷேப மென் றுத்தரம்.

(உக) ஆதித்த னிடத்திலே இருட் டிராததுபோலச் சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்திலே அப்பிரகாசமாயிருக்கிற அஞ்ஞானம் வரக் கணக்கில்லையே. இது நமக்குச் சம்மதமென்றாலும் அஞ்ஞானகாரியமான ஆவரண மெப்படி வந்தது. இதுவுமில்லை யென்றால் ஆவரணத்தைப் போக்குகிற வேதாந்தத்தைப் படிக்கவும் கணக்கில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

நான் அஞ்ஞானி யென்கிற அநுபவம் சடத்தி னிடத்திலே காணப்படாமற் சித்தினிடத்திலே காணப்படுகிற திருஷ்டமென்றே யுத்தரம்.

(உஉ) அநுபவங் கண்டாலும் யுத்தி கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

திருஷ்டமாய்க் கண்ட காரியத்திற்கு யுத்தி தேவையில்லை, காணாத காரியத்திற்கே யுத்திவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(உங) தானுகான நியாயம்போலச் சங்கித்தா லல்லவோ யுத்தி யிலே திடப்படு மென்கிற சங்கைக்கு,

அநுபவத்தைக் கடந்து சங்கிக்கலாகாது. ஆகையினாலே, கூடஸ் தருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் விரோதமில்லை. கூடியிருக்கலாமென் றுத்தரம்.

(உச) ஆனலிந்த அஞ்ஞானத்தைத் தள்ளுகிற விரோதியேது, அதெங்ஙனே காணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரவிசார க்ஞானமே அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதி. இதை ஞானிகளிடத்திலே காணலாமென் றுத்தரம்.

(உரு) விக்ஷேப மென்னப்பட்ட அகங்காரியாவ தார், இவனெதி னாற் கற்பிக்கப்பட்டான், இவனுக் கதிஷ்டானமே தென்கிற சங் கைக்கு,

காரணகாரிய சரீரத்தை யுடைத்தான சைதன்னியமே அகங் காரி. அஞ்ஞானகாரியமான விக்ஷேபத்தினாலே கற்பிக்கப்பட்டான். இவனுக் கதிஷ்டானங் கூடஸ்த சைதன்னியமென் றுத்தரம்.

(உகூ) இப்படிக் கற்பிதமா யிருக்கிற அகங்காரிக்கும் சுபாவமா யிருக்கிற தனக்கும் சுபாவ சித்தமாயிருக்கிற பேதமெப்படி, பிராந்தி சித்தமாயிருக்கிற அபேதமெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

ஈதென்னப்பட்ட அதிஷ்டானக் கிளிஞ்சில் உண்மை, வெள்ளி யென்கிற ஆரோபம் மித்தையென்கிறதுபோலச் சுபாவ சித்தபேதம் இது வெள்ளியென்கிற ஒருமை மயக்கம்போல நான்தானென்கிற ஒருமை மயக்கமே பிராந்தி சித்தமாயிருக்கிற அபேதமென் றுத்தரம்.

(உள) ஈதென்கிற சாமான்யம் போலவும் வெள்ளி யென்கிற விசேஷம் போலவும் ஆத்மாவும் அகங்காரியும் எங்கும் காணப்பட வில்லையே யென்கிற சங்கைக்கு,

தேவதத்தன்தான் போனவன், யக்ஞதத்தன்தான் கண்டவன், நீதான்சொன்னவன், நான்தான் கேட்டவனென்கிற விவகாரத்தி னிலே, இது வெள்ளி, இது புடவை, இது கடமென்றாற் போலச் சாமான்ய விசேஷ மிரண்டுங் காணப்படுகிறதென் றுத்தரம்.

(உஅ) இந்தப்பேதக்ஞானத்தினு லுமக்குப் பிரயோசனமே தென்கிற சங்கைக்கு,

தானென்கிற சொல்லுக் கர்த்தம் நானென்கிற அகங்காரிக் கன்னியரான கூடஸ்த ரென்றே சித்தாந்தமென் றுத்தரம்.

(உகூ) கடந்தான் படந்தான் கோபுரந்தா னென்னுமிடத்தில் அசேதனத்தி னிடத்திலே தானென்கிற சொல்லு வரலாமோ வென் கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாச னில்லாதபடியினாற் சடமென்று சொல்லப்பட்ட கட படாதிகளும், சிதாபா சனுண்டானபடியினாற் சேதனமென்று காணப் படுகிற பிரமாதி ஸ்தம்ப பரியந்தமான பிராணிகளும், ஆத்மா ஒருவ ரிடத்திலே இருவகைக்கற்பிதங்க ளானபடியினாலே எல்லாவற்றிலுந் தானென்று வழங்குகிற சொல் எங்கும் ஆத்மா வுண்டென்கிறதைக் காட்டுகிறது. ஆகையினாற் றானென்கிற சொல் எங்கும்வரலா மென்றே யுத்தரம்.

(௩௦) தானென்கிற சொற்போல இதுவது வென்கிற சொல்லும் எல்லாவற்றிலுஞ் சாமான்யமாக விருக்கையினால், இவைகளும் ஆத்மாவாக விருக்கட்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

இதுவது வென்கிற சொல் நல்லது பொல்லாதென்கிற சொற்போலப் படிபாதியிலே சாமான்யங் கண்டதே யல்லாமல் முற்றுங் காணவில்லை. ஆகையினால், இதுதான் அதுதான் நல்லதுதான் பொல்லாததா னென்று சர்வத்திர சாமான்யமாகத் தோற்றுகிறதுதானே ஆத்மா வென்றும் மற்ற விசேஷ மெல்லாம் மாயாகற்பித மென்றுஞ் சித்தாந்தமென் றுத்தரம்.

(௩௧) இது எல்லார்க்கும் என்றெரியவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

முன்சொன்ன அஞ்ஞானத்தினாலே தாதான் மியாத்தியாசத்தை யடைந்த அஞ்ஞானிகள் சாமான்ய விசேஷ மிரண்டும் வெட்டவெளியாய் வேறுபட்டிருக்கினும் ஒன்றாய்க் கண்டார்களென் றுத்தரம்.

(௩௨) இந்த அத்தியாச மெப்படிப் போமென்கிற சங்கைக்கு,

விசார க்ஞானத்தினாலே அஞ்ஞானமும் ஆவரணமும் போமென்று முன்சொன்னதே யுத்தரம்.

(௩௩) இந்த ஞானிக்குக் காரணமான அஞ்ஞானம் போயுங் காரியமான விக்ஷேப மிருப்பானே னென்கிற சங்கைக்கு,

விக்ஷேபத்திற்குக் காரணம் அஞ்ஞான மென்றுங் கர்ம மென்றும் இருவகுப்பு. அவற்றில் அஞ்ஞான நசித்தும் கர்ம நசியாதபடியினால் பிராரத்த கர்மந் தொலையுமட்டும் இருக்குமென் றுத்தரம்.

(௩௪) காரண நஷ்டமாயுங் காரியம் இருக்குமென்கிறது நியாயமல்லவே யென்கிற சங்கைக்கு,

2

உங்கள் தர்க்கமதத்திலே காரண நஷ்டமாயுங் காரியஞ் சற்றுப் போ திருக்குமென்றது நமக்குஞ் சரியல்லவோவென் றுத்தரம்.

(௩௫) அப்படியானாலுங் காரணத்திற்குப் பின் காரியஞ் சற்று நேரமல்லவோ இருக்கவேண்டும். ஒரு புருஷாயு வுள்ளமட்டு மிருக்கு மென்கிறது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

இரண்டொரு நாளி லுண்டான காரணத்திரய மென்னப்பட்ட நூல்வெந்தும் ஒருசாமங் காரிய தாமச முண்டென்றால் அநந்த கற்பத்திலே யிருக்கிற அஞ்ஞானப் பிராந்தி நஷ்டமானாலும் அதின் காரியமானவிக்ஷேபம் பிராரத்தத்தோடே போமென்றது சொற்ப மல்லாமல் விஸ்தார மல்லவென் றுத்தரம்.

(௩௬) இப்படி வாயடி கையடி யடிக்கிறதே யல்லாமல் இதற்குப் பிரமாண மில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

வாயடி கையடி யடிக்கிறது உங்கள் தர்க்கமதத்திலேயே யல்லாமல் நமக்குச் சுருதி யுத்தி யநுபவ மூன்று முண்டென்றே யுத்தரம்.

(௩௭) தார்க்கிகன் சண்டைபோதும் சித்தாந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானிகள் நான் தானென்கிற இருவரையும் ஒருவனாகக் கண்டு கலங்கிச் சம்சாரத்திலேயடி படுவார்க ளென்றும், இந்த இருவகையும் வேதாந்த க்ஞானிகள் பகுத்தறிந்து முத்தராவார்க ளென்கிறதே சித்தாந்தமென் றுத்தரம்.

(௩௮) வேதாந்த மல்லாத சாஸ்திரத்தினாலே முத்தி யில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

மற்றைச் சாஸ்திரமெல்லாம் பிராந்தர்களாலே பண்ணப்பட்ட சாஸ்திரமானபடியினாலே கலக்கத்தின்மேற் கலக்கமாய்க் குழம்புமே யல்லாமற் பிராந்தியைத் தெளிவிக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௩௧) இன்ன இன்ன சாஸ்திர கர்த்தாக்கள் இன்ன இன்னதைப் பொருளென்று கலங்கினார்களென்றதையும், இவர்களுக்குப் பரம்பரையாகத் தெளிவுவரும் வழியையும் இன்னபடி யென்று பகுத்துச் சொல்லவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

[க. பாமரரும், லோகாயுதரும், விரோசனன் சித்தாந்த யுக்தியினாலே ஸ்தூலசரீரமே ஆத்மா வென்பார்கள்.]

[உ. சார்வாகன், சீவன்போன வுடனே சரீர மரித்துப்போகிறபடியால், நான் கண்டேன் கேட்டேனென்கிற யுக்தியினால் தேகம் ஆத்மாவல்ல, இந்திரியமே ஆத்மாவென்று சொல்லுவன்.]

[௩. இரணியகர்ப்ப வுபாசிகளான பிராணாத்மவாதிகள், பிராணன்போனால் இந்திரியங்க ளிராதபடியினாலே பிராணனே ஆத்மா வென்பார்கள்.]

[௪. * உபாசகர், மனதில்லாதபோது பிராணன் றெரியாதபடியினாலே மனதே ஆத்மா வென்பார்கள்.]

[ரு. க்ஷணிக வாதிகள், புத்தி யில்லாவிட்டால் மனதாரலிக்கிறபடியினாலே புத்தியே ஆத்மா வென்பார்கள்.]

[சு. பௌத்தர்களான மாத்தியமிகர்,சுழுத்தியிலே புத்திமுதலாக ஒன்றுங் காணாதபடியினாலே சூன்யமே ஆத்மாவென்பார்கள்.]

[எ. பட்டர் † முதலினோர், சுழுத்தியிலே சூன்யமா யிருந்ததென்று கண்டுசொல்ல வருகிறபடியினாலே ஆத்மா சத்தென்பார்கள்.]

இவ்வா றாத்மநிர்ணய ஞ்செய்து இனி
ஆத்ம பரிமாணத்தில் விவாதம்.

[அ. அந்தராளர், சுஷுமநாடி வழியே சஞ்சரிக்கிறபடியினாலே ஆத்மா அணுவென்பார்கள்.]

[ ] இக் குறியுள் அடங்கியுள்ள சங்கைகள் மூலசுலோகப்படி சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன.

* உபாசக ரென்றது, நாரத பஞ்சராத்திர வநுசாரிகள்.

† முதலினோ ரென்றது, பிரபாகரரையும் தார்க்கிகரையும்.

[கூ. திகம்பரர், பாதமஸ்த கபரியந்தம் அறிவு கலந்திருக்கிறபடி யினாலே ஆத்மா புருஷப்பிரமாண மென்பார்கள்.]

[கo. பிரபாகரரும், தார்க்கிகரும், ஆத்மா பரிச்சின்னமா யிருந்தால் அழிந்துபோமென்று பரிபூரணமாய்ச் சடமாயிருக்கு மென்பார்கள்.]

[கக. பட்டர் மதத்திலே, சுழுத்தியிலே சடமாயுஞ் சாக்கிரத்திலே அறிவாயுங் காணப்படுகிறபடியினாலே, ஆத்மா சடசித்தா யிருவகையுமா யிருக்கு மென்பார்கள்.]

[கஉ. சாங்கியர், பரிபூரணத்திற்கு இரண்டு லக்ஷணங் கூடாது; ஆத்மா சித்தாய்ப் பரிபூரணமா யிருப்பார்; அவரவர்க ளிடத்தில் சுழுத்தியிற் காண்கிற சடம் அந்த ஆத்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங் கொடுக்க வந்த பிரகிருதி யென்பார்கள்.]

[கஙு. யோகி, பிரகிருதிதானும் புருஷனொருவ னில்லாவிட்டாற் சேஷ்டிக்கமாட்டா தென்றும், அடக்கியாளுவா ரில்லாதிருந்தா லாத்மாக்களுக்குப் பந்தமோக்ஷ மில்லை யென்றபடியினாலே இந்த ஆத்மாக்களைத் தவிர ஈசுர னொருவ னுண்டென்பன்.]

இனி இதில் உளதாகுங் கலக்கங்களைக் கூறுகின்றார்.

[கச. பதஞ்சலிபகவான் * கிலேச † கர்ம ‡ விபாகங்களோடும் அவற்றின் || ஆசயங்களோடுங் கூடாத புருடவிசேடனே ஈசனும், அவன் சீவன்போலும் அசங்க சித்தாகு மென்று சொல்லுவார்.]

---

* கிலேசம் என்றது, அவித்தை, அஸ்மிதை, இராகம், துவேஷம், அபினிவேசம், என்பனவாம்

† கர்மம் என்றது, அசுக்ல கிருஷ்ணகர்மம், யோகிக்கு இதரர்க்குப் புண்ணிய பாபமிசிரம்; அசுக்ல கிருஷ்ணமென்றது சகாமரூப சுபகர்மம்; இரண்டின் விலட்சணமான யோகானந்தத்திற்கு ஏதுவான புண்ணியவிசேஷம். ‡ விபாகம் என்றது, ஜாதி, ஆயுள், போகம், என்னும் பலவிசேஷங்கள். || ஆசயம் என்றது, சமஸ்காரம்.

[கரு. தார்க்கிகன், அசங்கனுகிய ஈசுரனுக்கு நியந்திருத்துவங் கூடாது, நித்தியமான இச்சாஞானக் கிரியைகளை உடைத்தாயிருப்ப னென்று சொல்லுவன்.]

[கசு. இரண்யகர்ப்ப உபாசகர், ஈசுரன் நித்திய ஞானுதிகளை யுடையனேல் சதா சிருஷ்டி யுளதாதல் வேண்டும். ஆகலின், இரண்ய கர்ப்பனே ஈசுர னென்பார்கள்.]

[கஎ. விஸ்வரூப மதம், ஸ்தூல சரீரத்தைவிட்டுச் சூக்ஷம சரீரந் தனியேயில்லை. கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபங் காட்டுகிறபோது, எங் குங்கா லெங்குங்கை யாகக் காட்டினபடியினுலே விராட்புருஷனே ஈசுரன், இரண்யகர்ப்ப னல்லவென்று சொல்லும்.]

[கஅ. பிரசாபத்திய மதம், எங்குங்கா லெங்குங்கையாக விருக் கிறதே ஈசுரனுனல், மரவட்டையும் ஈசுரனுகவேண்டும். ஆகையி னுலே, பிரம்மாவே ஈசுரனல்லாமற் மற்றது ஈசுர னல்லனென்று சொல்லும்.]

[கசு. வைஷ்ணவ மதம், இந்தப் பிரம்மாவும் விஷ்ணுவினுடைய நாபியிலே பிறந்தபடியினுலே விஷ்ணுவே ஈசுரனென்று சொல்லும்]

[உ0. சைவாகமம், சிவனுடைய பாதம் விஷ்ணு காணுதபடியி னுலே சிவனே ஈசுரனென்று சொல்லும்.]

[உக. கணுதிபத்தியமதம், திரிபுர சங்காரத்திலே சிவனும் கண பதியைப் பூசைபண்ணினபடியினுலே, விக்நேசுரனே ஈசுரனென்று சொல்லும்.]

[உஉ. புராணிக மதம், இப்போது சொல்லப்பட்ட தேவதைக ளெல்லாம் புண்ணிய ஸ்தலங்களிலே விளங்குகையினுலே, ஸ்தலங் களே ஈசுரனென்று சொல்லும்.]

[உ௯. தர்மசாஸ்திரன், ஸ்தலங்களும் மரங்களினாலே விளங்குகையினாலும், மூங்கில் அரசு எருக்கு முதலானவைகளை அவரவர் குலதேவதைகளாகப் பூசை பண்ணுகையினாலும், மரங்களே ஈசுரனென்று சொல்லுவன்.]

[உ௯. இப்படி யின்னம் அநேகம் மதவாதிகள், தங்கள் தங்கள் மதாபிமானத்தினாலே மந்திரவாதம், ரசவாத முதலான சாஸ்திரங்களைத் தொடுத்துக்கொண் டலைந்தார்கள். இப்படி அஞ்ஞான சாஸ்திர கர்த்தாக்க ளலைந்த வழி சொன்னோமென் றுத்தரம்.]

(௪0) இப்படி யெல்லாச் சாஸ்திர கர்த்தாக்களும் வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணமாட்டாம லலைந்தார்களானால் வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணப்போகிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

பிரம மொன்றே பொருள், மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமய மென்கிற வேதாந்த விசாரத்தினாலே வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௪௧) அப்படியானால், இந்த வாதிகளுக் கெல்லாம் விரோத மல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒன்றே பொருளென்கிற வேதாந்தத்திற்கும், அதைத்தானே குருடர் யானைகண்டாற்போலக் கண்டிருக்கிற இந்த வாதிகளுக்குஞ் சற்றும் விரோதமில்லை யென்றே யுத்தரம்.

(௪உ) பிரம மொன்றே உண்மைப்பொரு ளென்கிறதற்கும், மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமய மென்கிறதற்கும், பிரமாணமே தென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படிச் சொல்லுகிற முப்பத்திரண் டுபநிஷத்துமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௬௩) இவ்வளவுஞ் சித்துலக்ஷணம். வேதாந்தத்திலே மாயைக்கு லக்ஷண மெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

மோக லக்ஷணமும் சட லக்ஷணமுமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௬௪) இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே மாயாலக்ஷண மிருவகையும் பகுத்துக் காட்டவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

கடமுதலான பூதபௌதிக மெல்லாம் சடமாயிருக்கக் கண்டோம். சத்தென்றும் அசத்தென்றும் பகுத்தறியப்படாத படியினாலே மோகமாயிருக்கக் கண்டோமென் றுத்தரம்.

(௬௫) சீவன் சகத்து ஈசுரனென்பவை, யெல்லாரும் உண்மையாகக்கண்டு வருகிறதை மாயையென்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த மாயாகற்பித மெல்லாம் லௌகிக திருஷ்டியிலே உண்மையாகவும், யுக்தியினாலே அநிர்வசநீய மாகவும், வேதாந்த க்ஞானிக்குக் காலத்திரயத்திலும் இல்லாததாகவும் இப்படி மூன் றுவிதமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௬௬) இந்த மாயாகற்பிதப் பிரபஞ்சமெல்லாம் எந்தக்காலத்தில் உண்டு, எந்தக்காலத்தில் இல்லை, யென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்கிரத்திலும் சொப்பனத்திலும் விரித்த சித்திரபடம்போலே உண்டாயிருக்கிற காலமென்றும், சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளிலே சுருட்டின சித்திரபடம் போலே இல்லாத காலமென்று முத்தரம்.

(௬௭) இந்த மாயை சுதந்தரையோ, பராதீனமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சைதன்னியத்தை யன்றியிலே விளங்கமாட்டாத படியினாற் பராதீனமுமாம் அசங்கமாயிருக்கிற கூடஸ் தசைதன்னியத்தைச் சட

மா யிருக்கிற ஜகத்தாகவும், சிதாபாசர்களா யிருக்கிற ஜீவேசுரர்களா கவும் பண்ணுகையினாற் சுதந்தரையுமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சஅ) இப்படியானால் மாயையினாலே பிரமத்திற்குச் சொரூப லக்ஷணங் கெட்டதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயை கூடஸ்தரைத் தொடாமற்றானே சீவன் ஜகத்தையுண் டாக்குகையினாற் சொரூபலக்ஷணங் கெடவில்லையென் றுத்தரம்.

(சகூ) முன் பிரமத்தைத்தானே சீவன் ஜகத்தாய்ப் பண்ணிற்றெ ன்றீர். பின் பிரமத்தைத் தொடாமற் பண்ணிற்றென்றீர். இந்த இரு வகையுங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

கூடாததைக்கூட்டுவிக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவமென்று வேதஞ் சொன்னபடியினாலே, நீ இதிலே மயங்கவேண்டாமென் றுத்தரம்.

(௩௦) இப்படி மாயை கற்பித்த வெல்லாங் கூடாததைக் கூட்டு வித்ததாக விருக்குமோ, இப்படிக்கொத்த சத்தி இந்தமாயைக் கெங் கேயிருந்து வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

ஒரு மாயை யினிடத்திலே பிறந்த பூதங்களிலே, ஒன்றிலே வெளி யும், ஒன்றிலே சலனமும், ஒன்றிலே சூடும், ஒன்றிலே குளிரும், ஒன் றிலே கடினமுங் கண்டபடியினாலே, இந்தமாயை கூடாததைக் கூட்டு விக்கிறது சுபாவம். இத்தச் சத்தி மாயைக்குச் சுபாவமே யல்லாமல் ஒன்றினால் வந்ததல்லவென் றுத்தரம்.

(௩௧) இந்தச் சகத்து மாயாமயமென்றதை யெல்லாரும் எனறியவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்காரனைக் காணுமளவு மிந்திரஜால முண்மையாகத் தோற்றுகிறாற்போல, மாயைக்கதிஷ்டானத்தை யறியுமளவு மாயை யுண்மையாகத் தோற்றும் அதிஷ்டானத்தை யறிந்தாற் பொய்யாய்ப் போமென் றுத்தரம்.

(ருஉ) சகல வாதிகளு மாயையிற்குள்ளேதானே இதுபொரு ளதுபொருளென்று சங்கிக்கக் காரியமே தென்கிற சங்கைக்கு,

சந்தேக சொரூபமா யிருக்கிற மாயைக்குப் பரிகாரந் தேடாமற் சங்கைக்குச் சங்கை பண்ணுகிறதற்கு அஞ்ஞானமே காரணமென் றுத்தரம்.

(ருங) ஆனால் இந்த மாயைக்குப் பரிகாரமே தென்கிற சங் கைக்கு,

இது பொருளல்ல, மாயையென் றறிகிறதே பரிகாரமென் றுத்தரம்.

(ருச) கண்ணாரக் கண்டும் நிர்ணய மாகாத இந்திரஜாலம் போல, இந்த ஜகத்து மாயாமயமா யிருக்கவில்லையே, உண்மையாக வல்லவோ விருக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தசத்தென் றிருவகை நிர்ணயத்திலு மகப்படாத ஜகத்து உண்மை யென்கிறது, உன்னுடைய பக்ஷபாதமே யல்லாமற் சகத்து மாயைதானே யென் றுத்தரம்.

(ருரு) நீர் சொன்னதே யல்லாமல் வேதம் ஜகத்து மாயையென்று சொன்ன பேருண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சடமாய்க் கர்ப்பவாசம் பண்ணின சுக்கிலமுஞ் சேதனம் போலே பிறப்பட்டுப் பெரியவன் சிறியவனென்று உண்டுடுத்துக் கண்டு கேட் டுத் திரிகிறதைப் பார்க்க வேறே இந்திரஜால மேதென்று வசிஷ்டர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்தத்தேகம்போலே ஆலமரமுதலானவைகளும் விதை யெங்கே வந்தது, மரமெங்கே வந்ததென்று மயங்கவேண்டாம். சகலமு மாயையென்றே காணவேண்டுமென்று வியாசர் சொல்லியிரு க்கிறார். மனதினாலே சிந்திக்கில் நிர்ணயமாகாத பொருளைத் தர்க்கிக்க வொண்ணாதென்றும் நிர்ணயப்படாத ஜகத்திலே இதுபொரு ளது பொருளென்று சங்கிக்கத் தேவையில்லை. சகலமு மாயை யென்றே

காணவேண்டுமென்று யாக்ஞியவல்கியர் சொன்னார். இன்னபடியென்று சிந்திக்கப்படாததை யுண்டாக்குகிற சக்தி மாயையென்றெல்லாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்களென் றுத்தரம்.

(௧௬) இந்த மாயைக்கு விதை யெங்கே காணலா மென்கிற சங்கைக்கு,

மரத்தை யடக்குகிற பீஜம்போலச் சாக்கிர சொப்பனப் பிரபஞ்சத்தை யடக்கியிருக்கிற மாயாபீசம் சுழுத்தியிலே யெல்லாருங் காணவில்லையோவென் றுத்தரம்.

(௧௭) சகல புத்திவாசனையும் மாயையிலே யடங்கி யிருக்கிறதற் கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாப்பிரதிவிம்பர் மாயையிலே சகல வாசனையுங் கண்டு சர்வக்ஞரா யிருக்கிறதே அடையாளமென் றுத்தரம்.

(௧௮) ஈசுரவுபாதி யெப்படி யிருக்கும், ஜீவவுபாதி யெப்படியிருக்கும், ஜீவேசுரர்க ளெப்படி யிருப்பார்கள் ஈசுரனை யறிகிற வடைவெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

மேகம்போல விருக்கு மாயை மேகத்தின் றிவலைபோல விருக்கும். புத்திவாசனைகள் திவலையிற் பிரதிவிம்பித்த ஆகாசம்போலவிருப்பர். சிதாபாசர்கள் மேகாகாசம்போல ஈசுரனை அநுமானத்தினலறிய வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௧௯) இந்தப் புத்திவாசனையிலே பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசனையும், மாயாப் பிரதிவிம்பனை யிருக்கிற ஈசுரனையும் எந்த வடைவிலே பகுத்துக் காண்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

வாசனையானது சிதாபாசனுடனே கூடிப் புத்திரூபமாய் முளைக்கிறபோது சிதாபாசனை வெட்டவெளியாய்க் காணலாம். ஈசுரனைச் சர்வக்ஞன் அந்தரியாமி சர்வேசுரனென்று வேதஞ் சொல்லக் கேட்டறியலாமென் றுத்தரம்.

(சுo) இரண்டுபேருஞ் சிதாபாசர்களானால் இவர்களுக்குத் தார தன்மிய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஜீவர்கள் மாயையின் வசமாயிருக்கிற பேர்களென்றும், ஈசுரன் மாயையைத் தன்வசம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கிறவ னென்றுந் தார தன்மியங் காணலாமென் றுத்தரம்.

(சுக) ஈசுரனைச் சர்வக்ஞன் அந்தரியாமி சர்வேசுரனென்ப தேதனு லென்கிற சங்கைக்கு,

இவருக்கு பாதியான மாயையி னிடத்திலே சகலமு மிருக்கிற படியினாற் சர்வக்ஞ னென்பது, சகலஜீவர்வக ளுடைய புத்திகளுக் குள்ளு மிருந்து ஆட்டுகிறபடியினால் அந்தரியாமியென்பது, இவருண் டாக்குகிற பிரபஞ்சத்தை யொருவராலுந் திருப்பப்படாதது கொண்டு சர்வேசுரனென் றுத்தரம்.

(சுஉ) ஈசுரனுக்குச் சர்வக்ஞத்துவ முண்டானால் எல்லாராலும் ஏன் அநுபவிக்கப் படவில்லை என்கிற சங்கைக்கு,

வாசனைக ளெல்லாம் பரோக்ஷ மானபடியினா லநுபவிக்கப்பட வில்லையென் றுத்தரம்.

(சுங) ஆனால் அந்தச் சர்வக்ஞத் தன்மையின் ஞானம் யெப்படி யுளதா மென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சர்வ புத்திகளினும் அந்தச் சர்வக்ஞத் தன்மையைக் கண்டு வாசனை யின்கண்ணே அநுமானிக்கத் தக்கதென் றுத்தரம்.

(சுச) அந்தரியாமிக் கித்தனைகுண முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாண மேது, இவர்க்குச் சரீரமேது, இவர் கற்பித்ததே பிரபஞ்சத்திற்கு வழி யென்கிறதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தரியாமிக்கு வெகுகுண முண்டென்கிறதற்கு அந்தரியாமிப் பிராமணமென்கிற வேதம்; பிரமாணம் புடவையி னிடத்திலே நூலு

பாதானமா யிருக்கிறாற்போலச் சகலத்திலு மிவ ருபாதானமாக விருக்கிறபடியினாலே, சகலமும் இவர்க்குச் சரீரம். ஈசுரன் சகல பூதங்களிலுமிருந்து தேகாதிப் பாவைகளை அபிமானக் கயிற்றைப்பூட்டி விதிநிஷேத வழியே ஆட்டுவிக்கிறா ரென்கிற கீதாவசனமும், இது தர்மமென்றறிவேன், இதிலே மூளவுமில்லை; இது அதர்மமென் றறிவேன், இதைவிட்டுத் திரும்பவுமில்லை; ஆரோ ஒருவ ராட்டுவிக்கிறா ரென்கிற பாண்டவ கீதையும் கற்பித்ததே வழி யென்றதற்குப் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(கரு) சகலமு மிப்படி ஈசுரனே ஆட்டுகிறதானாற் புருஷனுடைய முயற்சி தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

முயற்சியும் அவரவர் கர்மத்திற் கீடாக ஈசுரசங்கற்பமே யான படியினால் முயற்சியே பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(கசு) கர்மத்தின்வழியே முயற்சியானால் ஈசுர சங்கற்பந் தேவையில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

ஈசுரப் பிரசாதங் கொண்டு தான் அசங்கனென்கிற ஞானம் வர வேண்டியபடியினாலே ஈசுரானுக்கிரகமும் வேண்டுமென் றுத்தரம்.

இஃது இரண்டாவது சங்கை, உத்தர சமாதானம்,
மூலசுலோகப்படி தவறின சங்கை.

[புருடப் பிரயத்தனம் ஈசுர ரூபமானால் ஆரோ ஒருவர் ஆட்டுவிக்கிறா ரென்ற அந்தரியாமிப் பிரேரணை வியர்த்தமா மென்னுஞ் சங்கைக்கு,

ஈசன் புருடமுயற்சி வடிவா யிருக்கிறானென்னும் ஞானத்தால் தான் அசங்கனென்னும் ஞானம் வருவதால் அந்தரியாமிப் பிரேரணை வியர்த்தமல்லவென் றுத்தரம்.]

(கஎ) ஈசுரானுக்கிரகங் கொண்டு தான் அசங்க னென்கிற ஞானம் வந்ததனாற் பிரயோசன மேதென்கிற சங்கைக்கு,

அவ்வளவு கொண்டு முத்தியென்று வேதஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(சுஅ) அந்த அந்தரியாமி சிருஷ்டிக்கிற அடைவேது, அழிக்கிற அடைவே தென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரபடத்தை விரித்தாற்போலத் தம்மிடத்திற் பிரபஞ்சத்தை அவரவர் கர்மவசத்திலே தோற்றுவிக்கிறதே சிருஷ்டியென்பது சுருட்டின சித்திரபடம்போல அவரவர் கர்மத்தின்வழியே பிரபஞ்சத்தை தம்மிடத்திலே அடக்குகிறதே பிரளயமென் றுத்தரம்.

(சுகூ) ஒரு ஈசுவரனே * சித்துக்குஞ் சடத்துக்குங் காரண மெப்படி யாவரென்கிற சங்கைக்கு,

† சைதன்னிய மானபடியினாலே சித்திற்குங் காரணமாவர்; தம்முடைய வுபாதியைத்தொட்டே சடத்திற்குங் காரணமாவ ரென்றே யுத்தரம்.

(எ0) இப்படியானாற் பிரமந்தானே ஜகத்காரணமென்று சுரேசுராசாரியர் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தரையுஞ் சீவனையும் அன்னியோன்னி யாத்தியா சத்தினாலே ஒருமைப்பாடாய்க் கண்டாற்போல, ஈசுரனையும் பிரமத்தையும் ஒன்றாகக் கண்டு சொன்னாரென் றுத்தரம்.

(எக) அன்னியோன்னி யாத்தியாச மெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

ஈசுரனுடைய ஜகத் காரணத்வம் பிரமத்தி னிடத்திலும், பிரமத்தினுடைய சச்சிதாநந்த லக்ஷணம் மாயாப் பிரதிவிம் பரிடத்திலும் அத்தி

* சித்து என்றது, சிதாபாசர்கள்.

† சைதன்னியமானபடியினால் என்றது சிதாபாச அம்சத்தினால்.

யாசம் பண்ணப்பட்டுக் கஞ்சிபூசின படம்போலே ஒன்றாயிற்றென்றுத்தரம்.

(எஉ) இந்த வுளவு நீரறிந்தவகை யெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

ஆறு லிங்கத்தாலும் வேதாந்தவிசாரம் பண்ணிப் பிரமம் அசங்கமென்றும், மாயாப்பிரதிவிம்பரே சிருஷ்டிக்கிறவரென்றும் அறிந்தோமென் றுத்தாம்.

(எஙூ) சிருஷ்டிபண்ணின அடைவெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்தியி னிடத்திலே சொப்பன முண்டாகிறாற்போல ஆநந்தமயரா யிருந்த ஈசுரனும் மாயையை விரியப்பார்த்து இரண்ணியகர்ப்பாரைன் றுத்தாம்.

(எச) ஒரு வேதத்திலே, ஒன்றிலே ஒன்றுண்டாயிற் றென்கிற சிருஷ்டி சொல்லுகிறது; ஒருவேதத்திலே, ஒருமித்த சிருஷ்டி சொல்லுகிறது; இதிலே எது பிரமாணமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த இரண்டுவகைச் சிருஷ்டியாகிய சொப்பனமும் உண்மையானபடியினாலே, இரண்டும் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(எடு) இரண்யகர்ப்ப சொரூப மெப்படி யிருக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

சூக்ஷ்மசரீர சமஷ்டி யபிமானியாய்ப் படத்திலே சூத்திரமிருக்கிறாற்போல எங்கு மிருக்கிறவராய், இச்சா ஞானக் கிரியையென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுசத்திகளை யுடையவர் இரண்யகர்ப்பரென் றுத்தரம்.

(எசு) இந்த இரண்யகர்ப்பம் எப்படிக் காணப்படு மென்கிற சங்கைக்கு,

சந்தியாகாலத் திருட்டிலே காணப்படுகிற லோகம்போலவும், கரியிலை லச்சுக்கட்டின சித்திரபடம்போலவும், எங்கு மொக்கக் குறு

முளையா யிருக்கிற பயிர்வகை போலவும், ஈசுரனுடைய சூக்ஷ்மசரீரமும் அழகாக வெங்கும் ஒக்க லாஞ்சனை பண்ணப்பட்டுத் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(எஎ) இந்த சூக்ஷ்மசரீரந் தூலாவஸ்தையை யடைந்து தோற்று கிற தெப்படி; இதற்குப் பிரமாணமேது; இவர்க்கு அவயவங்களேது; அந்த அவையவங்களைப் பூசித்தாற் பலனே தென்கிற சங்கைக்கு,

பஞ்சீகரணம் பண்ணப்பட்டு வெய்யிலிலே விளங்குகிற லோகம் போலவும், தீர்ந்த சித்திரபடம்போலவும், பழுத்த பயிர்வகைபோல வும் வெட்டவெளியாகக் காண்கிற ஸ்தூல சரீராதிப் பிரபஞ்சமே விராட்டென்பது, விஸ்வரூப அத்தியாயமும், புருஷசூக்திரவேதமும் பிரமாணம். பஞ்சமூர்த்திகள் வர்ணாச்சிரமமுடைய பேர்கள் தேவா சுராதிகள் சராயுஜாதிகள் மயிலார்மாரி வாச்சி உளி முதலான வெல் லாம் ஈசுரனுடைய அவயவங்க ளானபடியினால் உபாசித்த மூர்த்தி யதிகாரிக்குத் தக்கதாய்ப் பலனும் வருமென் றுத்தரம்.

(எஅ) எல்லாரும் பூசிக்கிற தீசுர அவயவமானால் எல்லாருக்கும் மோக்ஷமேன் வரவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

மாயீகத்தை யுபாசித்தால் மாயீகபலமே யல்லாமல் மோக்ஷம் வாராதென் றுத்தரம்.

(எகூ) பின்னை யெதனால் மோக்ஷம் வரவேண்டு மென்கிற சங் கைக்கு,

பிரமத்துவ விசாரத்தினால் மோக்ஷம் வரவேண்டுமே யல்லாமல், மற்றொன்றினாலும் வாராதென் றுத்தரம்.

(அ0) பிரமக்ஞான மன்றியிலே மற்றொன்றினாலுஞ் சம்சாரம் போகாதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

தான்விழித்தா லல்லாமற் றன்னுடைய சொப்பனம் போகா ததுபோல அத்துவிதப் பிரமத்துவத்தில் அஞ்ஞான கற்பிதமான

ஜீவேசுர ஜகத்தென்கிற சொப்பனமும் அதிஷ்டான க்ஞானத்தினுற் போகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(அக) பிரமத்திற் கபின்னமா யிருக்கிற ஜீவேசுரர்களையுங் கற்பித சகத்துடனே கூட்டலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அவர்களும் மாயாகற்பித மானபடியினுற் கூட்டலாமென் றுத்தரம்.

(அஉ) இவர்களாற் கற்பித மேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஈக்ஷணமுதற் பிரவேசாந்தவரைச் சிருஷ்டியெல்லாம் ஈசுரன் கற்பித்தது. சாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்த முள்ள சம்சாரமெல்லாஞ் சீவன் கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(அங) இப்படிப் பிரமமாத்திரமே யுண்மைப் பொருளானல் வாதிகளெல்லாஞ் ஜீவேசுர விஷயத்திலே வாதம் பண்ணி மாயக் காரண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

அவர்களைப் பிடித்த அஞ்ஞானமே காரணமாக வீணிலே மாய்கிருர்களென் றுத்தரம்.

(அச) நீரொருத்த ரிருக்க இந்த வாதிகள் கெட்டுப்போகலாமோ, இந்தத் தத்துவத்தை அவர்களுக்குப் போதித்தருளுமே யென்கிற சங்கைக்கு,

பிராந்தர்களுக்குப் பக்குவம் வாராததற்கு முன்னே போதித்தால், இளைப்புமாத்திரமே மிச்சமல்லாமல் அவர்கள் புத்தியிலே யேருதென் றுத்தரம்.

(அரு) எந்த வாதிகள் எதனுலே பிராந்தர்களா யிருக்கிருர்க ளென்கிற சங்கைக்கு,

லோகாயுதன் முதல் சாங்கியன் பரியந்தஞ் சீவப்பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்கள், யோகி முதல் விருக்ஷார்ச்சனன் பரியந்தம் ஈசுரப் பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்க ளென் றுத்தரம்.

(அசு) பெரியோர்களா யிருக்கிற சாஸ்திர கர்த்தாக்களையும் பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அத்வைத பிரமத்தை அறியாதபடியினாலே * இவர்களும் பிராந்தர்களே * இவர்களுக்கு இகபர மிரண்டு மில்லையென் றுத்தரம்.

(அஎ) சீவ வாதிகளோடே ஈசுர வாதிகளையும் பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே பிக்ஷை யெடுக்கிறவனிலும், இராஜாவாயிருக்கிறவன் அதிகமானாலும், விழித்தபின்பு இரண்டு சொப்பனமும் பொய்யாய்ப் போகிறாற்போல, இந்த விருவகை வாதிகளுங்கற்பிதத்திலே தாரதன்மிய மானாலும் ஞானம்வந்தவனைக் குறித்து இரண்டு பேரும் பிராந்தர்கள் தானேயென் றுத்தரம்.

(அஅ) மோக்ஷம் வரவேண்டு மென்கிறவனும், இந்த வாதங்களை விசாரிக்கத் தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பூர்வபக்ஷமாய் விசாரித்துத் தள்ளிவிடுகிறதே யல்லாமல், சித்தாந்தமாய் விசாரிக்கவேண்டியது வேதாந்தமென் றுத்தரம்.

(அகூ) சாங்கியம் யோகம் இந்த இருவகையிலுஞ் சொன்ன சீவனும் ஈசுரனும் சுத்த சைதன்னிய மானபடியினால், இந்த இருவகையும் தள்ளப்படாது; வேதாந்தத்திற் கூட்டலா மென்கிற சங்கைக்கு,

சீவேசுரர்களுக்குப் பேதஞ் சித்தமானபடியினால் நம்முடைய சித்தாந்தத்திற்குக் கூடாதென் றுத்தரம்.

(கூ0) உம்முடைய சித்தாந்தத்திலே தொம்பதத்திற்குத் தற்பதத்திற்கும் பேதமில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

* அவர்களும் என்று பாடம்.

அத்துவிதத்தைப் போதிக்கவேண்டுமென்கிறதற்காக ஒருபகுப்புப் பகுத்துக் காட்டினதேயல்லாமல் அர்த்தபேத மில்லையென்றுத்தரம்.

(கூ஗) இப்படியானால் லக்ஷணையினாற் பதார்த்த சோதனை பண்ணுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானத்தினாற் சீவேசுரர்களை வேறாகக் கண்டிருந்த பிராந்தர்களுக்கு, அந்த பிராந்தியைப் போக்கவேண்டிப் பதார்த்த சோதனை பண்ணிக் காட்டினதென் றுத்தரம்.

(கூஉ) பதார்த்த சோதனையினா லிருவரையும் ஒருவராய்க் காண்கிறதெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

உபாதிகற்பிதமா யிருக்கிற சலாகாசத்தையும் மேகாகாசத்தையும் விட்டு, இவைகளுக் கதிஷ்டானமா யிருக்கிற கடாகாசத்தையும் மஹாகாசத்தையும் ஒன்றென்று காண்கிறாற்போல, தொம்பத தற்பதங்களிலும் உபாதிகற்பிதமான ஜீவேசுரர்களைத் தள்ளி, இவர்களுக் கதிஷ்டானமான கூடஸ்தரையும் பிரமத்தையும் ஒன்றாகக் காண்கிறதே லக்ஷணையினாற் பதார்த்தஞ் சோதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(கூங) இந்தப்படிக்குச் சாங்கிய மதத்திற் சீவனையும், யோக மதத்தி லீசுரனையும் இரண்டு பதங்களுக்கும் அர்த்த மாக்கலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானால் வேதவிரோதிகளா யிருக்கிற லோகாயுதன் பரியந்தங் கூட்டலாமென் றுத்தரம்.

(கூச) அப்படி சாங்கியயோக மதத்திலே விரோதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மா அநேகமென்றதும், ஜகத்துச் சத்தியமென்றதும், ஈசுரனொருவ னுண்டென்றதும், அத்துவிதத்திற்கு விரோதமென் றுத்தரம்.

(கரு) அத்துவிதத்திற் கொத்து வராவிட்டா லென்ன, ஜீவன் அசங்க சைதன்னியமென் றறிந்ததுகொண்டு முத்தியில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஜகத்தும் ஈசுரனு நித்தியமென்றதனுற் றுனசங்கனென் றறிந் தானு முன்போலப் பிரகிருதியுந் திரும்பவுங் கூட்டும், பின்பிருக்கிற ஈசுரனுஞ் சிக்ஷை பண்ணுவர். ஆகையால், மோக்ஷமெப்படி வரு மென் றுத்தரம்.

(கசு) அசங்கனு யிருக்கிற ஆத்மாவிற்கு அவிவேகத்தினுற் பிர கிருதி சங்கம் வந்தது; விவேகம் வந்தபிற்பா டிவனை யெப்படிக் கூட்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானுல் உன்னுடைய சித்தாந்தங் கெட்டு மாயா வாதத் தினுல் வேதாந்தத்திலே வந்தாயென் றுத்தரம்.

(கஎ) உம்முடைய அத்துவிதத்திற்கு ஆத்மாக்கள் நானுவித மாகாதபோது, இவன் முத்தன், இவன் பெத்த னென்கிற நிர்ணய மெப்படி வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த நிர்ணய மெல்லாம் மாயைதானே கற்பிக்குமென் றுத்தரம்.

(கஅ) ஆத்மா ஒன்றேயொழிய இரண்டில்லாத விடத்திலே மாயை எப்படி விகற்பத்தைக் கற்பிக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

கூடாததைக் கூட்டுவிக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவ மாகையி னுல், சகலத்தையுங் கற்பிக்கும் சுபாவத்திலே பெந்தம் முத்தி, பெத் தன் முத்தனில்லை யென்று வேதஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(கக) ஈதெல்லாஞ் சுபாவத்திலே யில்லாவிட்டாற் பின்னை யெப்படி யுண்டா மென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையாகிற காமதேனுவுக்குச் ஜீவேசுரர்களென்று இரண்டு கன்றுண்டு, வேண்டியபடி தொய்தப்பாலுங் கறக்கும். ஆகையினால், அத்துவிதம் ஒன்றொழிய இரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௦௦) இப்படிப் பேதமெல்லா மித்தையென் றறிந்து, பரமாத்மா ஒருவரே உள்ளபொருளென் றறிந்திருக்கிற ஞானிகளும் விவகாரம் பண்ணக் கண்டோம்; அது கூடுமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

முன்போலப் பரமார்த்தமாக விவகாரம் பண்ணாமல், மித்தையென்று காண்பார்களென் றுத்தரம்.

(௧௦௧) அஞ்ஞானி யெப்படி விவகரிப்பன், ஞானி யெப்படி விவகரிப்ப னென்கிற சங்கைக்கு,

இகபர வியாபாரங்களெல்லாம் உண்மை யென்றும், அத்துவிதம் இல்லை யென்றும் விவகரிப்பன் அஞ்ஞானி. அத்துவித மாத்திரம் உண்மைப்பொருளென்றும், மற்றுள்ளவெல்லா மித்தையென்றுங் கண்டு விவகரிப்பன் ஞானி. அந்தந்த நிர்ணயப்படிக்குப் பலனும் வருமென் றுத்தரம்.

(௧௦௨) அத்துவிதம் பிரத்தியக்ஷ மாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

நீ ஞானவடிவா யிருக்கிறாயோ இல்லையோ வென் றுத்தரம்.

(௧௦௩) * உள்ளபடி தோற்றவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

அது துவிதத்தினுஞ் சரியல்லவோ, துவிதத்தில் † ஸ்தாலி ‡ புலாக || நியாயப்படிக்கு அத்துவிதமுஞ் சித்திக்குமென் றுத்தரம்.

---

* உள்ளபடி என்றது, சம்பூரணமாக.

† ஸ்தாலி என்றது, பானை.

‡ புலாகம் என்றது, சோறு.

|| நியாயம் என்றது, திருஷ்டாந்தம்.

(௧0௪) துவித மழிந்தல்லவோ அத்துவிதஞ் சித்திக்கவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

துவித மிருக்கையிலே துவிதத்தைக் காண்கிற அறிவாகத் தானே அத்துவிதஞ் சித்திக்குமென் றுத்தரம்.

(௧0௫) ஞானம் வந்தும் இரண்டும் நிற்கிறதுதானே வென்கிற சங்கைக்கு,

அவற்றை யறிந்துஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாக மிஞ்சுகிறபடியினாலே துவிதம் மாயாமயம், அத்துவிதமே நித்தியமென் றுத்தரம்.

(௧0௬) திரும்பவு மொரு வேளையிலே துவிதஞ் சத்தியமாய்த் தோற்றினால் எப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

திரும்பவும் அத்துவிதத்தைப் பரிசீலனம் பண்ணென் றுத்தரம்.

(௧0௭) எத்தனை காலம் பரிசீலனம் பண்ணவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தத் தாக்கத்தைத் துவிதத்திலே பண்ண அத்துவிதத்திலே பண்ணவேண்டா மென் றுத்தரம்.

(௧0௮) பசிதாக முதலானது முன்போலவே காணப்படுகிறதே யென்கிற சங்கைக்கு,

எனக்கென்கிற வஃகங்காரிக்கே யல்லாமல், சாக்ஷியாகிற நமக்கில்லை யென்று பகுத்தறியென் றுத்தரம்.

(௧0௯) அத்தியாசத்தினாலே சித்திரூபத்திலும் காணப்படுகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

இன்றுமுதல் அத்தியாசத்தைக் கைவிட்டு ஆத்மா வகங்காரங்களை வேறுகண்டிருவென் றுத்தரம்.

(கக௦) அத்தியாசஞ் சீக்கிரத்தில் வருகிறது, விவேகம் என் வரவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

அத்தியாசம்போலே விவேகத்தையுந் திடப்படுத்தினால் வாராதோவென் றுத்தரம்.

(ககக) துவித மித்தையாய்ப் போகிறாற்போல, அத்துவிதமும் மித்தையாய்ப் போகாதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

இன்னபடி வரும் இன்னபடிபோ மென்று நிர்ணயப்படாமல் மாயாமயமா யிருக்கிறது துவிதமோ அத்துவிதமோவென றன்னநுபவத்தைப் பாரென் றுத்தாம்.

(ககஉ) துவிதம்போலே அத்துவிதமும் அநித்திய மென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதம் முன்னிலை யென்கிறதை அத்துவிதங் கண்டாற் அத்துவிதம் முன்னிலையென்கிறதை யொன்றினாலுங் காணப்படாத படியினாலே அத்துவிதமே நித்தியாபரோக்ஷமென் றுத்தரம்.

(ககங) இப்படி யறிந்துஞ் சிலபேர்கள் திருப்தி யடைந்து, கவலைகெட்டுச் சந்தோஷியாம லிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தனக்காக்கிக்கொண்டு விசேஷித்து நம்பாமல் மேலெழுந்த புத்தியினாலென் றுத்தரம்.

(ககச) யாதொருக்கால் இருதயத்தி லிருக்கிற ஆசையெல்லாம் பற்றற விட்டுப்போயிற் றன்றைக் கிவன் முத்தனென்று வேதஞ் சொல்லுகிறது ஞானிகளிடத்திற் காணேனென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரத்தையும், ஆத்மாவையும் ஒன்றாகக் கண்டுவருகிற ஆசை யாகாதென்று அந்த வேதத்திற் கர்த்தம்? அகங்காரக்கிரந்தி விட்டு ஆத்மாவை வேறாகண் டிருக்கிறவனுக்கு அகங்காரத்தி னிடமாய்க் கோடியாசை வந்தாலும் ஆனியில்லையென் றுத்தரம்.

(ககரு) அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போன பின்பு, அகங்காரத்தினிடமாய் ஆசை வரலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பிராரத்த பலத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(ககசு) ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தபலஞ் சரியானால், இரண்டுபேருக்கும் பேத மேதென்கிற சங்கைக்கு,

இவன் வித்துவான், இவன் மூடனென்கிறதை வேதப் பரீக்ஷையினாலே கண்டுபோகிறதே யல்லாமல் சொரூபங் கொண்டு காணாததுபோல, அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனது கொண்டு ஞானியென் றறிகிறதே யல்லாமற் பிராரத்த சேட்டையினாலே பேதந் தெரியாதென் றுத்தரம்.

(ககஎ) அகங்காரக்கிரந்தி போகாதிருந்தாலும் ஆத்மாவுக்குச் சம்சார மில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படி யறிந்தபோதே நீயே கிருதார்த்தனென் றுத்தரம்.

(ககஅ) அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனவனுக்கு அடையாள மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளிலே ஒன்றைத் துவேஷிக்கிறது மில்லை, ஒன்றை வாஞ்சிக்கிறது மில்லை யென்ற கீதாவசனப்படியே யிருப்பனென் றுத்தரம்.

(ககக) ஆனால் உபேக்ஷை பண்ணுகிறதே ஞானமென்கிற சங்கைக்கு,

கைகால் செத்துப்போனாற் கர்மத்தி லுபேக்ஷை வரும்; இப்படி வியாதியே தத்துவஞான மென்றால், உன் புத்தியல்லவோ தெளிவென்கிற பரியாசமே யுத்தரம்.

(கஉ0) இப்படிப் பரியாசம்பண்ணத் தேவையில்லை; சடபரதர் முதலானபே ருபேக்ஷையா யிருந்தது புராணத்திற் கேட்டோ மென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்திரீகள் வாகனங்களோடே கூடி விளையாடினாலும், ஞானி சரீரத்தைத் தானென் றெண்ணானென்று சாமவேதஞ் சொல்லுகிற தென் றுத்தரம்.

(கஉக) சடபாதர் காட்டிற் போனது ஞானநிமித்த மல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானிகளுடைய சங்கத்தைத் துறந்ததே யல்லாமல், கல்லுகண் மரங்கள்போலப் பிரவிருத்தியற் றிருக்கவில்லையென் றுத்தரம்.

(கஉஉ) இப்படி ஒவ்வொரு குணங்களைப் பிடித்து, இதுவே ஞானமென்று லோகத்தார் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரசித்தாந்த மறியாத மூடர்கள், ஒன்றுகிடக்க ஒன்று சொல்லுவார்கள்; அறிந்தவன் அப்படிச் சொல்லானென் றுத்தரம்.

(கஉங) சாஸ்திர சித்தாந்தந்தான் ஏதென்கிற சங்கைக்கு,

சகல சன்மார்க்கமுங் கூடி வைராக்கியம் உபரதி ஞான மென்று மூன்றுவிதமா யிருக்கும்; இந்த மூன்று வகைக்கும் ஏது, சொரூபம், காரியம், அவதி, பலம் என்கிற ஐந்தும் வெவ்வேறா யிருக் கும்; இவைகளை இன்ன தின்னபடி யென்று பகுத்தறியாத அவி வேகி எல்லாவற்றையும் ஞானமென்று தமொறிச் சொல்லுவன்; பகுத்தறிந்தவன் அப்படிச் சொல்லானென் றுத்தரம்.

(கஉச) வைராக்கிய முதலான மூவகைக்கும் ஏதுமுதலான ஐந் தவஸ்தையும் எப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

வைராக்கியத்திற்கு ஏது விஷயத்திலே தோஷதிருஷ்டி. சொரூ பம், ஒக்காளம். காரியம், திரும்ப ஆசைவாராம லிருக்கிறது. அவதி, பிரமலோக பரியந்தந் திரும்பா யெண்ணுதல். பலம், பிரமலோகம்.

உபாதிக்கு எது, அஷ்டாங்க யோகம். சொரூபம், சித்த நிரோதம். காரியம், விவகார க்ஷயம். அவதி, சுழுத்தியைப்போலச் சரீரத்தை மறத்தல். பலம், பிரமலோக சாமீபம்.

ஞானத்திற்கு எது, சிரவண மனன நிதித்தியாசனம். சொரூபம், * தத்வ மித்தியாபாவனை. காரியம், திரும்ப அகங்காரங் கிரந்தி வாராம லிருக்கிறது. அவதி, முன் தேகமே தானென்று நின்றாற் போல, பிரமமே தானென்கிற திடம். பலம், மோக்ஷமென் றுத்தரம்.

(கஉரு) இந்த மூன்றும் ஒருமிக்க வேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த மூன்றுங் கூடினால் திடசௌக்கிய முண்டென்கிறதே யல்லாமல் மோக்ஷத்திற்கு ஞானமாத்திரம் போதும்; கர்மவசத்தினாற் சிலபேரிடத்திற் கூடியிருக்கும்; சிலபேரிடத்திற் பிரிந்திருக்கும், கலங்கத் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(கஉசு) இப்படிக் கலங்காமல் நிலைநின்றவனுக்குச் செய்காரியமே தென்கிற சங்கைக்கு

சின்மாத்திரமா யிருக்கிற தன்னிடத்திலே மாயை கற்பித்த ஜகச்சித்திரத்தை யுபேக்ஷித்துச் சதாகாலமுஞ் சின்மாத்திரமாகவே காண்பன்.

இந்தச் சித்திரதீபிகையை அநுசந்தானம் பண்ணிவருகிறவன் ஜகத்தைச் சித்திரமாகவே காண்ப னல்லாமல் முன்போல உண்மையென்று மயங்கான்.

முதலாவது சித்திரதீபம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - கஉசு.

---

* தத்வமித்தியாபாவனை - என்றது - கூடஸ்த அகங்காரங்களின் பேதஞானம்.

5

இரண்டாவது

திருப்திதீபம்.

சகல லோகங்கட்குஞ் சகல வேதார்த்தத்தை வெளிபண்ணினாலும் புருஷார்த்தத்தைப் பூரியிட்ட ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகளுக்கு நமஸ்காரம்.

புருஷனானவன் ஆத்மாவை யிவரே தானென் றறிந்தாற் பின்னை யாருக்குப் போக நிமித்தமா யெந்தப் போகத்தை வேண்டிச் சரீரதாபப் படுவனென்கிற பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திற் கர்த்தஞ் சொல்லுகிறோம்.

(க) இந்த உபநிஷத்து என்னத்தைச் சொல்லுகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரதீபிகையிலே சொன்னபடி சகத்து மித்தை யென்றும், உண்மையான சின்மாத்திரமே தானென்றுந் திடப்பட்ட சீவன் முத்தனுடைய திருப்தியைச் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(உ) இந்த வேதத்திலே புருஷனானவ னென்கிற சொல்லுக் கர்த்தமே தென்கிற சங்கைக்கு,

சுபாவத்திலே சித்தைத்தவிர வேறுபொரு ளில்லாவிட்டாலும், விவகாரத்திலே மாயா கற்பிதமாகச் சீவேசுரர்களென் றிரண்டுபே ருண்டு; இவரிற் சிருஷ்டி முதலானவையைப் பண்ணுகிறவன் ஈசுரன்; சாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமுள்ள சம்சார நிருவகிக்கிறவன் சீவன்; இதில் அதிஷ்டான சைதன்னியத்துடனே கூடச் சீவனைப் புருஷனென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(ந) அதிகாரியைச் சொல்லுகின்ற புருஷ சந்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தையுங் கூட்டி யர்த்தமாக்கலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அதிஷ்டானத்தைத் தவிர ஆரோபத்திற்கு வேறுசொரூப மில்லாதபடியினாலும், விவகாரத்தி லிருவரும் ஒருவராகத் தோற்றுகையினாலுங் முத்தியிலே ஆரோபமும் அதிஷ்டான மாத்திரமாய்ப் போகிறபடியினாலும் இரண்டையுங் கூட்டிச் சொன்னேமென் றுத்தரம்.

(ச) இந்தப் புருஷன் அதிஷடானப் பிரதானமா யெப்படிப் பேசுவான், ஆரோபப்பிரதானமா யெப்படிப்பேசுவானென்கிற சங்கைக்கு,

அதிஷ்டானம் ஆரோபத்தி லடங்கியிருக்கும் காலத்தில், ஒருமைப்பாடாக நான் சம்சாரி யென்றே பேசுவான்; ஆரோ பத்தைத் தள்ளி அதிஷ்டானமே தானாய்க் காணும்போது நான் அசங்கன் சின்மாத்திர மென்றே பேசுவானென் றுத்தரம்.

(ரு) நான் அசங்கனென்னும்போது, அசங்கனிடத்திலே அகங்காரங் கூடுமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

முக்கிய வகங்கார மொன்றும், அமுக்கிய வகங்கார மிரண்டுமாக அகங்கார மூன்றுண்டு. அதிஷ்டான வகங்காரங்களைப் பகுத்துக் காணாத மூட னொருமைப்பாடாக நான் வந்தேன் போனேனென்று சிதாபாசனைப் பேசுகிறது; முக்கியவகங்காரம் லக்ஷணாவிருத்தியினாலே பகுத்துக் கண்ட ஞானி நான் அசங்கன் சின்மாத்திர மென்றே பேசுகிறதும், விவகாரத்தில் நான் வந்தேன் போனேனென்று சிதாபாசனைப் பேசுகிறதும், அமுக்கிய வகங்காரமாம். ஆகலின், இலக்கணையால் அகஞ் சத்தார்த்தமாக நானென்னு உணர்ச்சிக்கு இடமாதலால், அசங்கனானின்றே னென்னும் ஞானங் கூடுமென் றுத்தரம்.

(சு) அஞ்ஞானி ஞானி யென்னு மிருவருஞ் சிதாபாசரல்லவோ, இவர்களில் ஞானி தனக் கன்னியமா யிருக்கிற சாக்ஷியை நானென்னக் கூடுமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

முகாபாசத்திற் கெப்படியானால் கண்ணாடியிலே பிரதி விம்பிக்கிற முகஞ் சுபாவமல்ல. அதைப் பார்க்கிற முகமே சுபாவ மானாற் போலச், சிதாபாசனுக்குஞ் சிதாபாசனா யிருக்கிற தான் மித்தையானபடியினாலும், சாக்ஷியாக மிஞ்சுகிற தான் சுபாவ மானபடியிலும் தன்னுடைய சுபாவ சைதன்னியத்தை நானென்னக்கூடு மென்றுத்தரம்.

(எ) சிதாபாசனாக விருக்கிற சிதாபாசன் மித்தையானாலவனனுசந்தானம் பண்ணுகிற ஞானமு மித்தை யாகவேண்டும்; அது சம்சாரத்தைப் போக்கமாட்டா தென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த ஞானமித்தை யானாலும் இதனாற் சிதாபாசனுக்கு முன்னிருந்த சம்சாரம் பொய்யான படியினாலே அதைப் போக்குதற்கிந்த ஞானமே போதுமென் றுத்தரம்.

(அ) புருஷசத்தத்திற் கர்த்தங் கேட்டோம்; இனி ஆத்மாவை யிவரே நானென் றறிகிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

சந்தேக விபரீத மறத் தேகமே தானென்றிந்தாற் போலச், சாக்ஷியே தானென் றறிகிற திடக்ஞானமே இவரே தானென்கிற தென் றுத்தரம்.

(கூ) இவரே தானென்கிற சொற்பிரத்தியக்ஷத்தை யல்லவோ சொல்லுகிறது. அவர் கெதத்திற்குப் பரோக்ஷமா யிருக்கக்கூடுமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தாமவனுக்குத் தன்னிடத்திலேதானே அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விக்ஷேபம், பரோக்ஷம், அபரோக்ஷம், துக்கவிருத்தி, தடை

யற்ற வானந்தமென்கிற எழவஸ்தையுங் கண்டாற்போல, ஆத்மாவி னிடத்திலும் எழவஸ்தையுங் கூடுமென் றுத்தரம்.

(௧௦) தசம னிடத்திலும், ஆத்மாவி னிடத்திலும், இந்த எழவஸ்தையும் அநுபவமாகக் காட்டவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

தசமன் ஒன்பதுபேரையும் எண்ணின வுடனே, பத்தாமவனைக் காணமற் றிடுக்கிட்டுக் கலங்கினதே அஞ்ஞானம்.

பத்தாமவனைக் காணோம்; அவனெங்கே போனானோ வென்கிற பராமரிசையே ஆவரணம்.

ஆற்றோடே போனானென் றழுகிறதே விக்ஷேபம்.

ஆப்த னுபதேசத்தினாற் சுவர்க்காதி லோகம்போலப் பத்தாமவ னிருக்கிறா னென்கிறது பரோக்ஷ க்ஞானம்.

நீயே பத்தாமவ னென்று ஆப்தனெண்ணிக் காட்டவறிந்ததே அபரோக்ஷ க்ஞானம்.

முன்செத்தானென் றழுத வழுகை போனதே துக்கநிவிருத்தி.

பத்தாமவனைத் தானாகக் கண்ட சந்தோஷமே தடையற்ற வாநந்தம். இப்படிபோல ஆத்மாவினிடத்திலேயுங் காட்டும்படி;

சிதாபாசன் அநாதிசம்சாரத்தி லழுந்தித் தன்னுடைய சுபாவத்தை விசாரியாம லுபேக்ஷித் திருக்கிறதே அஞ்ஞானம்,

அமார்க்கத்திலே விசாரித்து ஆத்மா வுண்டானாற் றோற்றாரோ இல்லை யென்கிறதே ஆவரணம்.

சரீரத் திரயத்தையுஞ் சிதாபாசனையுந் தானாகக் கண்டதே விக்ஷேபம்.

ஆப்த னுபதேசத்தினாற் பிரம முண்டென் றறிகிறதே பரோக்ஷ க்ஞானம்.

வேதாந்த விசாரத்தினு லந்தப் பிரமம் நாமென் றறிகிறதே அபரோக்ஷக்ஞானம்.

நான் கர்த்தா போக்தா வல்லவென்று போனதே துக்க நிவிருத்தி.

செய்யத்தக்க தெல்லாஞ் செய்து முடிந்தது; அடையவேண்டிய தெல்லா மடைந்து முடிந்த தென்கிற சந்தோஷமே தடையற்ற வாநந்தம்; இப்படிச் சிதாபாசனுக்கு எழுவஸ்தை யுண்டென் றுத்தரம்.

(கக) இதிலே பந்தப்படுத்துகிற அவஸ்தை யேது, மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற அவஸ்தை யேதென்கிற சங்கைக்கு,

முந்தின மூன்றும் பந்தத்தைக் கொடுக்கும்; பிந்தின நான்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(கஉ) முந்தின மூன்றிற்கு ளெந்தெந்த அவஸ்தை யெந்தெந்த வநர்த்தங் கொடுக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மாவை நானறியே னென்கிற வுதாசீனமே அஞ்ஞானத்தில்வந்த அநர்த்தம்.

அமார்க்கத்திலே விசாரித்துக் கூடஸ்த ரிருந்தாற் றேற்றுரோ, இல்லையென்கிற விபரீதவார்த்தையே ஆவரணத்தில் வந்த அநர்த்தம்.

இகபரத்தைக் குறித்துச் செய்தொழி லெல்லா நம்முடைய தொழில்தானே; புண்ணிய பாவபலமும் நம்மை விடாதென்கிற நடுக்கமே விக்ஷேபத்தில் வந்த வநர்த்தம்.

இப்படி யிந்த மூன்றவஸ்தையும் அநர்த்தங் கொடுக்கு மென் றுத்தரம்.

(கங) அஞ்ஞானமும் ஆவரணமும் விக்ஷேபத்திற்கு முந்தின தானபடியினுல், எழுவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனுக் கென்று சொல்லக்

கூடாது; விக்ஷேபங் காரியப்படுகிறதற்கு முன் காரண ரூபமாய்ப் பிரமத்தி னிடத்திலே யிருந்த தென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமம் நிருவிகாரம். அதனிடத்திலே யிருக்குமென்னக் கூடாது. சிதாபாச னிடமாய்த்தானே முந்தின இரண் டவஸ்தையும் வாசனாரூபமா யிருந்தது. ஆகையினால், ஏழவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கே, ஆத்மாவுக்கில்லையென் றுத்தரம்.

(கச) பூர்வாசாரிக ளெல்லாரும் அஞ்ஞானத்திற் காதாரஞ் சிதாபாசனென்று சொல்லாமல், பிரமமென்று சொல்வானேனென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரோபத்திற் கதிஷ்டானம் பிரம மானபடியினாலே யெல்லாம் பிரமத்தி லாரோபமென்று சொன்னார்கள். நாமநுபவத்தினாலே அவஸ்தை யெல்லாஞ் சிதாபாசனுக் கென்று சொன்னோமென் றுத்தரம்.

(கரு) இந்த ஏழவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனிடத்திலே யநுபவமாய்க் காட்டவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

நான் சம்சாரி, நான் பரோக்ஷ க்ஞானி, நாவிக்ஞானி, நான் துக்கமற்றவன், நான் கிருதகிருத்திய னென்கிற விக்ஷேபமுத லைந்தவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனே யநுபவிக்கக் கண்டாற்போல, நான் அஞ்ஞானி; யென் திருஷ்டிக்குப் பிரமமில்லை யென்கிற முந்தின இரண்டவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனே யநுவிக்க அநுபவங் கண்டோமென் றுத்தரம்.

(கசு) இனி, மேலவஸ்தை நாலும் மோக்ஷங் கொடுக்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷ க்ஞானத்தினால் அசத்தாவரணமும், அபரோக்ஷ க்ஞானத்தினால் அபித்தாவரணமும், மூலா க்ஞானத்துடனே நஷ்டமானபடியினாற் பிரமமே நாமென்று வெட்டவெளியாய் தோற்றுகையி

ஞல், ஆரோபிக்கப்பட்ட ஜீவத்துவம் நஷ்டமானவுடனே கர்த்தத்துவமுதலான சகல துக்கமும் விட்டுப்போம். சகல சம்சாரமும் நிவிருத்தியானவுடனே நான் நித்தியமுத்த னென்கிற கெம்பீரங் கொண்டு தடையற்ற வானந்தம் வரும். இப்படி நாலவஸ்தையும் மோக்ஷங் கொடுக்கிற வடைவென் றுத்தரம்.

(௧எ) பிரமம் சுயம் பிரகாசமானுற் பரோக்ஷ க்ஞான விஷயமா யெப்படி யிருந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

பிரம முண்டென்று பிரகாசிக்கையினுற் குற்றமில்லை; யென் றுத்தரம்.

(௧அ) சுயம்பிரகாச மானுல், தானுய் விளங்கவேண்டுமே யல்லாமல், பிரம முண்டென்று விளங்கலாவ தேது. ஆகையினுலே, அந்தப் பரோக்ஷ க்ஞானம் பிரமாணமல்ல வென்கிற சங்கைக்கு,

முந்தின நிர்ணயத்திற் கழிவுவந்தது கொண்டும், கண்ணுரக் காணுதது கொண்டும், தாறுமாருயறிந்ததுகொண்டும், ஏகதேசமாய்க் கண்டது கொண்டும் அப்பிரமாண மென்ருல், இந்த நாலுவகையிலே ஒன்ருகிலுங் கண்டு அப்பிரமாண மென்னவேண்டும்; ஆகையினுல், பரோக்ஷ க்ஞானத்திற்கு இந்த நாலுவகையு மில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௯) இந்த நாலுவகைத் தூஷணமு மில்லையென்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமில்லை யென்ருெரு பிரமாணங் காணுதபடியினுலே, முந்தின நிர்ணயத்திற் கழிவில்லை. கண்ணுரக் காணுதது கொண்டு பரோக்ஷ க்ஞானம் அப்பிரமாண மென்ருல், சுவர்க்காதி க்ஞானமும் அப்பிரமாண மாகவேண்டும். பிரத்தியக்ஷமாகப் போகிறதைப் பரோக்ஷமென்றது கொண்டு பிராந்தி யென்னக்கூடாது. ஏகதேசங் கண்டதுகொண்டு அப்பிரமாண மென்ருல் கடக்ஞான முதலாகப்,

பிராந்தியாக வேண்டும். ஆகையினுல், பரோக்ஷ க்ஞானத்திற் கொரு தூஷணமு மில்லையென் றுத்தரம்.

(உ0) நிரம்ஸ வஸ்துவி னிடத்திலே அம்ஸ கற்பனை யெப்படி வந்த தென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னைத்தொட் டில்லாவிட்டாலுந் தள்ளப்பட்ட வுபாதியைத் தொட் டுண்டென் றுத்தரம்.

(உக) உபாதியைத்தொட் டெப்படியுண் டென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷ க்ஞானத்தினுல் அசத்தென்கிற அம்சந் தள்ளப்பட்டது, பிரத்தியக்ஷ க்ஞானத்தினுல் அபானும்ஸந் தள்ளப்பட்டதென் றுத்தரம்.

(உஉ) பிரத்தியக்ஷ க்ஞானத்திற் கானியில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தாமவன் தானேயென்று கண்டபிற்பாடு, முன் கண்ட வொன்பது பேருக்கு ளில்லையென்று கண்டாற்போல, ஆத்மாவே பிரமமென்று கண்டபின்பு முன் தாகுக வழங்கின அகங்காரத்தைத் தானல்லவென்று தள்ளுமே யல்லாமல், நான் பிரமமென்கிற பிரத்தியக்ஷ க்ஞானத்தைக் கெடுக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(உ௩) இப்படிப் பரோக்ஷ க்ஞானம் அவாந்தர வாக்கியத்தினுல் வருமென்றும், பின் மஹாவாக்கிய விசாரத்தினுற் பிரத்தியக்ஷ க்ஞானம் வருமென்றும் எங்கே சொல்லியிருக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

உத்தாலகர் சுவேதகேதுவுக்கு முந்திப் பரோக்ஷ க்ஞானஞ் சொல்லிப் பின் பொன்பதாந்தரம் பிரத்தியக்ஷ க்ஞானஞ் சொன்னுரென்று சாமவேதத்திலும், வருணன் பிருகுவுக்கு முந்திப் பரோக்ஷ க்ஞானஞ் சொல்லிப் பின் பைந்தாந்தரத்திலே பிரத்தியக்ஷ க்ஞானஞ் சொன்னுரென்று எசுர்வேதத்திலும், தேவேந்திரன் முந்தி அவாந்தர வாக்கியத்தினுற் பிரமத்தைப் பரோக்ஷமா யறிந்து பின் அபரோக்ஷ

னால், ஆரோபிக்கப்பட்ட ஜீவத்துவம் நஷ்டமானவுடனே கர்த்தத்துவ முதலான சகல துக்கமும் விட்டுப்போம். சகல சம்சாரமும் நிவிருத்தியானவுடனே நான் நித்திய முக்தனென்கிற கெம்பீரங் கொண்டு தடையற்ற வானந்தம் வரும். இப்படி நாலவஸ்தையும் மோக்ஷங் கொடுக்கிற வடைவென் றுத்தரம்.

(கஎ) பிரமம் சுயம் பிரகாசமானாற் பரோக்ஷ க்ஞான விஷயமா யெப்படி யிருந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

பிரம முண்டென்று பிரகாசிக்கையினாற் குற்றமில்லை; யென்றுத்தரம்.

(கஅ) சுயம்பிரகாச மானால், தானாய் விளங்கவேண்டுமே யல்லாமல், பிரம முண்டென்று விளங்கலாவதேது. ஆகையினாலே, அந்தப் பரோக்ஷ க்ஞானம் பிரமாணமல்ல வென்கிற சங்கைக்கு,

முந்தின நிர்ணயத்திற் கழிவுவந்தது கொண்டும், கண்ணாரக் காணாததுகொண்டும், தாறுமாறாயறிந்ததுகொண்டும், ஏகதேசமாய்க் கண்டது கொண்டும் அப்பிரமாண மென்றால், இந்த நாலுவகையிலே ஒன்றாகிலுங் கண்டு அப்பிரமாண மென்னவேண்டும்; ஆகையினால், பரோக்ஷ க்ஞானத்திற்கு இந்த நாலுவகையு மில்லையென் றுத்தரம்.

(கக) இந்த நாலுவகைத் தூஷணமு மில்லையென்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமில்லை யென்றொரு பிரமாணங் காணாதபடியினாலே, முந்தின நிர்ணயத்திற் கழிவில்லை. கண்ணாரக் காணாதது கொண்டு பரோக்ஷ க்ஞானம் அப்பிரமாண மென்றால், சுவர்க்காதி க்ஞானமும் அப்பிரமாண மாகவேண்டும். பிரத்தியக்ஷமாகப் போகிறதைப் பரோக்ஷமென்றது கொண்டு பிராந்தி யென்னக்கூடாது. ஏகதேசங் கண்டதுகொண்டு அப்பிரமாண மென்றால் கடக்ஞான முதலாகப்,

பிராக்தியாக வேண்டும். ஆகையினால், பரோக்ஷ க்ஞானத்திற் கொரு தூஷணமு மில்லையென் றுத்தரம்.

(உ௦) நிரம்ஸ வஸ்துவி னிடத்திலே அம்ஸ கற்பனை யெப்படி வந்த தென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னைத்தொட் டில்லாவிட்டாலுந் தள்ளப்பட்ட வுபாதியைத் தொட் டுண்டென் றுத்தரம்.

(உக) உபாதியைத்தொட் டெப்படியுண் டென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷ க்ஞானத்தினால் அசத்தென்கிற அம்சந் தள்ளப்பட்டது, பிரத்தியக்ஷ க்ஞானத்தினால் அபானம்ஸந் தள்ளப்பட்டதென் றுத்தரம்.

(உஉ) பிரத்தியக்ஷ க்ஞானத்திற் கானியில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தாமவன் தானேயென்று கண்டபிற்பாடு, முன் கண்ட வொன்பது பேருக்கு ளில்லையென்று கண்டாற்போல, ஆத்மாவே பிரமமென்று கண்டபின்பு முன் தானாக வழங்கின அகங்காரத்தைத் தானல்லவென்று தள்ளுமே யல்லாமல், நான் பிரமமென்கிற பிரத்தியக்ஷ க்ஞானத்தைக் கெடுக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(உ௩) இப்படிப் பரோக்ஷ க்ஞானம் அவாந்தர வாக்கியத்தினால் வருமென்றும், பின் மஹாவாக்கிய விசாரத்தினாற் பிரத்தியக்ஷ க்ஞானம் வருமென்றும் எங்கே சொல்லியிருக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

உத்தாலகர் சுவேதகேதுவுக்கு முந்திப் பரோக்ஷ க்ஞானஞ் சொல்லிப் பின் பொன்பதாந்தரம் பிரத்தியக்ஷ க்ஞானஞ் சொன்னாரென்று சாமவேதத்திலும், வருணன் பிருகுவுக்கு முந்திப் பரோக்ஷ க்ஞானஞ் சொல்லிப் பின் பைந்தாந்தரத்திலே பிரத்தியக்ஷ க்ஞானஞ் சொன்னாரென்று எசுர்வேதத்திலும், தேவேந்திரன் முந்தி அவாந்தர வாக்கியத்தினாற் பிரமத்தைப் பரோக்ஷமா யறிந்து பின் அபரோக்ஷ

க்ஞானத்தை யறிந்தானென்று இருக்குவேதத்திலுஞ் சொல்லி யிருக்கிறது. இந்தப்படி ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளும் வாக்கிய விருத்தியிலே வெளிபண்ணி யிருக்கிறாரென் றுத்தரம்.

(உச) மஹாவாக்கிய விசாரத்தினால் அபரோக்ஷ க்ஞானம் வரு மென்கிறது, வாக்கிய விருத்தியிலே யெப்படி வெளிபண்ணினா ரென் கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரமுங் கூடஸ்தருந் தொம்பதத்திற் கர்த்தமென்றும், பரோக்ஷமாய் மாயா வுபாதியை யுடைத்தா யிருக்கின்ற செகத்காரண சைதன்னியமும், பிரமமுந் தற்பதத்திற் கர்த்தமென்றும், இரண்டும் விருத்தமாவதால் பாகத்தியாக லட்சணையினாலே அவனே யிவன், இவனே யவனென்கிற லக்ஷணம்போலக் கூடஸ்தரே பிரமம், பிர மமே கூடஸ்தரென் றறிந்தவுடனே, இந்நாள்வரைக்கும் நாம் பிரம மல்ல வென்கிற புத்தியும் ஈசுர சைதன்னியம் பரோக்ஷமென்கிற புத்தியும் இன்னவிடமென்று காணாமற் போம். ஆகையினால், அப ரோக்ஷ க்ஞானத்திற்கு மஹாவாக்கியமே காரணமென்று சொன்னா ரென் றுத்தரம்.

(உரு) வாக்கியத்தினாற் பிறந்த அறிவெல்லாம் பரோக்ஷமே யல் லாமற் பிரத்தியக்ஷ மல்லவென்கிற சங்கைக்கு,

வட்டிக் காசைப்பட்டு முதலு மிழந்தானென்கிற சொற்போல, பிரமமாகவேண்டு மென்றிருந்த சீவனுக்குச் சுதசித்தமாக விருந்த பிரத்தியக்ஷமும் போமென்கிற தாசியமாய்க் காணும். நீயே தசம னென்கிற சொல்லும் அவனைப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காட்டவில்லையோ வென் றுத்தரம்.

(உசு) அந்தக்கரண வுபாதி யிருக்கையினாலே சீவனைப் பிரத்தி யக்ஷமாகக் காணலாம். நிருபாதியா யிருக்கிற பிரமம் பிரத்தியக்ஷ மாகா தென்கிற சங்கைக்கு,

இரும்பு பொன்னென்கிறது நொண்டு விலங் கென்கிறது போகாதது போல, அந்தக்கரணக் கூட்டரவே சீவவுபாதி யானாற் போல, அதனைத் தவிருகிறதே பிரம வுபாதியாமென் றுத்தரம்.

(உஎ) நானென்கிறது முற்றுந் தள்ளப்பட்ட பின் நான் பிரம மென்கிற க்ஞானம்வரக் கணக்கில்லையே யென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிறது முற்றுந் தள்ளப்படாமல் உபாதிமாத்திரந் தள் ளப்பட்டுச் சைதன்னியந் தள்ளப்படாத படியினால், நான் பிரமமென் கிற அறிவு வரலாமென் றுத்தரம்.

(உஅ) சாக்ஷி சுயம்பிரகாச மானால் விருத்திக்கு விஷயமாகக் கூடாது; கூடுமென்றாற் பிரமம் விருத்தியிற் சிதாபாசனாலு மறியப் பட்டுச் சடமென்று வருப்பறு மென்கிற சங்கைக்கு,

கடத்தைப் பார்க்கில் விளக்குங் கண்ணும் வேண்டும்; விளக் கைப் பார்க்கில் கண்மாத்திரம் போதும்போல, அப்பிரகாசமான விஷயத்தை யறியுமிடத்தில் விஷயா க்ஞானத்தைப் போக்க விருத் தியும் அதனை யறியச் சிதாபாசனும் வேண்டும். சொப்பிரகாசமான பிரமத்தை யறியுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தைப் போக்க விருத்தி போதும்; சிதாபாசன் தேவையில்லை. இருந்தாலும் வெய்யில் விளக் குப்போலக் குன்றிப் பிரமத்தில், லயமாய்ப்போவன். விருத்தியாப்தி யுண்டு. சிதாபாசனுக்குப் பல * வியாப்தி யில்லையென்று வேதமுஞ் சொல்லுகிறது. இந்த அபரோக்ஷ க்ஞானமே யிவரே நானென்கிற வேதத்திற் கர்த்தமென் றுத்தரம்

(உகூ) ஸ்ரீசங்கராசாரியர் பலகாலுஞ் சிரவணம்பண்ணச்சொல்லி விதித்தபடியினாற் பிரத்தியக்ஷ க்ஞானந் திடமல்ல வென்கிற சங் கைக்கு,

* வியாப்தி - என்றது - விஷயத்தன்மை.

வேதபேதங் காமபேதங்கொண்டு கர்மபேதங் கண்டாற்போல, ஞானபேதம் வாராதென்கிறதை ஆறுலிங்கத்தினாலுஞ் சகல வேதத்திற்கும் அர்த்தவிசாரம் பண்ணச்சொன்னார். எல்லா வேதத்திலும் ஒருபடித்தாய்க் கண்ட இந்த ஞானத்திற்கு விபரீதபாவனை போகத் தக்கதாக மனனம்பண்ணச் சொன்னாரென் றுத்தரம்

(௩௦) விபரீதபாவனை யெதென்கிற சங்கைக்கு,

தகப்பனிடத்திற் சத்துருபுத்தி பண்ணுகிறாற்போல, தேகமே நான் பிரபஞ்சம் சத்திய மென்கிறதென் றுத்தரம்.

(௩௧) இந்த விபரீதபாவனைக்குக் காரணமே தென்கிற சங்கைக்கு,

வெகு சென்மத்திலே பிடித்துச் செய்த சென்மாந்தர வாசனையே காரணமென் றுத்தரம்.

(௩௨) இந்த விபரீதபாவனை யெதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு;

நானே சத்தியமா யிருக்கிற பிரமம், தேகாதிப் பிரபஞ்சம், மித்தையென்கிற தத்துவ பாவனையாற் போமென் றுத்தரம்.

(௩௩) தத்துவபாவனை பண்ணுகிற வகைவே தென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்தைப் பலகாலும் ஏகாந்தத்தி லிருந்து சிந்தனைசெய்வதும், ஒரு முமூட்சு வரில் அவனுக்கு அதைத்தானே போதிப்பதும், சமானப்பியாசி வரி லொருவருக் கொருவர் அதையே போதிப்பதுமான இதை பிரமாப்பியாச மென்று பெரியோர் சொல்லுவரென் றுத்தரம்.

(௩௪) எந்நேரமும் இந்த வேலையா யிருந்தால் நிருவாக மெப்படி நடக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

தத்துவவிசாரம் பண்ணுகிறவனுடைய கர்மமெல்லாம் ஈசுரனே நிருவகித்துக் கொள்வானென் றுத்தரம்.

(௩௫) தத்துவ பாவனைக்குக் காரணமே தென்கிற சங்கைக்கு,

ஏகாக்கிர சித்தமே காரணமென் றுத்தரம்.

(௩௬) அந்த ஏகாக்கிர மெதனால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

ஈசுர வுபாசனையினால் வருமென் றுத்தரம்.

(௩௭) மந்திர செபம்போலவும், மூர்த்தித் தியானம்போலவும், தத்துவபாவனை பண்ணுகிறதற்கு நியம முண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

மந்திர செபமுதலானவைகட்குத் திருஷ்டபல மல்லாதபடியினால், நியமமும், நியமந் தப்பினாற் பிரத்தியபாயமு முண்டு. அசனம் பண்ணுகிறது பசியைப் போக்குகிறாற்போல, தத்துவபாவனையும் விபரீதபாவனையைப் போக்குகிறது திருஷ்டபல மானபடியினால், நியமந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௮) பிரமாப்பிரயாசம் பலபடப் பண்ணச்சொன்னபோதே பிரயாசமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சஞ்சலமாக விருக்கின்ற மனதிற்கு நியமம் பூண்ட செபமும், வேறொன்றைச் சற்றே நினைத்தாலும் கெட்டுப்போகின்ற மூர்த்தித் தியானமுமே பிரயாச மல்லாமல், கூத்துப் பார்க்கிறதுபோல வெகுவா யெடுத்துக்காட்டு முச்சாகக் கதைகளோடே கூடியிருக்கிற பிரமாப்பியாசம் பிரயாசமல்ல மனதிற்கு விநோதமென்றே யுத்தரம்.

(௩௯) மனது சஞ்சல மென்றதற்குப் பிரமாணமே தென்கிற சங்கைக்கு,

தான்போனதே வழியாய்ச் சஞ்சலமே சுபாவமா யிருக்கிற மனதை நிறுத்துகிறது, வாயுவை நிறுத்துகிறதற்குச் சரியென்கிற

கீதாவசனமும், சமுத்திரத்தைக் குடித்தாலும், நெருப்பை விழுங்கி ஞலும், மேருவைப் பிடுங்கிஞலும் மனதை நிறுத்தக் கூடாதென் கிற வாசிஷ்டமும் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௪௦) இப்படி விக்ஷேபமா யிருக்கிற மனதிற்குச் சின்மாத் திரமே ஆத்மா, மற்றுள்ளதெல்லா மித்தையென்கிற நிதித்தியாச னங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

காவியங் தர்க்கஞ் செட்டு வேள்ளாண்மைகளிலே விழுந்த மன திற்குக் கூடாதென் றுத்தரம்.

(௪௧) இப்படியாஞல் போசனுதிகளும் விக்ஷேப மல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சொற்ப விக்ஷேபமாகிய போசனுதிக ளநுசந்தானத்தைக் கெடாதபடியிஞல் விக்ஷேபமல்ல. தானே பிரதானமா யிழுத்துக் கொண்டு போகிற தர்க்க முதலானவைகள் தத்துவத்தைக் கெடுக் கையிஞல் இவைகளே கனவிக்ஷேபம். ஆகையிஞல், இதர வித்தைக் கிடங்கொடுக்க வொண்ணுதென் றுத்தரம்.

(௪௨) இப்படி யெல்லா வித்தையையும் விட்டாற் சீவிக்கப் போகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அசனத்தை விடச்சொன்ஞற் சீவிக்கப்படாதே யல்லாமல், இதர சாஸ்திரத்தை விடச்சொன்ஞல் எப்படிச் சீவிக்கிற தென்கிற துராக்கிரதத்தை விட்டுவிடென் றுத்தரம்.

(௪௩) ஞானியாகவிருந்த சனகன் ராச்சியபாரம் பண்ணவில்லை யோ வென்கிற சங்கைக்கு.

சனகன் திட க்ஞானத்திஞல் ராச்சியபாரம் பண்ணிஞன். உனக்குந் திடக்ஞான முண்டாஞல் பிராரத்தவசத்திஞற் றர்க்க பாட முதலானவைகளைச் செய்யலாமென் றுத்தரம்.

(சச) இப்படிப் பிராரத்தமென்று தானே அநாசாரத்தைப் பண்ணலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மத்தை யொருவராலு மறிக்கப்படாதென் றுத்தரம்.

(சரு) ஆனால் ஞானிக்கும் மூடனுக்கும் பேதமே தென்கிற சங்கைக்கு,

வழிப்போக்க ரிருவருக்குந் தங்குமூர் சரியானாலும், அறிந்தவன் திடமாய்ப் போக, அறியாதவன் ஏங்கிக்கொண்டு போகிறாற்போல, ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தஞ் சரியானாலும், ஞானி தான் அகர்த்தாவென்று திடமாயிருப்பன். அஞ்ஞானி யேங்கிச்சாவன். இதுவே பேதமென் றுத்தரம்.

(சசு) இவரே நானென்கிற அபரோக்ஷக்ஞான மறியப்பட்டது, ஆருக்குப் போகநிமித்தமா யெந்தப் போகத்தைக் குறித்துச் சரீர தாபப் படுவனென்கிற வாக்கியத்திற் கர்த்தமே தென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்ஷாத்காரம் வந்தவனுக்கு விஷயமும் புசிப்பானுமில்லை யென்கிறதென் றுத்தரம்.

(சஎ) பிராரத்த போகம் புசிக்கையிலே இந்த இருவகையுமில்லை யென்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரசாலத்திற் கந்தர்வ நகரத்தைப் பார்க்கிறவன் ஒருபோகத்தையும் இச்சியாமற் சிரித்துப்போட்டுப் போகிறாற்போல, சாக்ஷாத்காரம் வந்தவனுக்குச் சகத்துப் பொய்யாப் போனபடியினால் விஷயமும் புசிக்கிறவனு மில்லாமல் எண்ணெயற்ற விளக்குப்போல ஆசை சங்கற்பமெல்லா மணைந்துபோமென் றுத்தரம்.

(சஅ) பிராரத்த போகத்தைப் புசித்தால் ஆனியே தென்கிற சங்கைக்கு,

ஆனியொன் றுமில்லை. தோஷதிருஷ்டியினாலே திடப்படப் புசிக்கவு மாட்டானென் றுத்தரம்.

(சகூ) விஷயத்திலே எந்தெந்தத் தோஷமிருக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

அர்த்தத்தைத் தேடுகையிலும் ரக்ஷிக்கையிலுந் துக்கமேயொழி யச் சுகமில்லை. மலமூத்திர நரம்பென்பு தசையினால் நிருமிதமான ஸ்திரீபிண்டத்தில் எது நல்லது. பசித்தாலும் விஷத்தைத் தின்னா ததுபோல் ஞானியு மிதனை விரும்பான். தோஷவிஷயம் பிராரத் தத்தினாற் புசிக்க மூண்டாலுங் கிலேசத்துடனே புசிப்பானே யல்லா மற் சந்தோஷத்துடனே புசியானென் றுத்தரம்.

(ருo) புசிக்கையிலே கிலேசமே தென்கிற சங்கைக்கு,

இன்ன மிந்தக் கர்மந் தொலைந்த தில்லையோ வென்கிறதே கிலேசமென் றுத்தரம்.

(ருக) உம்முடைய பிரமஞானமு மிப்படிக் கிலேசமாயிற்றோ வென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச் சம்சாரதாபம் விரத்தியே யல்லாமற் கிலேச மல்ல வென் றுத்தரம்.

(ருஉ) இந்த விரத்தி யெதனால் வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சகத்துப் பிராந்தியென்கிற திடஞ் ஞானத்தினால் வந்தது. ஆகை யினால், ஞானி கிடைத்ததுகொண்டு திருப்தியடைவான். அஞ்ஞானி யெத்தனை போகங் கிடைத்தாலுந் திருப்தி யடையானென் றுத் தரம்.

(ருந) அஞ்ஞானிக்குப் போகமெல்லாம் புசித்த பிற்பாடாகிலுந் திருப்தி வாராதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

மேன்மேலும் நெய்யை விட்டதனு லக்கினி யணைந்ததானுல், அஞ்ஞானிக்கும் போகத்தி லாசை யடங்கும். மற்றப்படி வைராக்கி யத்தினு லாசை யடங்குமென் றுத்தரம்.

(ருச) ஞானியுங் கர்மவசத்தினுற் கிடைக்கிற போகம் புசிக்கிற வழியே யழுந்திப் போகானோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பிடித்துவிட்ட ராசா வொரு கிராமங்கொண்டு சந்தோஷிக்கி றூற்போல, ஞானியுங் கிடைத்ததுகொண்டு சந்தோஷிப்பன். அறிந்து திருடுகிற திருட்டு விநோதமாகிறூற்போல, அந்தப் போகம் மேன் மேலுங் காம சங்கற்பத்தை யுண்டாக்க மாட்டாதென் றுத்தரம்.

(ருரு) இப்படிக்கொத்த விவேகமனதிலே யுறைத்திருந்தாற் பிராரத்த கர்மம் மேலெழுந்த வாசையை யெப்படி யுண்டாக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

இச்சை யநிச்சை பரவிச்சையென்று பிராரத்த மூன்றுவித மானபடியினுலே இச்சையும் வரலாமென் றுத்தரம்.

(ருசு) இது ஆகாதென்கிறதிலே யாருக்காகிலும் ஆசைவருமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அபத்தியம் பண்ணுகிறவனுக்கும், திருடுகிறவனுக்கும், ராசஸ் திரீயை இஷ்டம்பண்ணுகிறவனுக்குந் தனக்காகாதென் றறிந்திருந் தும் ஆசை யேன் வந்தது. ஆகையினு லிதை ஈசுவரனுலு மறிக்கப் படாது. ஞானம் வந்தாலும் அவனவன் பிரகிருதி போகாதென்கிற கீதாவசனமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(ருஎ) நீர் ஏழைகளுக்காகப் பரிகரித்துச் சொல்லுகிறீர், சாமர்த் திய முண்டானு லந்தக் கர்மத்தை மறிக்கலா மென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படியாமானுல் நளன் ரகுநாதன் தர்மபுத்திரர் முதலானவர் கள் துக்கப்படக் கணக்கில்லை. ஈசுரனும் பஞ்சகிருத்தியத்தி லுழலத்

கணக்கில்லை. ஆகையால், ஈசுர கற்பனையை ஒருவராலுந் தள்ளப் படாதென் றுத்தரம்.

(ருஅ) இச்சாப் பிராரத்த பல மறியப்பட்டது. இனி அநிச்சாப் பிராரத்தமாவ தேது அதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

நாம் மனதிலே பண்ணவொண்ணா தென்றிருக்கிற காரியத்தைப் பலவந்தத்தினாலே நம்மைக்கொண்டு பண்ணுவிக்கிறவனார், நாம் வேண்டுமென்கிற காரியத்தை விலக்குவிக்கிறவனாரென்று கேட்ட அர்ச்சுனனுக்கு, அவனவன் கர்மந்தானே செய்விக்கிறதென்ற கிருஷ்ண வாக்கியமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(ருகூ) இனிப் பரவிச்சாப் பிராரத்தமாவ தேதென்கிற சங்கைக்கு,

தனக்கு இச்சையநிச்சை இல்லாதிருந்தாலுஞ் சேர்ந்தபேரைத் தொட்டு வருகிற சுகதுக்கங்களே பரவிச்சாப் பிராரத்தமென் றுத்தரம்.

(சுO) இப்படியானால் எதை யிச்சிக்கப்போகிறா னென்கிற வேதவாக்கியம் ஆசையை மறுக்கச் சொல்வானே னென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த வேதம் இச்சையை விலக்கவில்லை, மற்றென்னெனில் வறுத்தவிதைபோல வாதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(சுக) வாதிக்கிறதாவ தேதென்கிற சங்கைக்கு,

வறுத்தவிதை முளையாவிட்டாலுந் தீனிக்குதவுகிறாற் போல ஞானியினுடைய வாசையும் அகப்பட்ட போகத்தோடே திரும்புமல் லாமல் மேன்மேலும் வினைகொண்டு காமசங்கற்பங்களைப் பண்ணு ததே வாதையென் றுத்தரம்.

(சுஉ) இவனுக் கிப்படி விஷயத்திலே சிரத்தை யெதனாலே வரவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

விஷயஞ் சத்தியமென்கிற பிராந்தி யில்லாதபடியினால் இதிலே சிரத்தை வரவில்லையென் றுத்தரம்.

(சுஙு) விஷயப்பிராந்திக்கு லக்ஷண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

நமக்கிருக்கிற போகமெல்லாம் நாளுக்குநா ளுத்தரோத்தர மாகவேண்டும், ஒருக்காலு மாறாத ஐஸ்வரியமா யிருக்கவேண்டும், இடையிலே விக்கினங்கள் வாராதிருக்கவேண்டு மென்கிற காங்க்ஷையே பிராந்தியென் றுத்தரம்.

(சுச) இஃதெதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

வருகின்ற வினை வாராதிருக்கப் போகிறதுமில்லை, வாராதவினை வரப்போகிறது மில்லையென்கிற போதமே அந்தப் பிராந்தியைத் தள்ளுமென் றுத்தரம்.

(சுரு) ஞானிக்கு மஞ்ஞானிக்கும் பொதுவாயிருக்கிற விஷயம் ஒருத்தருக்குப் பிராந்தியைக் கொடுப்பானேன், ஒருத்தருக்குப் போகத்தைக் கொடுப்பானே னென்கிற சங்கைக்கு,

தனக்குப் பிராப்தியில்லாததை யடையவேண்டு மென்று சங்கற்பித்த பிராந்தனுக்குத் துக்கத்தைக் கொடுக்கும். இது மாயாமய மல்லவோ, உள்ளபடி முடியுமென்கிற ஞானிக்குச் சங்கற்பத்தையே உண்டாக்கமாட்டாதது, துக்கத்தை யெப்படிக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(சுசு) இந்தச் சகத்தை மாயாமய மென்று பார்க்கிற தெப்படி, இதில் ஆசக்தி யெப்படிப் போமென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனம் போலவும் இந்திரசாலம் போலவும் இன்னபடி வரும் இன்னபடி போமென்று நிர்ணயப்படாமற் றோற்றி யழிந்து

போகையினுல் மாயாமய மென்று பார்க்க அப்போது சொப்பனத்திற்குச் சமானம் சாக்கிர மென்கிற நிலைமையுறைத்தால் இதில் ஆசக்தி போமென் றுத்தரம்.

(கூஎ) இந்தத் தத்துவ க்ஞானத்திற்கு ஆக்கிரக மெதிலே, பிராரத்த கர்மத்திற் காக்கிரக மெதிலே யென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானத்திற் காக்கிரகம் இந்திரசாலம் போல சகத்தின் மித்தையாந்தன்மையை அனுசந்தானம் பண்ணுவதிலே; பிராரத்தத்திற் காக்கிரகஞ் சீவனுக்குச் சுகதுக்கங் கொடுக்கிறத்திலேயென் றுத்தரம்.

(கூஅ) பிராரத்த கர்மம் ஞானத்தைக் கெடாதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சகத்தைச் சத்தியமாகத் தோற்றுவித்துப் பிராரத்த கர்மம் போகங் கொடுத்தால், அப்போது ஞானத்திற்கு விரோதமென் றறிக. சகத்துமித்தை யென்கிற விவேகத்தைக் கெடாமற் சொப்பன மிந்திரசாலங்கள் போலப் போகதரிசனங் கொடுக்கிறபடியினுற் பிராரத்தம் ஞானத்தைக் கெடாதென் றுத்தரம்.

(கூகூ) ஞானந்தான் பிராரத்தத்தைக் கெடாததோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானம் வந்தவுடனே சகத்துத் துடைபட்டுப் போனுற் பிராரத்தத்தைக் கெடுக்குமென் றறிக. அப்படிக் கெடாமல் மாயாமய மென்று தோற்றுகையினுல், ஞானத்திற்கும் பிராரத்தத்திற்கும் விரோத மில்லையென் றுத்தரம்.

(எ0) யாதோ ரவஸ்தையிலே எல்லாம் ஆத்மாவாய்ப் போம்போது எவன் எந்த இந்திரியத்தினுல் எந்த விஷயத்தைப் புசிக்கப் போகிருனென்கிற வேதம் ஞானம் வந்தவுடனே சகலமும் துடை

பட்டுப் போமென் றல்லவோ சொல்லுகிறது. ஆகையினால், ஞானிக்குப் பிராரத்தபோக மெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த வேதஞ் சுழுத்தியையும் விதேக கைவல்லியத்தையுஞ் சொல்லுகிறதே யல்லாமல் சீவன்முத்தியைச் சொல்லவில்லை யென்று வியாசர் சூத்திரஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(எக) நான் சொன்னதே யர்த்தம், மற்றப்படிக் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

யாக்கியவல்கியர் முதலான பூர்வாசாரிகளுக்குத் துவித திருஷ்டி யிருந்தபடியினாலே, ஞான மில்லையாக வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(எஉ) அவர்களுக்குத் துவிததிருஷ்டி யில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

அப்போது சிஷ்யனைக் குறித்தவர்கள் ஞானஞ் சொல்லாமலிருக்கவேண்டும். அப்படியல்லாமல் அவர்க ளுபதேசம் பண்ணின சாஸ்திரங்க ளிருக்கிறதென் றுத்தரம்.

(எங) அவர்களுக்குப் பிரபஞ்சந் தோற்றாத நிருவிகற்ப சமாதியிலே ஞானமுண் டென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப் பக்ஷத்திற்குச் சுழுத்தியு ஞானமாக வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(எச) சுழுத்தியிலே நான் பிரமமென்கிற ஞானமில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகையினாலே நான் பிரம மென்கிற சீவன் முத்தியே ஞானம், சகத்து மறைகிற தல்லவென் றுத்தரம்.

(எரு) இந்த விரண்டுங் கூடியே ஞானமென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதந் தோற்றுதே, ஞானமென்கிற வுன்னுடைய பக்ஷங் கடங்களுக்கு முண்டு, கொசுகு கூப்பிடுகிற துள்படக் கேட்கையி ஞல் நிருவிகற்ப ஞானமுங் கடக்ஞானத்திற் கிடேல்லவென் றுத்தரம்.

(எசு) ஆகையினுல் ஆத்மவிசாரமே ஞானமல்லாமற் ருெய்த மறைகிற தல்லாதுபோலவே யிருங்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச் சித்தாந்தந் தெரிந்தபோதே நீயே கிருதகிருத்திய னென் றுத்தரம்.

(எஎ) பொல்லாத மனதை நிறுத்தத் தேவையில்லையோ வென் கிற சங்கைக்கு,

நாட்டமான விஷயத்தை மாயாமய மென்று பார்க்கிறது தானே மனதை நிறுத்துகிறதென் றுத்தரம்.

(எஅ) எந்தப் போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிரு னென்கிற சொல் லுக்கு அர்த்தந் தெரிந்தது, ஆருக்குப் போகநிமித்த மென்கிற சொல் எதைச் சொல்லுகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

புசிக்கிறவனே யில்லையென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(எகூ) புசிக்கிறவ னெதனுலில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தர் நிருவிகாரி யானபடியினுலே, சுகதுக்க போக விவ கார நமக்கில்லை. சிதாபாச ஞரோப மானபடியினு லவனுஞ் சுகதுக் கம் புசிக்கிறவனல்ல. அப்படியிருக்க அதிஷ்டானத்தை விட்டு ஆரோப மிராதபடியினுல் இருவரையு மொருவனுகக் கண்டு தாதான் மியத்தினுல் இவனே புசிக்கிறவ னென்று லோகத்தார் சொல்லு கிறதே யல்லாமல் விவேகம்பண்ணினுற் புசிக்கிறவனே யில்லையென் றுத்தரம்.

(அ0) எப்படியானுலும் ஆத்மாத்தானே புசிக்கிறவ னென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மா வாரென்று விசாரிக்குமிடத்தில், சகல வேதங்களும் இந்த லௌகீகாத்மாவைத் தொடங்கி ஆநந்தமயகோச பரியந்தங் கழித்துப்போட்டுக் கூடஸ்தரை யல்லவோ ஆத்மா வென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(அ௩) சிதாபாச னில்லாதவனானால் அஞ்ஞான திசையிலேதான் எப்படி புசிக்கிறவனானா னென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தருடைய சத்தையைத் தன்னிடத்திலு மிறக்கிக் கொண்டு நமக்குப் போக முண்மையென்று கலங்கி விஷயங்களைக் காங்க்ஷித்தானென் றுத்தரம்.

(அ௪) இப்படியானால் இவ்விடத்திலே பண்ணவேண்டிய வநுசந்தான மேதென்கிற சங்கைக்கு,

லௌகீகத்திலே புசிக்கிறவன் பிரியமா யிருக்கிற விஷயங்களைப் பார்க்கிலுந் தன்னைப் பிரியமாய்க் காண்கிறாற்போல, விவேகியுங் கூடஸ்தருக் கன்னியமெல்லா மப்பிரியமென்று தள்ளிக் கூடஸ்தரையே பிரியமாய்க் காணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(அ௫) பிரியமாய்க் காண்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

பாமரனாக விருக்கிறவன் மாலை சந்தனமுதலான விஷயத்திலே பண்ணுகிற இச்சையையுஞ், சாவதானமாகவே வாதம்பண்ண வேண்டு மென்கிறவன் காவிய நாடகங்களிலே பண்ணுகிற நிரந்தர விசாரத்தையும், கர்மியுபாசகர் செபம் யாக முபாசனாதிகளிலே பண்ணுகிற விசுவாசத்தையும், யோகியானவன் மனதை நிறுத்தப்படுகிற வருத்தத்தையுங் கூடஸ்தரிடத்திலே பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(அ௬) இப்படிப் பண்ணினால் வரப்போகிற பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

போகம் வித்தை புண்ணியலோகம் அணிமாதி அஷ்டமாசித்தி இந்த நாலுபேருக்கும் வருகிறாற்போல, கூடஸ்தரா யிருக்கிற தன்னை மூன்றவஸ்தையுங் கடந்தவராய் ஏகராய்ச் சச்சிதாநந்தராய்ச் சதா சிவமாய்க் கண்டவனுக்குச் சொப்பனம்போலப் புண்ணியபாவ கர்மத் தொடக்கற்று முத்தனுவானென் றுத்தரம்.

(அரு) இப்படிக் கண்டவனுக்குப் புசிக்கிறவ னாரென்று வருப் பற்ற தென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியா யிருக்கிற சிதாபாசனுக்கென் றுத்தரம்.

(அசு) இவன் சாக்ஷியைவிட் டிராதபடியினால், இவனைப்பற்றிப் போகங்கள் சாக்ஷியிடத்திலும் ஆரோபிக்கப்படாதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசன் ஓரவஸ்தையிலே கண்டதோ ரவஸ்தையிலே காணாத மாயாமயத்திற் குட்பட்டவ னானபடியினாலே தானில்லாமற் போகிற வனாகக் கண்டு ஏங்கிச் சாகக்கிடக்கிறவன் பெண்கொள்ள வாஞ்சியாததுபோலத் தனக்குட்பட்ட போகம் வேண்டான். முன்போலத் தானே புசிக்கிறவ னென்று சொல்லுதற்கு மூக்கறையன் போலே குன்றிப் பிராரத்த போகம் புசிக்கிறபடியினா லிதை யெப்படிச் சாக்ஷியிடத்தி லாரோபிக்கப்படும். ஆகையினால், வேதமும் புசிக்கிறவ னில்லையென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(அஎ) சரீரானுதாப மில்லையென்கிற வேதத்திற் கர்த்த மெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானிக்கு மூன்று சரீரத்தி லத்தியாசம் போனபடியினாலே, மூன்று சரீரத்துச் சுரங்களு மிவனைத் தாபப்படுத்தாதென் றுத்தரம்.

(அஅ) மூன்று சரீர மேது, அதுகளில் எந்தெந்தச் சுரமிருக்கிறது, அஃதிவனை யெப்படித் தாபப்படுத்தா தென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரணமென்று சரீரமூன்று யிருக்கும்; இதிலே வாத பித்த சிலேற்பனமுதலான வியாதியும், இடி சூடு முறிச்சல் முதலானபீடையும், ஸ்தூலசரீரத்துச் சுரம். காமக் குரோத லோப மோக மதம் லச்சை பயமுதலானவையும், சமை தமை சிரத்தை பத்தி முதலானவையுஞ் சூக்ஷ்மசரீரத்துச் சுரம். நூலைவிட்டுப் புடவை யில்லாதது போலவும், மயிரைவிட்டுக் கம்பளியில்லாதது போலவும், மண்ணைவிட்டுக் கடமில்லாதது போலவும் அதற்குச் சொன்ன சுரங்களைவிட்டுச் சரீரங்களில்லை. இம்மூன்று சரீரங்களுக் குஞ் சொன்ன சுரமேசுபாவசித்தம் போலச் சிதாபாசனுக்குப் பிர காசமே சுபாவ மல்லாமல், அவனுக்கொரு சுரமுஞ் சுபாவமல்ல. இப்படிச் சிதாபாசனுக்குமுதலாயில்லாத சுரஞ்சாக்ஷிக்கு வரப்பிர சித்தி யில்லை. ஆகையினால்,வேதமும் ஞானிக்குச்சரீராநுதாப மில்லை யென்று சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(அக) இப்படி யில்லாத சுர மூன்றும் எப்படித் தபிப்பித்த தென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானத்தினாற் புத்திர தாராதிகள் தபிக்கிறதைத் தான் தபிக்கிறேனென்கிற மூர்க்கன்போல, சரீரத்திரயத்தையுஞ் சாக்ஷி யையுங் கூட்டித் தன்னுடைய ரூபமா யெண்ணிக்கொண்டு சரீரந் தபிக்கிறதைத் தான் தபிக்கிறதாகப் பிரமிப்பனென் றுத்தரம்.

(கo) ஞானம் வந்த பின்பாகிலுந் தபியாம லிருக்கவேண்டுமே யல்லாமற் றிரும்பத் தபிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

விவேகத்தினாற் பிராந்தியைத் தள்ளித் தன்னைச் சாக்ஷியாக வறிந்தபின் முந்தின தாபம் போய்விட்டது. இந்தப் பழுதைக்காக வேதுக்கோடி இடுப்பு முறித்துக்கொண்டோ மென்கிறதுபோல, இல்லாத சம்சாரத்தை யேன் மேற்போட்டுக் கொண்டோ மென் கிற வெறுப்பைத் தாபமென்றுயென் றுத்தரம்.

8

(கக) சாக்ஷி நாமென் றறிந்தாற் போதாதோ, பலபட அநுசந் தானம் பண்ணுவானேன் பலபடத் தேக நானல்ல வென்று பாவிப் பானே னென்கிற சங்கைக்கு,

இல்லாத சம்சாரத்தை யும்முடைய பேரிலே யாரோபித் தேன், அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளு மென்று சாக்ஷியைச் சரணமா யடைகிறதாகவும், பண்ணின பாவம் போகப் பிராயச்சித்தம் பண் ணிக்கொள்ளுகிறாற் போலச் சஞ்சிதகர்மம் விட்டுப்போகத் தக்கதாக வும் அநுசந்தானம் பண்ணுகிறது. பறங்கி கையிலே யகப்பட்ட பிராமணன் வெகு பிராயச்சித்தத்தினால் பிராமணருடனே கூடின பின் / பறங்கியைக் கண்டா லோடுகிறாற்போலத் தேக நானல்ல வென் றனுசந்தானம் பண்ணுகிறதென் றுத்தரம்.

(கஉ) ஞானியா யிருக்கிறவன் முன்போலப் பிரபஞ்ச விவ காரம் பண்ணமல் நாணுவானே னென்கிற சங்கைக்கு,

குய்யத்திலே குஷ்டம்பிடித்த வேசி அறிந்தவர் முன்னாடக நடிக்க நாணுகின்றாற்போல, சிதாபாசனுந் தன்னை மாயாமயமென் றறிந்தபின் றன்னைக் கர்த்தாவென்று சொல்ல நாணுவானென் றுத் தரம்.

(கங) ஞானம் வந்தபின் னணமு நடுக்கமும் வரலாமோ வென் கிற சங்கைக்கு,

வாலிபனாக விருக்கிறவன் ராச்சியத்திற்காக ராஜாவை யாசிர யம் பண்ணுகின்றாற் போல, பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமமேயாவ னென்கிற வேதங் கேட்டுப் பிரமத்தைக் கெம்பீரமாக வநுசந்தானம் பண்ணுகின்றதே யல்லாமற் பீதியில்லையென் றுத்தரம்.

(கச) பிரமக்ஞானம் சிதாபாசனைக் கொல்லவந்தபடியினால், எவனாகிலுந் தான்சாக மருந்து குடிப்பானோ வென்கிற சங்கைக்கு,

தேவனுகலா மென்கிற சந்தோஷத்தினுற் கங்காப்பிரவேசம் பண்ணுகிருற் போலப் பிரமமாகலா மென்கிற சந்தோஷத்தினுல் ஞான மப்பியாசிப்பனென் றுத்தரம்.

(கரு) கங்காப்பிரவேச மாரம்பித்தவுடனே தேவனுகிருற்போல, ஞானிகளுடனே பிரமமாக வில்லையே யென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரம்பித்த கர்ம முடிந்து சரீரநசிக்கும் பரியந்தம் மநுடனென் கிற பேர் நிற்கிருற்போல, பிராரத்த தேகம் விழும்பரியந்தமுஞ் சிதாபாசனென்கிற பேர் போகாதென் றுத்தரம்.

(கசு) பழுதையென் றறிந்தவுடனே பாம்பென்கிறது போக வில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பழுதையென் றறிந்தபின் சர்ப்பபீதி கிரமத்திற் றணிகிருற் போலவும், பத்தாமவனுக் கிடித்துக்கொண்ட புண்வேதனை கிரமத் திற் றணிகிருற்போலவும், பிராரத்த கர்ம போகமும் புசித்தே தொலையவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(கஎ) ஞானம் வந்தும் பிராரத்ததுக்க மிருந்தாற் றுக்கநிவிரு த்தி யென்கிற ஆறுமவஸ்தை யெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தாமவனைச் சாகாமற்கண்ட சந்தோஷம் புண்வேதனையைத் தெரியவொட்டாததுபோல, தானே பிரமமென் று முத்தனுன சந் தோஷம் பிராரத்த துக்கத்தைத் தெரிய வொட்டாது. ஆகையால், ஆறுமவஸ்தை கூடுமென் றுத்தரம்.

(கஅ) சிதாபாசனுடைய ஆறுமவஸ்தையுந் தெரிந்தது, இனித் தடையற்றவானந்தத்தை விரளமாய்ச் சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

இகலோக பரலோகத்தைக் குறித்துப் பண்ணவேண்டிய கர்ம மெல்லாம் பண்ணி முடிந்தபடியினுல், மோக்ஷமும்பிரமமும் நாமென் றறியப்பட்டபடியினுல் மனதிலே ஒருகுறையு மில்லையென் றறிந் ததுகொண்டு தடையற்ற வாநந்த முண்டென் றுத்தரம்.

(கக) காண்டத் திரயத்திலுஞ் சொன்ன அநுஷ்டானத்தில் ஒன்றும்பண்ணாம லிருக்கையிலும் எல்லாம் பண்ணி முடிந்ததென்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

எல்லாந் தீர்ந்தமுறியாக வகுப்பற்ற தென்கிறதை ஞானியினுடைய வநுசந்தானத்தின லறியலாமென் றுத்தரம்.

(௯00) பண்ணவேண்டிய தறியவேண்டிய தெல்லாந் தேவையற்றுப்போன வநுசந்தானத்தை யெனக்குத் தெரியச்சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு;

நான் துக்கியென் றிருக்கிற அஞ்ஞானிக்குப் பூமி தனம் புத்திர மித்திரகளத்திரம் வேண்டுமென்று இகலோக சம்சாரத்திலே யலைய வேண்டும். பரமாநந்த பூரணமா யிருக்கிற நமக்கந்த மாயாமயக்கத்தைக் குறிக்கத் தேவையில்லை. பரலோகத்தை யடையவேண்டியவனுக்கு அதற்கேற்ற கர்மாநுஷ்டானம் பண்ணவேண்டும். சர்வலோகமும் மாயாமயமாய்ப் பார்க்கின்ற நமக்கு ஒருகாமமுந் தேவையில்லை. பிரமலோகத்தை யடையவேண்டியவனுக்கு வேதசாஸ்திரங் கற்கவேண்டும். நிரதிகாரியா யிருக்கிற நமக்குத் தேவையில்லை. தத்துவத்தை யறியவேண்டியவனுக்கு வேதாந்தசிரவணம்பண்ணவேண்டும். அறிந்தவனுக்குத் தேவையில்லை. சந்தேகமுள்ளவனுக்கு மனனம் பண்ணவேண்டும். தேக நாமென் றிருக்காலு மென்னேனும், சந்தேகமற்ற பிரமமாயிருக்கிற நமக்குத் தேவையில்லை. விபரீத பாவனை யுள்ளவனுக்கு நிதித்தியாசனம் பண்ணவேண்டும். தேகாதி விலக்ஷணனான நமக்குத் தேவையில்லை. விக்ஷேப முள்ளவனுக்குச் சமாதி யிருக்கவேண்டும். சின்மாத்திரமா யிருக்கிற நமக்குத் தேவையில்லை. விக்ஷேபமுஞ் சமாதியும் அந்தக்கரணத்திற்கே யாகையால் பண்ணவேண்டிய தெல்லாம் பண்ணி முடிந்ததென் றுத்தரம்.

(கOக) விவகார மிருக்கிறபோதே உமக்கு விபரீத மெப்படி யில்லை, நித்திரை பிக்ஷை முழுக்கு சௌசம் இந்நான்கும் நீர் பண்ணக்கண்டோ மென்கிற சங்கைக்கு,

விவகாரங் குலால சக்கரம்போல, வாசனையினுல் நடக்கிறதே யல்லாமல் நமக்கு விபரீதபாவனை யில்லை. பிறத்தியா னெருப்பென்றது கொண்டு குன்றிமணிச் செடி வேகாதது போல, நீ நம்மைக் கர்த்தாவென்றது கொண்டு நாம் நித்திரை முதலானவையைப் பண்ணினவ ஞேமென் றுத்தரம்.

(கOஉ) இப்படி வாசனையினுல் வருகிற விவகாரமும் போக வேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பிராரத்த கர்மந்தொலைந்தா லொழியப் போகாதென் றுத்தரம்.

(கOங) ஆனுல் உம்முடைய விவகாரத்திற்கு விதியே தென்கிற சங்கைக்கு,

லௌகீகமாகிலும் வைதீகமாகிலும் உத்தண்டமாகிலும் பிராரத்த முள்ளபடி நடக்கிறதே விதியென் றுத்தரம்.

(கOச) இப்படியானுல் உம்மிடத்திற் சகலருக்கு மப்பிரமாணபுத்திவரும், உம்மைப்பெரியவரென்று ஞானங்கேட்பாருமில்லை, உம்முடைய ஞான முமக்கே பிரயோசனம் பரரை யீடேற்றமாட்டாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆனுல் நான் கிருதகிருத்திய னுனுலும் லோகானுக்கிரகார்த்தமாய்த் தேவார்ச்சனை சௌச முதலானவைகளைக் காயம் பண்ணட்டும்; பிரணவஜெபம் வேதாந்தபாட முதலானவைகளை வாக்குப்பண்ணட்டும்; மூர்த்தித்தியானம் பிரமத்தியானத்தை மனதுபண்ணட்டும்; இவைகளை நாம் பண்ணின வனுமல்ல; பண்ணச்சொன்னவனுமல்ல; இப்படி நாமிருந்தால் கர்மிகளுக்கும் நமக்குஞ் சண்டையில்லையே; நம்முடைய ஞானமும் பலருக்கு முபகாரமாமென் றுத்தரம்.

(கoகு) கர்மத்திற்கு நிர்ப்பந்த மெதினாலே, ஞானத்திற்கு நிர்ப்பந்த மெதினாலே யென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியினாற் பொய்யென்று தள்ளப்பட்ட திரிவித கரணத்தில் கர்மத்திற்கு நிர்ப்பந்தமல்லாமற் சாக்ஷியினிடத்திலேநிர்ப்பந்தமில்லை. அந்தத் திரிவித கரணத்தினாலே கர்மி கர்மத்தை முடிக்கட்டும். நமக்கு ஆனியேது; ஞானத்திற்கு நாம் அசங்க னென்கிறதிலே நிர்ப்பந்தமல்லாமற் றிரிவித கரணத்தினிடத்திலே நிர்ப்பந்தமில்லை. திரிவிதகரணத்திற்கும் கர்மத்தை விலக்கத் தேவையில்லை. ஞானி தன்னைப் பிரமமென்றறிந்தது கொண்டு கர்மிக்கானியேதென் றுத்தரம்.

(கoசு) இப்படி யெல்லாரு மறியாமல் ஆத்மாவைத்திரிவித கரணத்தோடே கூடக் கர்த்தாவென்கிற கர்மிகளும், ஞானம்வந்தவுடனே திரிவிதகரணத்திற்கும் ஒரு கர்மமும் வேண்டாமென்றிருக்கிற ஞானிகளும், ஒருவருக் கொருவர் சண்டைக்குநிற்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அவர்க ளஞ்ஞானத்தினாலே செவிடர் கதை கேட்டாற்போலச சண்டைக்கு நிற்கிறார்களென் றுத்தரம்.

(கoஎ) ஞானம் வந்தவனுக்குப் பரரைக் குறித்தாகிலுங் கர்மப் பிரவிருத்தி யுசிதமல்ல; நிவிருத்தியாகச் சன்மார்க்கத்திலே யிருக்க வேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானிக்குப் பிரவிருத்தியினாற் பிரயோசன மில்லாவிட்டால், நிவிருத்தியினாலும் பிரயோசன மில்லையென் றுத்தரம்.

(கoஅ) நிவிருத்தி ஞானத்திற்குச் சாதன மல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அறிந்த பின் சாதன மேதுக்கென் றுத்தரம்.

(கoக) தோற்றுகிற சகத்தினு லின்னம் அஞ்ஞானப்பிராந்திவந்தாலுஞ் சாதனத்தை யநுஷ்டித்தாற் றாழ்வில்லையே யென்கிற சங்கைக்கு,

உயிரோடிருக்கிற எலியே பூனையைக் கொல்லாதென்றால்,செத்துப்போன எலி பூனையைக் கொல்லப்போகிறதென்றாற் போலவும், பாசுபதத்தினால் கொல்லப்படாதவனை நாணற் கழியினாலே கொல்லப்படுமென்றாற் போலவும், அநாதியிலே அஞ்ஞானதற்காரியங்களெல்லாங் கூடிக் கொல்லப்படாத போதமே தானாகிய திடஞ்ஞானத்தினாலே கொல்லப்பட்டிருக்கிற அஞ்ஞான தற்காரியங்கள் திரும்பவும் பந்தப்படுத்து மென்கிறது உன்னுடைய புத்தித் தாழ்வேயொழிய வேறல்லவென் றுத்தரம்.

(கக0) அஞ்ஞான தற்காரியந் துடைபட்டுப் போனாலும் சகத்துத் தோற்றுகிறதைக் கண்டு சொன்னே னென்கிற சங்கைக்கு,

தோற்றினாலென்ன, இத்தனையு நாமல்லவோ கொன்றோமென்று படுகளம்பார்க்கிற போதராசாவுக் கதனாற் றிருப்தியே யொழியப் பீதியில்லை. இப்படிக்கொத்த போதசூரனுக்குத் தேகாதிகளிடமாய் வருகிற பிரவிருத்தியினாற்றான் நிவிருத்தியினாற்றான் பிரயோசன மேதென் றுத்தரம்.

(கக௧) பிரவிருத்தி யாகாது, நிவிருத்தியா மென்கிற தாருக்கென்கிற சங்கைக்கு,

சுவர்க்க மோக்ஷத்தைக் குறித் தெத்தனம் பண்ணுகிற அஞ்ஞானிக்கென் றுத்தரம்.

(கக௨) அப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானிகளோடு ஞானி கூடியிருக்கும்போது செய்காரிய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

குழந்தைகள் தகப்பனை யடித்தாலும் வைதாலும் மனதிலே கிலேசமில்லாமற் சீராட்டுகிறாற்போல, அஞ்ஞானிகள் தூஷித்தாலும் பூஜித்தாலுந் திரும்பத் தானப்படிச்செய்யாமல் அவர்களுக்குச் சம்

மதமாகத் திரிவித கரணத்திஞலும் கர்மத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஞானமேற்றுவிக்கிறதே செய்காரியமென் றுத்தரம்.

(ககங) ஞானிக்கு ஞானுப்பியாசம் பண்ணுகிற பேர்களுடனே கூடியிருக்கும்போது செய்காரிய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானங்களைப் போதித்துக் கர்மாதிகளைத் தூஷித்துக் கர்மாதிகளைத் துறந்து காட்டவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(ககச) ஞானி தனித்திருக்கும்போது செய்காரிய மேதென் கிற சங்கைக்கு,

தன்னுடைய கிருதகிருத்தி யானந்தத்தைக் கண்டு களித்து மகிழ்ந்து பிரமமே நாமென் றறிய வென்ன பாக்கியம் பண்ணினேமோ, நம்முடைய அஞ்ஞானம் எந்தவழி போயிற்றோ, நாம் பண்ணின அதிஷ்ட வெத்தனத்தினாலே நமக்கொரு சம்சாரமுமில்லாமற் போயிற்றே, நமக்குப் பிரமாநந்த நிலை வெட்டவெளியாகத் தோற்றக்கிடைத்ததே, உலகத்திலே யெல்லாரையும் பிடித்த கர்த்தவ்வியங்களிலே நமக்கொன் றுந் தேவையற்றுப்போன பாக்கியமேதோ, எல்லாராலு மடையவேண்டு மென்கிற பிரம நாமானேமே, நமக்கித் தனை பாக்கியத்தையுங் கொண்டுவந்துவிட்ட சாஸ்திரத்தைப் புகழ்வோமோ, இந்த சாஸ்திரத்தை யநுபவத்திற்கு வரப் பயிற்றுவித்த குருவைப் புகழ்வோமோ, என்ன புண்ணியத்தினு லிப்படிப் பலித்ததோ, நம்முடைய புண்ணியத்திற்கும் நம்முடைய ஞானத்திற்கும் நம்முடைய ஆநந்தத்திற்கும் ஒப்புக் காணேமென்று எந்நேரமும் தன் சுபாவாநந்தத்திலே யநுபவமா யநுபவிக்கிறதே செய்காரியமென் றுத்தரம்.

இந்தத் திருப்திதீபிகையை யநுசந்தானம் பண்ணி வருகிறவன் பிரமாநந்தத்தி லழுந்தி நித்திய திருப்தனு யிருப்பன்.

திருப்திதீபம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ககச.

மூன்றாவது

கூடஸ்த தீபம்.

—oo❖oo—

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவிலே விசாரிக்கமாட்டாத பேருக்குத் கூடஸ்த தீபிகையினாலே துவம் பதார்த்த விவேகம் பண்ணும்படி.

(க) துவம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமார், லக்ஷியார்த்தமார், இந்த விருவரையும் பொருந்தி, யிருக்கிறதற்குத் திருஷ்டாந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

துவம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தம் சிதாபாசன் லக்ஷியார்த்தங் கூடஸ்தர் திருஷ்டாந்த மேதென்றால், கண்ணாடியிற் பிரதிவிம்ப வெய்யிலும், சுபாவ வெய்யிலும் ஒருமைப்பாடாய் ஒரு சுவரை விளக்குவிக்கிறாற் போலக் கூடஸ்தருஞ் சிதாபாசனும் ஒருமைப் பாடாய் ஒருதேகத்தை யறிகிறார்க ளென் றுத்தரம்.

(உ) இவர்க ளிருவரும் எதனால் ஒருமைப்பாடாய்த் தோற்றுகி றார்கள். இவர்களைப் பகுத்தறியும் வழி யெப்படி யென்கிற சங் கைக்கு,

அவிவேகத்தினா லொருவனாகத் தோற்றுகின்றது. ஓரவஸ்தை யில், ஏகதேசமாகத் தோற்றி மறைகிற சிதாபாசனையும், நித்தியப் பிரகாசமா யிருக்கிற கூடஸ்தரையும், ஏகதேசத்திலே உபாதியினா லுலகின்ற வெய்யிலையும், அகண்ட வெய்யிலையும்போலக் குறிப்பினா லறிகவென் றுத்தரம்.

(ங) சரீரத்திற்குப் புறம்பே விஷயக்ஞானம் வரும்போது, கூடஸ்தரையுஞ் சிதாபாசனையும் பகுத்தறியும் வழியெப்படி யென் கிற சங்கைக்கு,

* கடக்ஞானம் வருகிறது, சிதாபாசனாக விருக்கிற தனக்கு கடோ விருத்திக்ஞானம் வருகிறது, கூடஸ்தரா யிருக்கிற, தனக்கு

* கடோ விருத்திக்ஞான மென்றது-கட மறியப்பட்டதெனுந் தன்மை,

கடமென் றறிந்தவுடனே அணைந்தவன் சிதாபாசன் அதனைக் கண்டவன் கூடஸ்தனென் றுத்தரம்.

(ச) கடக்ஞானம் வருகிறதற்கு முன்னும் பின்னும் கடத்திலே கூடஸ்த ரிருந்ததற் கடையாள மேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடக்ஞானம் வருகிறதற்கு முன் அறியப்படாததாகவும், பின் அறியப்பட்டதாகவும் காண்கிற தன்னநுபவமே அடையாளமென் றுத்தரம்.

(ரு) கடம் ஒருகாலத்தி லறியப்பட்டதாகவும், ஒருகாலத்தி லறியப்படாததாகவுஞ் சாக்ஷியினிடத்தி லிருவகையுந் தோற்றுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

எக்காலத்தினும் எங்கு மிருக்கின்ற சுபாவ சைதன்னியத்தினிடத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட கடம், அஞ்ஞானத்துடனே கூடியிருந்தபோ தறியப்படாத தாகவும், ஞானத்துடனே கூடியிருந்தபோ தறியப்பட்டதாகவுந் தோற்றிற்றென் றுத்தரம்.

(சு) ஞானமாவ தேது, அஞ்ஞானமாவ தேதென்கிற சங்கைக்கு,

லோகாந்த குந்தம்போலச் சிதாபாசாந்த புத்தி விருத்தியே ஞானம், * தோற்றரவற்றதே யஞ்ஞானமென் றுத்தரம்.

(எ) விருத்திக்குமுன் சிதாபாச னில்லாதபடியினால் அறியப்படாத கடம் சாக்ஷிதானே அறியவேண்டும் விருத்திக்குப் பின்னறியப்பட்டது. கடமென்கிறது சிதாபாசனு லறியலாம். சாக்ஷி யறிவரென்கிறது வேண்டா மென்கிற சங்கைக்கு,

கடமென் றறிந்தவுடனே சிதாபாசன் விருத்தியிலே நஷ்டமாய்ப் போனபடியினாலும், அந்த வவசரத்திற் கூடஸ்தரைத் தவிர

---

* தோற்றரவற்ற தென்றது-சாட்டியமென்று மூலபாடம் - சாட்டியம்-என்றது - தனக்கெனத் தோற்றமில்லாமை.

வேறு சைதன்னிய மில்லாபடியினலும், விருத்திக்கு முன்னறியப் படாததை யறிந்திருந்த கூடஸ்தர்தானே விருத்திக்குப்பின் னறியப் பட்ட தென்கிறதையுந் தோற்றுவிக்கிறதற்குச் சந்தேகந் தேவை யில்லை. ஆகையால் இரண்டு காலத்திலுங் கடத்தை யறிகின்றவர் கூடஸ்தர்தானேயென் றுத்தரம்.

(அ) கடக்ஞானம் வந்தவுடனே சிதாபாசன் நஷ்டமாய்ப்போ னலும், அவனேடுகூட நஷ்டமாகாம லிருக்கின்ற விருத்தியினற் கடமறியப்பட்ட தென்கிறது தோற்றலாம். சாக்ஷியினு லென்கிறது தேவையில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாச னில்லாத விருத்தி பிரகாசத் திரவியமானலும், வெள்ளை மண்போலச் சடமானபடியினல், அறியப்பட்டதைத் தோற்றுவிக்க மாட்டாது. சாக்ஷிதானே தோற்றுவிக்கிருரென் றுத்தரம்.

(ஆ) சாக்ஷியினிடத்திற் கற்பிக்கப்பட்ட கடம் அஞ்ஞானத் துடனே கூடினலும், விருத்தியுடனே கூடினலும் அறியப்பட்ட தென்னக் கூடாமற்போனல் அறியப்பட்ட தென்கிறபேரெதனல் வந்த தென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசன் பிரதிவிம்பித்ததைத் தொட்டே கட மறியப்பட்ட தாயிற்றென் றுத்தரம்.

(இ) சைதன்னியத் தொடக்குத்தானே அறியப்பட்டதற்கு மூலமானல், முன் சாக்ஷி சைதன்னியத்துடனே கூடினதுகொண்டு அறியப்பட்டதாக வொண்ணுந்தா வென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்திக்குப் பின் பிரதிபலின சைதன்னியத்திற்கே பிரயோ சன மாகவேண்டுமே யல்லாமல், முன்னிருந்த கூடஸ்தருக்குப் பிர யோசன மென்னக் கூடாதென் றுத்தரம்.

[அ] அறியப்படாததைச் சனிப்பிக்கு நிமித்தம் அஞ்ஞான மிருப்பதுபோல, அறியப்பட்டதைச் சனிப்பிக்கு நிமித்தம் புத்தி போதும். சிதாபாசனால் என்ன பிரயோசன மென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சிதாபாச னில்லாத விருத்தி வெள்ளை மண்போலே சடமாவதால், அறியப்பட்டதைச் சனிப்பித்தற்குக் காரணமாகாதென் றுத்தரம்.

[க] சித்தாந்த மேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

கடத்திலே சிதாபாச ரூப பல வுற்பத்தியினாலே அறியப்பட்டதென்னு ஞானத்தை பிரசித்தமாயுள்ளதென் றுத்தரம்.

[கo] ஆயினுஞ் சிதாபாசனைக் கற்பிக்கிறது யோக்கிய மல்ல. எதனாலெனில், பிரம சைதன்னிய ரூபமாகவே பலமிருத்தலாலென்னுஞ் சங்கைக்கு,

பிரம சைதன்னியம் - பிரமாணத்தின் பிரவிர்த்திக்கு முன்னே யிருப்பதாலும் பலமோ பிரமாணத்தின் பிரவிர்த்திக்குப் பின்னே உண்டாவதாலும் பிரமசைதன்னியம் * பலமல்லவென் றுத்தரம்.

{ பிரமசைதன்யத்தைக் கூடஸ்தரென்று விவகரித்ததற்கு விபரம். }

மொழிபெயர்த்த வாசிரியர் கூடஸ்த பிரமங்கட்குப் பேத மில்லாமை பற்றி, மூல சுலோகத்தில் கடத்தில் பிரமசைதன்னியம் முன்னும் பின்னும் உள்ளது என்பதை கூடஸ்தரென்றே விவகரித்தனர்.

(கக) இப்படியானாற் சாக்ஷிக்கும் சிதாபாசனுக்கும் பேதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

* பலம் - என்றது - இது கடமென்னும் ஸ்பூர்த்தி.

[] இக்குறியுள் அடங்கியுள்ள சங்கைகள் மூலசுலோகப்படி சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கடமாத்திரத்தைக் காண்கிறவன் சிதாபாசனென்றும், சிதாபாசன், விருத்தி, கடம், இம்மூன்றையுங் காண்கிறவர் கூடஸ்தரென்று முத்தரம்.

(கஉ) இப்படியானால் எல்லாச் சாஸ்திர கர்த்தாக்களும் விஷயக்ஞானத்தி லிரண்டு சைதன்னியத்தையும் ஏன் பகுத் தறியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தரென்று சொல்லாமல் * அநு வியவசாய க்ஞானமென்று பேரிட்டுப் பகுத் தறிவரென் றுத்தரம்.

(கங) தேகத்திற்குப் புறம்பே ஆபாசனையும் கூடஸ்தரையும் பிறித்தறிந்தாற்போலத் தேகத்திற் குள்ளாகவும், இவர்களிருவரையும் பகுத்தறியும் வழி யெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

வெளியிலே ஈதென்கிற விருத்தியும், கடபடாதிக ளதற்கு விஷயமும், அவைகளின் அந்வய வெதிரேகத்தையும் அறிகிறவரே சாக்ஷியென்று மறிகிறதுபோல, தேகத்திற்குள்ளும் அகமென்கிற விருத்தியும் காமக்குரோதாதிக ளதற்கு விஷயமும் இவைகளின் அந்வய வெதிரேகத்தையு மறிகிறவர் சாக்ஷியென் றுத்தரம்.

(கச) உள்ளே சிதாபாசத் தோற்றர வெப்படி, சாக்ஷித்தோற்றர வெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

காய்ச்சின விரும்பி லிருக்கிற வக்கினி யந்த விரும்பைமாத்திரந் தோற்றுவிக்கிறதே யல்லாமல் மற்றொன்றையுந் தோற்றுவியாததுபோல, காமக் குரோதாதி யாகிற அக விருத்தியிற் கலந்திருக்கிற சிதாபாசனுந் தான்மாத்திரந் தோற்றுகிறதே யல்லாமல் அன்னியமா யிருக்கிறதைத் தோற்றுவிக்க மாட்டான். சாக்கிர சொப்பனத்தில் விருத்திகளையும், விருத்திகளினிடை தண்டியையும்,

* அநுவியவசாயக்ஞானம் என்றது - ஞானத்தின்ஞானம்.

சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளி லிவைகளில்லாததையுந் தோற்றுவிக்கிற நிர்விகார சைதன்னியமே கூடஸ்தரென் றுத்தரம்.

(கரு) வெளியில் விருத்தியி லறியப்பட்டதையும், அறியப்படாததையுங் காண்கிற வழியாகக் கூடஸ்தரைக் காண்பித்தால், உள்ளில் விருத்தியிலும் அந்த வழியாகக் காண்பியாமல் வேறொரு வழியாகக் காண்பித்த தேதென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளில் விஷயமான விருத்தியானது கடம்போல ஞான மஞ்ஞான மிரண்டோடுங் கூடாததுகொண்டு அந்தவழி தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(கசு) விருத்தியில் அஞ்ஞான வியாப்தி ஞான வியாப்தியிரண்டு மேனில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்தியானது கடம்போலத் தனக்கன்னிய மாகாதபடியினால், ஒருக்கால் ஞானவியாப்தி வந்ததென்னக்கூடாது. அன்னிய பதார்த்தத்திலே யஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறபடியினா லிந்த விருத்தியி லஞ்ஞான வியாப்தி வாக் கணக்கில்லையென் றுத்தரம்.

(கஎ) இப்படி உள்ளிலும் புறம்பிலும் நானென்று தோற்றுகிற சைதன்னியம் இருவகையென்று சாதித்ததற்குப் பிரயோசன மேதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச் சைதன்னிய மிரண்டிற்குள்ளே கற்பிதமாக விருக்கிறவன் செனன மரண சம்சாரியென்றும், கூடஸ்தராய்ச் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்கு ஒருக்காலுஞ் சம்சாரமில்லை யென்கிறதும் பிரயோசனமென் றுத்தரம்.

(கஅ) புத்தியிலே விளைபட்ட கூடஸ்த சைதன்னியஞ் சம்சாரியாகட்டுஞ் சிதாபாசன் வேண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

அசங்க சைதன்னியத்திற் கோருபாதியிலே விளைபட்டதுகொண்டு சம்சாரம் வருமேயானாற் குடங் குதிர்களிலே விளைபட்ட சைதன்னியத்திற்குச் சம்சாரம் வரக்காணுமேயென் றுத்தரம்.

(௧௯) கடம்போல அந்தக்கரணம் மலின மல்லவே. சொச்சத் திரவியத்திலே, விளைபட்டாற் சம்சாரம் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

வெண்கல மரக்காலா லளந்தது கொண்டு ஒட்டி யிரட்டி ஒன்று மூன்று காணுததுபோலச் சொச்சத்தினு லதிசய மில்லையென் றுத்தரம்.

(௨௦) மரக்காலும் வெண்கலக்காலுஞ் சரியானாலும், வெண் கலத்திலே பிரதிவிம்பங் கண்டாற்போலக் கடத்திலும் புத்தியிலே பிரதிவிம்பம் அதிசய மல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படியானு லிந்தப் பிரதிவிம்பந்தான் சிதாபாசன். இவனுக் கே சம்சாரம் ஆத்மாவிற் கில்லையென் றுத்தரம்.

(௨௧) உபாதியைத் தவிர ஆபாசனுக்கு வேறு சொரூப மில்லாத படியினு லந்தக்கரணத்திற்கே சம்சாரமாகட்டும், சிதாபாமனுக்குச் சம்சாரம் வேண்டா மென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானுற் சரீரத்தைத் தவிர அந்தக்கரணத்தைப் புறம்பா கக் காணப்படாதபடியினுற் சரீரத்திற்கே சம்சாரமாகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௨௨) சரீர மரித்தாலும் புத்தி மரியாதென்கிற சாஸ்திரத்தி னுலே, சரீரத்தைத் தவிர அந்தக்கரணம் வேருக வேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானுற் புத்தியை விடச் சிதாபாசனும் வேறே யுண் டென்று பிரவேச வுபநிஷத்திலே சொன்னபடியினுல்,
சிதாபாசனுக்கே சம்சாரம் அந்தக்கரணத்திற்குத் தேவையில்லை யென் றுத்தரம்.

(௨௩) பிரவேச வுபநிஷத்திலே புத்தியோடே கூடின வனுக்கே சரீரப்பிரவேசஞ் சொல்லுகிறது, புத்திக் கப்பாற் பட்டவனுக்கு சொல்லவில்லையே யென்கிற சங்கைக்கு,

சடங் தேகமென்கிற வாக்கியம் நாமில்லாவிட்டாற் சரீரங்களும் இந்திரியங்களும் ஜீவிக்கமாட்டாதென்றும், ஆத்மாப் பிரவேசித்தா ரென்கிறபடியினுல் அந்தக்கரணத்திற் கன்னியனு யிருந்தவனுக்கே பிரவேசஞ் சொல்லுகிற தென்றுத்தரம்.

(உச) அந்தக்கரணத்திற் கப்பாற்பட்டவன் அசங்கனல்லவோ, அவனுக்கெப்படிப் பிரவேசங் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இவருக்குப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி யெப்படிக் கூடுமென் றுத்தரம்.

(உரு) அசங்கனுக்குப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி யில்லையே, மாயாகற் பிதனுக் கல்லவோ சிருஷ்டியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரவேசந்தானும் அவித்தையா கற்பிதனுக்கே யல்லாமல் அசங் கனுக் கில்லையென் றுத்தரம்.

(உசு) சிருஷ்டித்தவரும் பிரவேசித்தவருங் கற்பித மென்கிற தற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயை யவித்தையென்கிற விரண்டுஞ் சீவேசுர ரென்கிற ஆபா சரைக் கற்பித்த தென்கிற வேதமும், இவர்களை யுற்று விசாரித்தா லில்லாமல் நஷ்டமாய்ப்போகிற அநுபவமுமே பிரமாணமென் றுத் தரம்.

(உஎ) இப்படிச் சீவேசுரர் மாயாகற்பித மென்றும், இவர்கட் கப்பாற்பட்டவ ராத்மாவென்றும் வேதத்திலே பகுத்துச் சொல்லு கிறதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சீவேசுரர் பூதபௌதிகப் பிரகிருதிகளோடே கூடத் தோற்றிக் கூட வழிவார்களென்றும் அப்பாற் பட்டிருக்கிற கூடஸ்தர் அவிநாசி யென்றும் மயித்திரிக்கு யாக்கியவல்கியர் சொன்னரென் றுத்தரம்.

(உஅ) இப்படியானுற் சரீரமரிக்குஞ் சீவன் மரியானென்கிற வேதத்திற்குவிரோத மல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த வேதம் பூதபௌதிக மோக்ஷத்தைச் சொல்லுகிற தல்ல. அஞ்ஞானவஸ்தையில் லோகாந்தர கமனத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆகையால், ஆத்மாவிற் கன்னியமெல்லாம் அநித்திய மென்றே யுத்தரம்.

(உக) இப்படிச் சீவனே அநித்தியனானால், நித்தியமாயிருக்கிற பிரமத்தோடே அகம்பிரம மென்கிற சமானாதிகரண மெப்படிக் கூடு மென்கிற சங்கைக்கு,

முக்யசமானாதி கரணங் கூடாவிட்டாலுந் தாணுப் புருஷக் ஞானம்போல வாதசமானாதி கரணங் கூடுமென் றுத்தரம்.

(௩௦) இப்படியானால் விவரணாசாரியர் வாதசமானாதி கரணத்தைக் கண்டிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிற சத்தத்திற்குக் கூடஸ்தரை யர்த்தமாகப் பண்ணிக் கொண்டு கண்டித்தாரென் றுத்தரம்.

(௩௧) இப்படிக்கூடஸ்தரே தானாய்க் கண்டாற் றற்பதத்திற்குந் தொம்பதத்திற்கும் அர்த்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகேந்திரியாதிகளை யுடைய சீவப்பிராந்திக் கதிஷ்டானப் பிரத்தியக்ஷமுஞ் சகசரீரம் படைத்த ஈசுரப் பிராந்திக் கதிஷ்டானப் பிரத்தியக்ஷமும் அர்த்தமென் றுத்தரம்.

(௩௨) தற்பதத்தினுந் தொம்பதத்தினும், ஒருபிரமத்தைத் தானே யேகதேசங்களாகச் சொன்னாலிரண்டு பதங்களுக்கும் அர்த்த பேத முண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரோபமான சரீரத்தையுஞ் சகத்தையுந் தொட்டுப் பேதமே யல்லாமல் அதிஷ்டான சைதன்னிய மொன்றே யொழிய விரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௩) பிரத்தியக்ஷமாய் நிர்ணயப்பட் டிருக்கிற சீவேசுரர்களைப் பிராந்தியென்னக் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சைதன்னியம்போல ஏகலக்ஷணமாய் நிர்ணய மாகாதபடியினு லும் சித்தாகவுஞ் சடமாகவும் நித்தியமாகவும் அநித்தியமாகவுங் குழம்பிக்கிடக்கிற படியினுலும் பிராந்தி யென்கிறதற்குத் தப்பில்லை யென் றுத்தரம்.

(௩௪) பிரபஞ்சத்தில் ஏகரீதியாய்த் தோற்றுகிற பிராந்தனுக் கும் விவேகிக்குந் தாரதன்மிய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

புத்தியாவதேது சிதாபாசனுகின்றவனுர் ஆத்மாவாவதார் சகத் தாவதெப்படித் தோற்று மென்கிற கலக்கமுடையவனே பிராந்தன். இவனுக்கே சம்சாரம், இவைகளைத் தன்றன் சுபாவத்துடன் பகுத் தறிந்து தான் சச்சிதானந்த மென்று நிச்சயிக்கின்றவனே முத்த னென்கிறதற் கடையாளமென்று வேதாந்தஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௩௫) தான் எப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமா யிருக்கிறதற் கடை யாள மேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாவிருத்திகள் மனேவிருத்திகள் உண்டாகிறதற்கும் இருக் கிறதற்கும் அழிகிறதற்குஞ் சாக்ஷியாயிருக்கிற ஆத்மா சத்தென்பது கூடும். எல்லாவற்றையும் அறிகையினுலே சித்தென்பதுகூடும். பஞ்ச கோசங்களைக் கைவிட்டாலுந் தான் கைவிடப்படாத வஸ்துவான படியினுலே ஆநந்தமென்பது கூடும். ஆகையினுலே இவரே பரம சிவ னென்கிற புராணவசனமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௩௬) இந்தக் கூடஸ்தருக் கன்னியமா யிருக்கின்ற சீவேசுரர் மாயாகற்பிதமான பூதபௌதிகங்கள்போலச் சடமா யிருக்கவில் லையே சைதன்னியமா யிருக்கின்ற இவர்களை மாயாகற்பித மென்று சொல்லக்கூடா தென்கிற சங்கைக்கு,

சகலமான பாண்டங்களெல்லா மண்ணிலே பிறந்தாலுங் காசு கும்பங்கள் நிர்மலமா யிருக்கிறாற்போல, மாயாகற்பிதங்களுக் குள்ளே சீவேசுரர்களுஞ் சொச்சத் திரவியமென் றுத்தரம்.

(௩எ) காசகும்பங்கள் பிரகாசமானலுஞ் சடமாயிருக்கிறப்போலச் சீவேசுரர்களுஞ் சடமாயிருக்கக் காணுமென்கிற சங்கைக்கு,

அசனத்திற் பிறந்த சரீர விந்திரியாதிகளுக் குள்ளே மனது போதரூபமா யிருக்கிறுற்போல, மாயாகற்பிதங்களுக் குள்ளே சீவேசுரர்களும் போதரூபமா யிருப்பார்களென் றுத்தரம்.

(௩அ) மாயை சடத்தைக் கற்பிக்கிறதே யல்லாமற் சைதன்னியத்தையுங் கற்பிக்குமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒரு சீவனிடத்திலே யிருக்கிற நித்திராமோகம் அநேகஞ்சேதனுசேதனங்களைக் கற்பிக்கக்கண்டாற் சீவேசுரர்களை மஹாமாயை கற்பிக்குமென்றதிலே ஆச்சரிய மேதென் றுத்தரம்.

(௩௯) கிஞ்சிக்ஞத்துவ முதலான சீவகுணங்களை மாயை கற்பிக்கு மல்லாமல், சர்வக்ஞத்துவ சர்வேசுரத்துவம் பஞ்சகிருத்தியத்துவ முதலான கல்யாண குணங்களை மாயை கற்பிக்கமாட்டுமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பிள்ளை பெற்றவன் பேரிடுகிறுற்போல, ஈசுரனைக் கற்பித்த மாயை அவற்கேற்ற தொழிற் கற்பிக்கிறதில் எது பாரமென் றுத்தரம்.

(௪0) இத்தனை வல்லபமா யிருக்கிற மாயைக்கு ஒரு கூடஸ்தரைக் கற்பிக்கச் சத்தியில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஜீவேசுரர்கள் கற்பிதமென்று வேதப்பிரமாணங் கண்டாற்போல கூடஸ்தரு மாயாகற்பிதரென்று ஒரு வேதப்பிர மாணமுமில்லை. இவரே உண்மைப்பொருள் ஆதிவஸ்து வென்று சகலவேதங்களுங் கொண்டாடுகிறது. ஆகையினல், உன்னுடைய சங்கைக் கிடமில்லையென் றுத்தரம்.

(௪க) இப்படி மாயாகற்பிதமான ஜீவேசுரர்களா லென்ன காரிய முடியுமென்கிற சங்கைக்கு,

(௪) சம்வாதிப் பிரமையாவ தேது விசம்வாதிப் பிரமையாவ தேதென்கிற சங்கைக்கு,

மணிப்பிரபையைக் கண்டு மணியென்று நாடுதல் சம்வாதிப் பிரமை, தீபப்பிரபையைக்கண்டு மணியென்று நாடுதல் விசம்வாதிப் பிரமையென் றுத்தரம்.

(௫) பிராந்தியாய் நாடினவனுக்குப் பலன் கொடா தென்கிற சங்கைக்கு,

விசம்வாதிப்பிரமை பலன் கொடாது. சம்வாதிப்பிரமை நாடின பொருளைக் கொடுக்கும். ஆகையினால், பிரமோபாசனையுஞ் சம்வா திப்பிரமைபோல முத்தியாகிற பலன் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௬) இந்தப் பிரமத்துவ வுபாசனைக்கு அதிகாரி யாரென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷ க்ஞானியே அதிகாரியென் றுத்தரம்.

(௭) உபாசனை பண்ணுகிற கிரமமெப்படி யென்கிறசங்கைக்கு,

அகண்டாகாச போதமே தானென்கிறதே கிரமமென் றுத்தரம்.

(௮) இந்த வுபாசனைக்குத் திருஷ்டாந்த மேதென்கிற சங் கைக்கு,

கண்ணாரக் காணாவிட்டாலுஞ் சாஸ்திரஞ் சொன்னபடி பாவிக் கின்ற மூர்த்தித் தியானமே திருஷ்டாந்தமென் றுத்தரம்.

(௯) பரோக்ஷ க்ஞானத்திற்கு லக்ஷண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமம் தானென் றறியாமற் பிரமமொன் றுண்டென்று நிச்ச யித்ததே பரோக்ஷ க்ஞானமென் றுத்தரம்.

(௧௦) பரோக்ஷ க்ஞானஞ் சந்தேகமானபடியினாற் பலனெப் படிக் கொடுக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தித்தியான வுபாசனைபோலப் பரோக்ஷ க்ஞானத்திலே ஒருவருக்குஞ் சந்தேகமில்லை. ஆகையால், சம்வாதிப் பிரமைபோலப் பலன் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(கக) பிரமத்தைத் தானகச் சொல்லுகிற வேதாந்தத்தைப் படித்தும் இவனுக் கந்த ஞானம் பரோக்ஷமாகக் காரண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகமே தானென்கிற விபரீதபாவனை பிரமத்தைத் தானகத் தோற்றவொட்டாதென் றுத்தரம்.

(கஉ) பரோக்ஷமா யிருக்கிற அத்தொய்த புத்தியைப் பிரத்தியக்ஷமா யிருக்கிற தொய்தபுத்தி யேன் கெடாதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரத்தியக்ஷமா யிருக்கிற சிலாபுத்தி பரோக்ஷமா யிருக்கிற ஈசுர புத்தியைத் தள்ளாதது போலப் பிரத்தியக்ஷமா யிருக்கிற தொய்தபுத்தியும் பரோக்ஷமா யிருக்கிற அத்வைத புத்தியைக் கெடுக்கமாட்டா தென் றுத்தரம்.

(கங) சிரத்தை யில்லாதவனுக்குச் சிலையிலே ஈசுரபுத்தி வரக் காணோ மென்கிற சங்கைக்கு,

சிரத்தையுள்ளவனே யதிகாரி யல்லாமற் சிரத்தை யில்லாதவனைச் சாஸ்திரத்தி லெடுத்துக்காட்டத் தேவையில்லை யென் றுத்தரம்.

(கச) வேதாந்தம் படித்தா லல்லாமற் பரோக்ஷ க்ஞானம் வாராதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தி யுபதேசம்போலப் பிரமத்தை யுபதேசம் பண்ணிக் கொண் டறியலாமென் றுத்தரம்.

(கரு) சாஸ்திர விசாரம் பண்ணுமற் பிரமத்தை யுபதேசமாகக் கேட்டறிகிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மசூத்திரத்தைப் படியாமற் கர்மானுஷ்டானஞ் சித்தித்தாற் போலவும், ஆகமபுராணம் படியாமல் உபாசனை யநுஷ்டிக்கிறாற்போலவும், சாஸ்திரவிசாரம் பண்ணச் சத்தியில்லாதவன் மஹாத்மாக்களிடத்திலே பிரமம் இன்னபடி யிருக்கு மென்கிறதைக் கேட்டுக் கொண் டுபாசிக்கலாமென் றுத்தரம்.

(கசு) சாக்ஷாத்காரம் உபதேசங்கொண்டு வாராதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரவிசார மில்லாதவனுக்குச் சாக்ஷாத்காரம் வாராதென் றுத்தரம்.

(கஎ) பரோக்ஷ க்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரத்தை யில்லாததே பரோக்ஷ க்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(கஅ) அபரோக்ஷ க்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரமில்லாத தோஷமே அபரோக்ஷ க்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(கக) சாஸ்திரவிசாரம் பண்ணினாலுஞ் சிலர்க்குச் சாக்ஷாத்காரம் ஏன் வரவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

விபரீத பாவனையினாலே சாஸ்திரம் படித்தும் சாக்ஷாத்காரம் வாராமலிருக்குமென் றுத்தரம்.

(உ0) சாஸ்திரம் படித்தும் சாக்ஷாத்காரம் வாராதவனுக்குச் செய்காரிய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரபலமான சாக்ஷாத்காரம் வருமளவுஞ் சாஸ்திரத்தைத் திரும்பத் திரும்ப விசாரிக்கப் பயிர் செயல்வகையினாற் கெர்ப்ப

நாளிலே பரிபக்குவ மாகிறதுபோல ஞானமுந் தீர்க்க கால விசாரத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(உக) மரணபரியந்தம் விசாரம்பண்ணின வாமதேவர், சடபரதர் இவர்களிருவருக்கும் அந்த ஜென்மத்திலே ஏன் ஞான முதயமாகவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

பிரதிபந்தத்தினா லென் றுத்தரம்.

(உஉ) பிரதிபந்தமாவ தேது, அஃதெத்தனை விதமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

பூதப்பிரதிபந்தம், பௌஷியப்பிரதிபந்தம், வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமென்று திரிவிதமாக விருக்கும். இதிற் பூதப்பிரதிபந்தம், கைவிட்ட எருமையிற் பற்றுஞ் சந்நியாசியா ரிடத்திற் கண்ட கதை. * பௌஷியப் பிரதிபந்தமாவது, சங்கற்பத்துடனே கூடியிருந்து வேதாந்தவிசாரம் பண்ணின வாமதேவருக் கொரு செனனமும் சடபரதருக்கு மூன்று செனனமாகவும் காணப்பட்டது. வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமாவது, விஷயாசக்தி பிரக்ஞாமந்தம் குதர்க்கம் விபரீத பாவனை துராக்ராகந்தை யென் றுத்தரம்.

(உங) இந்தப் பிரதிபந்தத்தைத் தள்ளு முபாய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பூதப்பிரதிபந்தம் அவனவன் புத்தியை யநுசரித்துப் போதிக்கத் தீரும், பௌஷியப் பிரதிபந்தம் செனனமெடுத்துத் தீரும், வர்த்தமான பிரதிபந்தத்திற்கு விஷயாசக்தி சாதன சதுஷ்டயத்திற் றீரும். பிரக்ஞாமந்தம் பலகாலுஞ் சிரவணம்பண்ணத் தீரும்.

---

* பௌஷியப் பிரதிபந்தம் என்றது-ஜென்மாந்திர ஹேதுவான பிராரத்த சேஷம்-இஃது வாமதேவர்-சடபரதரிடத்திற் காண்க.

குதர்க்கம் மனனத்தினுற் றீரும். விபரீத பாவனை நிதித்தியாசனத்தினுற் றீரும். துராக்ராகந்தை சமாதியினுற் றீருமென் றுத்தரம்.

(உச) வேதாந்த விசாரம் பண்ணியும் பௌஷியப் பிரதிபந்தத்தினுற் செனனம் வருமென்ருல் விசார க்ஞானமும் வியர்த்தமாமோ பிரதிபந்தத்தினுற் செனனம் வருமென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினுற் பிறந்த ஞானம் பிரதிபந்தந் தொலைந்த வுடனே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையினுற் சாஸ்திர விசாரம் ஒருக்காலும் பாழாய்ப் போகாது. யோகப் பிரஷ்டனும் இரண்டொரு சென்மத்திலே கிருதார்த்த ஞவானென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(உரு) பிரதிபந்தந் தீரத்தக்கதாக வுபாசிக்கச்சொன்னது சகுணமோ நிர்க்குணமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்க்குணமென் றுத்தரம்.

(உசு) சகுணமாஞல் உபாசிக்கலாம், நிர்க்குணத்தை யெப்படித் தியானம் பண்ணலா மென்கிற சங்கைக்கு,

கேட்டவண்ணந் தியானிக்கின்ற திருவகைக்குஞ் சரியென் றுத்தரம்.

(உஎ) வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டாத நிர்க்குணத்தை யெப்படித் தியானம்பண்ணலா மென்கிற சங்கைக்கு,

வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டினதைக் கேட்டுச் சாக்ஷாத்காரம் பண்ணுகிறாற்போல இதுவுங் கேட்டுச் சித்திக்கலாமென் றுத்தரம்.

(உஅ) யாதொன் றன்னியமா யுபாசிக்கப்பட்டதோ அது வெல்லாம் பிரமமல்ல, பிரமந் தானேயென் றறியவேண்டு மென் றொரு வேதஞ் சொன்னபடியினுற் பிரமோபாசனை நிஷித்த மென்கிற சங்கைக்கு,

அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும் அன்னியமாயிருக்கும் பிரமமென்று ஒரு வேதத்திலே ஞானத்தை நிஷேதிக்கிறதென்றுத்தரம்.

(உக) பிரமோ பாசனையிலே யுமக்கித்தனை பத்தியேதென்கிற சங்கைக்கு,

உனக்குத்தானித்தனை துவேஷமேதென் றுத்தரம்.

(௩0) நிர்க்குணத்தை யுபாசிக்கின்றதற்குப் பிரமாண மேது விதி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

தாபநீயம் சயிப்பியம் காடகம் மாண்டூக்கியம் என்கிற உபநிஷத்து நாலும் பிரமாணம், பஞ்சீகரண மஹாவாக்கியமே அநுஷ்டான விதியென் றுத்தரம்.

(௩க) பஞ்சீகரணம் ஞானசாதன மல்லவோ எல்லாரும் அநுஷ்டிக்கவில்லையே யென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானசாதனமென்கிறது நமக்கும் சம்மதம் அநுஷ்டியாதவன்றானே கெட்டான். அதனாலே பிரமோபாசனைக்குத் தூஷணையில்லையென் றுத்தரம்.

(௩உ) எல்லாரு மநுஷ்டியாத வுபாசனையை நீரேன் சொல்லவந்தீரென்கிற சங்கைக்கு,

சிலமூடன் இதனிலும் அதிகமென்று வசியமந்திரத்தை செபிக்கக்கடவன், இதனிலும் அதிகமூடன் கிருஷியாதியை பண்ணக்கடவன், அந்த மூடரைக் குறித்துச் சொல்லவில்லை, முமுக்ஷுக்களின் பொருட்டு நிர்க்குண வுபாசனை சொன்னோமென் றுத்தரம்.

(௩௩) இப்படி யுபாசிக்கப்படுகிறது நிர்க்குணமானால் இந்த வஸ்துவிற்கு ஆநந்தாதி குணங்களும் அதூலாதி குணங்களு முண்டென்னக் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சுருதிசம்மதமாக இந்த லக்ஷணசூத்திரஞ் சொன்ன வியாச ரைக் கேளென் றுத்தரம்.

(௩௪) சச்சிதாநந்தமே நானென்கிறதே யுபாசனையானால் ஞானத்திற்குந் தியானத்திற்கும் பேத மேதென்கிற சங்கைக்கு,

வஸ்து தந்திரம் ஞானமென்றுங் கர்த்ததந்திரம் உபாசனையென் றும் பேதமென் றுத்தரம்.

(௩௫) வஸ்துதந்திரமா யிருக்கிற ஞான மெதனால் வருமென் கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியை அக்கினி யென்கிறாற்போலச் சுபாவஞ் சொல்லு கிறது வஸ்துதந்திர க்ஞானம் விசாரத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(௩௬) இந்த ஞானம் வந்தால் ஏது செய்யுமென்கிற சங் கைக்கு,

சகல சம்சாரத்தையுஞ் சுடுமென் றுத்தரம்.

(௩௭) அந்த ஞானத்தை மறந்தால் ஆனி யேதென்கிற சங் கைக்கு,

மறந்தாலுஞ் சம்சாரத்தைக் கொடாதென் றுத்தரம்.

(௩௮) அந்த ஞானமுள்ளவன் எப்படி யிருப்பா னென்கிற சங்கைக்கு,

ஜீவன்முத்தனாய்த் திருப்தியடைந்து பிராரத்த க்ஷயத்தைப் பார்த்திருப்பனென் றுத்தரம்.

(௩௯) கர்த்ததந்திர மென்கிற வுபாசனை யெதனால் வருமென் கிற சங்கைக்கு,

உபசாரமாக ஸ்திரீயை அக்கினியென்றது போலக் கர்த்த தந் திரமாயிருக்கிற வுபாசனை குருபதேசத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(௪௦) அந்தவுபாசனை வந்தா லென்ன செய்யு மென்கிற சங்கைக்கு,

தியானித்தபோது நாம் பிரமமாவோ மென்கிற புத்தியைக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௪௧) அந்த வுபாசனையை மறந்தா லென்னசெய்யு மென்கிற சங்கைக்கு,

விக்ஷேபத்தின் கையிலே காட்டிக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௪௨) அந்த வுபாசனு க்ஞானமுள்ளவ னெப்படி யிருக்க வேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

நித்திரை வருமளவும் மரணம் வருமளவும் தியானம் விடாமற் பண்ணிக்கொண் டிருக்கவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௪௩) இந்த வுபாசனை முதிர்ந்ததற்குப் பிரத்தியக்ஷ மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிக்ஷை யெடுக்கிறவன் சொப்பனத்திலும் பிக்ஷையெடுக்கக் காண்கிறாற்போலவும், வேதமோதுகிறவன் வேதமோதக் காண்கிறாற்போலவும், இந்த வுபாசகன் றினந்தோறுஞ் சொப்பனத்திலுந் தியானம்பண்ணக் கண்டானானால் உபாசனைக்கு முடிவென் றுத்தரம்.

(௪௪) ஞானம் வஸ்து தந்திரமென்கிறதில் யுத்தி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்த சைதன்னியத்தை வேதஞ் சொன்னபடி யிருக்கிறதோ இல்லையோ வென்று லக்ஷணவிருத்தியினாலே ஒரு பிரகாரம் சோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுகிறதே யல்லாமற் றான் வேண்டிய படி சிந்திக்கப்படாததே யுத்தியென் றுத்தரம்.

(சஎ) தியானங் கர்த்த தந்திரமென்கிறதில் யுத்தியேதென்கிற சங்கைக்கு,

தான் வேண்டியபடி தியானிக்க தியானிக்காமலிருக்க மாறுபாடாய்த் தியானிக்கப்படுகிறதே யுத்தி. ஆகையினால் எந்நேரமுந் தியானஞ் சாவதானமாகப் பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(சசு) எந்நேரமுந் தியானத்திலே மனதாயிருக்கிறவனுக்குச் செய்காரிய மெப்படி நடக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

பரபுருஷனை யடைகிற நாரி எந்நேரமும் அவனிடத்திலே ஆரூடமனதாக விருந்தாலும், மேலெழுந்தவாரி செய்காரியஞ் செய்தொப்புவிக்கிறாற் போலச் செய்வனென் றுத்தரம்.

(சஏ) சாக்ஷாத்கார ஞானிக்குச் செய்காரிய மெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கூத்தாடி பாசாங்கடிக்கிறாற் போலச் சீவன்முத்தனுஞ் செய்காரியம் ஒன்றுந் தப்பாமற் செய்வனென் றுத்தரம்.

(சஅ) உபாசனை லோகவிவகாரத்திற்கு விரோதமென்கிறதேதனாலென்கிற சங்கைக்கு,

மனதிலே தியானமுந் தேகேந்திரியாதிகளிலே செய்தொழிலுமாக விருக்கின்றபடியினாலே விவகாரம் விரோதமென் றுத்தரம்.

(சகூ) ஞானத்திற்கு விவகார விரோதமில்லையென்கிறதேதனாலென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மாமாத்திரஞ் சின்மாத்திரம் மற்றுள்ள வெல்லாம், மாயாமய மென்கிற ஞானத்திற்கு விவகாரசாதனமான திரிவித கரணத்தில் ஒன்றும் வேண்டாதபடியினால் விவகார விரோதமில்லையென் றுத்தரம்.

(ருo) சாக்ஷாத்காரம் உள்ளவனுக்கு லக்ஷண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடத்தைப் பார்க்கிறவன் புத்தியைத் தண்டியாததுபோலத் தத்துவம் உள்ளபடி கண்டு களித்துக் கவலை கெட்டிருப்பனென்றுத்தரம்.

(ருக) தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு லக்ஷண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரபஞ்சத்தை நினைத்தாற் றியானங் கலந்து கெட்டுப்போமென்கிற விவேகத்துடனே புத்தியை மறித்துத் தண்டித்துக் கொண்டிருப்பனென் றுத்தரம்.

(ருஉ) ஒருக்கா லறியப்பட்ட கடத்தை வேண்டியபோ தறிகிறதற்குஞ் சிந்திக்கிறதற்கும் இப்படியிருக்கு மென்று சொல்லுகைக்கும் யத்தனமில்லையே இப்படி கூடுமோ பிரம க்ஞானிக் கென்கிற சங்கைக்கு,

அப்பிரகாசமா யிருக்கிற கடமே ஒருக்காற் கண்டது, உடனே யிப்படித் தெரிந்தாற் சொப்பிரகாச சைதன்னியத்திற்குக் கேட்க வேண்டுமோவென் றுத்தரம்.

(ருங) நான் பிரமமென்கிற விருத்திக்ஞானம், க்ஷணப்போதிலே நஷ்டமாய்ப்போ மென்கிற சங்கைக்கு,

அது கடக்ஞானத்திலுஞ் சரியல்லவோவென் றுத்தரம்.

(ருச) இப்படித் தத்துவக்ஞானிக் கொரு சிந்தனையு மில்லாவிட்டால் எந்நேரமும் மனது வெளியிலே நாடுமென்கிற சங்கைக்கு,

கற்பிதவஸ்துப் பிரவிருத்தித்தது கொண்டு ஆனி யேதென்றுத்தரம்.

(ருரு) இப்படியானால் உம்முடைய சித்தாந்தம் அவமரியாதையாமென்கிற சங்கைக்கு,

விதிநிஷேத சாஸ்திர மரியாதை தத்துவக்ஞானியின் பொருட்டுச் சொன்ன தல்லவென் றுத்தரம்.

(ருசு) விதி நிஷேத சாஸ்திரம் ஆரைக்குறித் துண்டாயிற் றென்கிற சங்கைக்கு,

வர்ணாச்சிரமம் வயதவஸ்தை யென்கிற அபிமானியின் பொருட்டுண்டாயிற் றென் றுத்தரம்.

(ருஎ) ஞானிக்கு வர்ணாச்சிரமாதிகள் தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

வர்ணாச்சிரமாதிகள் மாயாகற்பித வுபாதி மாத்திரத்திலே கண்டதல்லாமல் ஆத்மாவினிடத்திலே யில்லையென் றுத்தரம்.

(ருஅ) முன்னக்ஞானவஸ்தையி லநுசரித்தவிதிகள் மற்றோரவஸ்தையிற் கைவிட்டாற் றோஷமில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மிகளுக்குப் பால்யாவஸ்தையில் விதி நிஷேதந் தேவையற்றது போல ஞானவஸ்தைக்குந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(ருகூ) குழந்தை ஒன்றுமறியாத அஞ்ஞானியல்லவோ, ஞானியும் அப்படித்தானேயோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒன்று மறியாதவனுக்கும் எல்லாமறிந்து சர்வேஸ்வரனா யிருக்கிற ஞானிக்கும் விதி நிஷேத பேதந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(சுo) பின்னை யாருக்கு விதி நிஷேத பேதமென்கிற சங்கைக்கு,

சொற்ப மறிந்தும் அறியாமலுமாக விருக்கிற நடுநாடனுக்கென் றுத்தரம்.

(சுக) ஞானியா யிருக்கிறவன் ஜெகதீசுரனைப்போற் சாபாநுக்கிரகம் பண்ணவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

சாபாநுக்கிரக சாமார்த்தியந் தபோபலமே யல்லாமல் ஞானபலமல்லவென் றுத்தரம்.

(சு௨) தபோபல மூலமாகப் பிரமத்தை யறியவேண்டு மென்று தைத்திரிய வுபநிஷத்திலே சொன்னபடியினாற் றபோபல மல்லவோ க்ஞான மென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானகாரணமான தபசு சாபநுக்கிரகத்திற்குக் காரணமல்ல வென் றுத்தரம்.

(சுங) பூர்வாசாரிகளா யிருக்கிற வியாசர் முதலான பேருக்கு இருவகையுங் காணப்பட் டிருக்கிறதே அப்படியிருக்கவேண்டாமோ ஞானமுள்ளபேர்களுக் கெல்லா மென்கிற சங்கைக்கு,

மந்திரவாத சித்தியும் ஞானமும், ஒருவரிடத்திலே யிருக்கக் கண்டாற்போலவும், சோதிரிஷமும் ஞானமும் ஒருவரிடத்திலே யிருக்கக் கண்டாற்போலவும், ரசவாதமும் ஞானமும் ஒருவரிடத்திலே யிருக்கக் கண்டாற்போலவும், சபாநுக்கிரக சாமார்த்தியமும் ஞானமும் வியாசாதிக ளிடத்திலேகாணப்பட்டது. இந்தச் சபாநுக்கிரக சாமர்த்திய மெல்லாம் ஞானமல்ல, ஞானமாத்திர மப்பியாசித்தவ னிடத்திலே சீவன்முத்தி யநுபவமாத்திர மிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சுச) சாபாநுக்கிரக சாமார்த்திய மில்லாதிருந்தால்இவனென்ன ஞானியென் றெல்லாரும் நிந்திப்பார்க ளென்கிற சங்கைக்கு,

விதிநிஷேத சாஸ்திரத்தைக் கைவிட்ட சந்நியாசிகளை யெல்லாரும் பூஜிக்கின்றதே யல்லாமல் நிந்திக்கக் காணோமென் றுத்தரம்.

(சுரு) போகலம்படரா யிருக்கிற தூர்த்தர்க ளெல்லாம் நிந்திக்கிறார்க ளென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப் பிரகாரத்தில் வர்ணாச்சிரமமுடைய பேர்கள் தேகாபிமானிகள், ஞானியை நிந்திக்கட்டும். நாய்கள், புலிகள், ஞானியைப் பாயட்டும், அதனாலேஞானிக் கானியேது. ஆனபடியினாலே இப்படி

வேண்டியவண்ணமிருக்கலாமென்றபடியினாலே ஞானிக்கு இராச்சியபாரம் பண்ண இச்சை யுண்டாயினும் பண்ணலாமென்றுத்தரம்.

(கசு) மாயாகற்பிதமா யிருக்கிற சகத்து மித்தையென்கிறபுத்தி வந்தபின் இராச்சியபாரம் பண்ண இச்சை வந்தால் ஞானம் அப்பிரயோசனமா மென்கிற சங்கைக்கு,

மித்தியாபுத்தியினு லாசையற்றுப் போனால் கர்மந்தான் உபாசனைதான் தியானந்தான் இராச்சியந்தான் பிராரத்த முள்ளபடி பண்ணிவருவன் ஞானியென் றுத்தரம்.

(கஎ) தியானிக்கு மிப்படி வேண்டியவண்ண மிருக்கலாகாதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தித் தியானம்போலத் தியானத்தினால் நான் பிரமமென்கிற நிலை தியானம்விட்டா லில்லாமற் போகிறபடியினால் நிரந்தரஞ் சாவதானமாய்த் தியானம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கவேண்டும், ஞானியைப்போல வேண்டியவண்ண மிருக்கக்கூடாதென் றுத்தரம்.

(கஅ) ஞானிக்கு ஞானத்தை மறந்திருக்கிற வேளையிலே பிரமத்துவ மில்லாமை சரியல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பிராமணனுக்கு நான் பிராமண னென்கிறது நினையாவிட்டாலுஞ் சுபாவசித்தமா யிருக்கிறாற்போல, லக்ஷண விருத்தியினாலே ஆத்மாவைச் சோதித்திருக்கிற ஞானிக்கு நான் பிரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலுஞ் சுபாவசித்தமா யிருக்குமே யல்லாமற்றியானம் பண்ணுகிறவனைப் போல மறந்துகெட்டோ மென்கிற பீதியில்லையென் றுத்தரம்.

(கக) இந்தப் பிரகாரத்திற்கு உபாசகனுக்கும் நான் பிரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலும் சுபாவசித்தமா யிருக்கிற பிரமத்துவமுண்டோ இல்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த வுபாசகன் மாத்திரமல்ல பாமரர் நாற்கான் மிருகங்கண் முதலான ஜெந்துக்களுக் கெல்லாம் பிரமத்துவஞ் சுபாவசித்தந் தானேயென் றுத்தரம்.

(எ0) பாமரர் மிருகங்கண் முதலான செந்துக்களுக்கு நான் பிரமமென்கிற அறிவில்லாதபடியினாலே சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பிரமத்துவத்தினாற் பிரயோசன மேதென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படி யறிவில்லாதது இந்த வுபாசகனுக்குஞ் சரியானபடியினால் சுபாவசித்தப் பிரமத்துவத்தினாற் பிரயோசனமற்றுப்போனது இவனுக்குஞ் சரியென் றுத்தரம்.

(எக) ஆனால் பிரமத்தியானமும் இப்படிப் பிரயோசனமற்றதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பட்டினியே கிடக்கிறவனினும் பிக்ஷை புகுந்தாகிலும் புசிக்கின்றது தாழ்வில்லை யென்றாற்போல விருதா வியாபாரத்திலே கிடந்து விக்ஷேபப்படுகிறதிலும் பிரமத்தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(எ௨) எந்தெந்தச் சாதனங்களிற் பிரமத்தியானம் அதிகமென்கிற சங்கைக்கு,

பாமர வியாபாரத்திலுங் கர்மாநுஷ்டான மதிகம், அதனிலுஞ் சகுணோபாசனை யதிகம், அதனிலும் நிர்க்குணத்தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(எ௩) இவைகளெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று தாரதன்மியமாயிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இராஜாவைக் கிட்டக் கிட்டப பௌஷ்திகமும்பிரயாசங்கொஞ்சமு மாகிறாற்போல பிரமத்தைக் கிட்டக்கிட்ட ஆதிக்க மதிகமென் றுத்தரம்.

(எ௪) பிரமத்தியானத்திற்கு மேல் ஞானக்கிரமம் எப்படியடையப்படு மென்கிற சங்கைக்கு,

சம்வாதிப்பிராந்தி முடிந்தவிடத்திலே ரத்தினத்தைக் கொடுக்கிறதுபோல, நிர்க்குணத்தியான முதிர்ந்தவிடத்திற் பிரமக்ஞான சமாதியாகிறதே யல்லாமல் வேறு சாதனமில்லை. ஆகையால், அறிந்தவர்கள் அறியாதவர்கள் எல்லாருக்கும் குறக்குவழியாக மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையினால் நிர்க்குணத்தியானத்தைச்சொல்லவந்தோம். சித்தநிரோதமே சமாதியென்றும் அதுவே சாத்தியமென்றும் அமுத விந் துபநிஷத்துச்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(எகு) இது ஒன்று மறியாதவனுக்குத் தியானத்தினு லெப்படிச் சித்திக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

தியானமாத்திரங் கொண்டு நான் பிரமமென்கிற புத்தி திடப்பட்டவுடனே நிர்விகாரத்தினுடைய லக்ஷணமும் புத்தியி லெளிதாயேறும். இது காரியத்தினுற் சமாதியென்று சொல்லப்படும். ஆகையினுற் சகல சாதனங்களிலும் பிரமத்தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(எசு) இப்படி மூர்த்தித்தியான தீர்த்தாடன ஜெபங்களும் மோக்ஷ சாதனங்க ளாகாதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்தியானத்தை யுபேக்ஷித்து மூர்த்தித்தியான தீர்த்தாடன செபங்களைச் செய்கிறது உள்ளங்கையி லிருக்கிற பாற்றிரளையை யெறிந்துபோட்டு எட்டப்படாத முழங்கையை நக்குகிறதற்குச் சரியாகையால் பிரமத்தியானத்திற்குச் சரியான சாதனம் ஒன்றுமில்லை யென் றுத்தரம்.

(எஎ) இந்தக் கிரமம் சாக்ஷாத்கார விசாரத்தை விட்டுத்தியானம் பண்ணுகிறவனுக்குஞ் சரியல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நீ சொன்னது உண்மைதானே இந்தப்படி * யோகமானது † சாக்ஷாத்கார விசாரானுசந்தானம் பண்ணமாட்டாதவனுக்கு விதி யென் றுத்தரம்.

* யோகம்-என்றது-உபாசனை.

† சாட்சாத்காரம்-என்றது-அபரோட்சக்ஞானம்.

(எஅ) சாக்ஷாத்கார விசாரம்போல யோகஞ் சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் கிட்டின பூமி யென்கிற தெதனுலென்கிற சங்கைக்கு,

யோகத்தினுல் விக்ஷேபமெல்லாந் தடைபட்டுச் சித்தநிரோதம் வரும், அந்தச் சித்தத்திலே சாக்ஷாத்கார விசாரம் எளிதாக வேறும், ஆகையினுல் யோகம் முக்கியமென் றுத்தரம்.

(எகூ) இப்படியானுல் சாங்கியத்திற்கும் யோகத்திற்கும் விரோத மேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசனையும் ஆத்மாவையும் பகுத்துக்காண்கிறதும் ஒருமையாய்க்காண்கிறதுமே விரோதமென் றுத்தரம்.

{இவை மூலசுலோகப்படி இரண்டாம் சமாதானம்.}

[எகூ] யோகம் சாங்கியம் என்னும் இரண்டும் தத்துவஞான வாயிலாக மோட்சத்திற்கு சாதனமா மென்பதிற் பிரமாண மேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சாங்கியர்களா லியாதொரு பதம் அடையப்படுகிறதோ அந்தப் பதமே யோகிகளாலும் அடையப்படுகிறது. இப்படி யாதொரு புருஷன் சாங்கிய யோகங்கள் இரண்டிற்கும் பலன் ஒன்றென்று பார்க்கிருனே அவன் சாஸ்திரார்த்தத்தை நன்ருகப் பார்த்தவனுமென்னும் கீதா வாக்கியமும், சாங்கியமும் யோகமும் தத்துவஞானத்திற்குக் காரணமா மென்னுங் கீதைக்கு மூலசுருதியும் பிரமாணமா மென் றுத்தரம்.

[அ0] சாங்கியயோக மிரண்டையும் தத்துவஞான வாயிலாக மோக்ஷ சாதனமாக ஒப்பினுல் சாங்கியயோக சாஸ்திரங்களிற் சொல்லிய தத்துவங்களையும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமே என்னுஞ் சங்கைக்கு,

சாங்கியயோக சாஸ்திரங்களில் சுருதி விருத்தங்களான யாதொரு அம்சங்களுண்டோ அவை * ஆபாசங்க ளாதலால் அவை அங்கீகரிக்கத் தக்கனவல்லவென் றுத்தரம்.

(அ0) பிரமத்தியானத்தினாலே சாக்ஷாத்கார விசார மல்லாமலும் மோக்ஷமுண் டென்கிறதற்கு யுத்தியேது பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

குளவியை நினைத்த புழு குளவியாகிறதுபோல வென்கிறது யுத்தி, மரணகாலத்தில் எதைநினைத்தான் அதுவாய்ப்போவ னென் கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(அக) தியானந் திடப்பட்டல்லவோ சரீர பதனகாலத்தி லுதவ வேண்டும், மத்தியிலே சரீரம் விழுந்தாற் கெதி யேதென்கிற சங் கைக்கு,

பிரமலோகத்திலே போய்ப் பிரமாவிடத்திலுந் தத்துவ க்ஞான த்தை யடைந்து மோக்ஷத்தை யடைவனென் று தாபநீயவுபநிஷத்துச் சொல்லுகிறது. இதைத்தவிர மோக்ஷத்திற்கு வழியில்லையென் று யசுர்வேதத்திற் சொல்லுகிறது. நாசிகேதுவிற்கும் இயமன் இதுவே வழியாகச் சொன்னார். சத்தியகாமருக்கும் † பிப்பலாதர் இப்படியே சொன்னார். கிருஷ்ணனும் ஆத்மகீதையிலே பூமியிற்குள்ளே யிருக் கிற புதையலை யெடுக்கிறதற்கு வெட்டுகிறதே யல்லாமல் வேறு வழியில்லாததுபோலப் பிரமத்தை யடைகிறதற்குத் தியானமே

---

* ஆபாசம் என்றது-வாதிக்கப்படுவது. அவை கேவலம்-பிரகிருதியே சகத்திற்குக் காரணம். ஈசுரன் அல்ல-அந்தப்பிரகிருதி. நித்தியம். ஆத்மா நானா. இவ்வள வம்சம் சாங்கிய சாஸ்திரத்தில் சுருதி விருத்தம்.

ஈசுரன்-தடஸ்தம்-பிரதானம்-நித்தியம்-சீவர்கள் - வாஸ்தவம்-நானா-இவ்வள வம்சம் யோக சாஸ்திரத்தில் சுருதிவிருத்தம்.

† பிப்பலாதர்-என்றவர்-ஒரு முனிவர்.

யல்லாமல் வேறுவழி யில்லையென்றும், தேகமாகின்ற கல்லை புத்தியாகிற குந்தாலியாலே பொளிக்துதள்ளி நாம் பிரமமென்கிற தியானத்தினுற் பிரமமாகின்ற புதையலை யடையலாமென்றுர். ஆனையாற் பிரமத்தியானத்திற்குச் சரியான சாதனமொன்று மில்லையென்றுத்தரம்.

(அஉ) சாக்ஷாத்கரித் தறியவேண்டிய பிரமத்தை யப்படி யடையாமற் றியானத்தினு லெப்படி யடையலா மென்கிற சங்கைக்கு,

அநுபவ மில்லாவிட்டாலும் அசத்தா யிருக்கிற வஸ்துவையுந் தியானத்தினு லடையலா யிருக்கையினுலே யுற்று விசாரித்தாற் றுனு யுண்மைப்பொருளா யிருக்கிற பிரமம், நாம் பிரமமென்கிற தியானத்தினுலே அடையலாமோவென் ருெருவரையும் கேட்கத் தேவையில்லை. பூதமாயிருக்கிற காசியை யுபாசிக்கையினுற் ருரகப் பிரமஞ் சித்திக்கிருற்போலவும், சம்வாதிப் பிராந்தியிலே பிரவிருத்திக்க ரத்தினமகப்படுகிருற்போலவுந் தேகாபிமானத்தைத் தவிர்ந்து தியானத்தினுல் அத்துவிதமா யிருக்கின்ற ஆத்மாவே தானென்று தியானிக்கிறவன் இங்கேதானே மோக்ஷத்தை யடைவனென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

இந்தத் தியானதீபிகையை அநுசந்தானம்பண்ணி வருகிறவன் பிரமத்தியானத்தை யடைந்து மோட்சத்தை யடைவன்.

நான்காவது தியானதீபம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - அஉ.

ஐந்தாவது

நாடகதீபம்

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவிலே பார்க்கமாட்டாதவருக்கு ஆத்மக்ஞானம் வருகிற வழியை நாடகதீபிகையிலே சங்கிரகித்துச் சொல்லும்படி.

(க) ஆத்மாவாவ தாரென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாசத்திக் காதாரமா யிருக்கின்ற அத்துவிதாநந்த சைதன்னியமே ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(உ) இவருக்குச் சிருஷ்டி யெதனால் வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்விகார சைதன்னியமா யிருக்கிற இவர்க்குத் தம்முடைய மாயா வுபாதியினால் வந்ததென் றுத்தரம்.

(ங) சீவனுவ தாரென்கிற சங்கைக்கு,

உபாதிகளிலே பிரதிவிம்பித்துச் சரீரங்களிலே பிரவேசித்து விவகரிக்கிற சிதாபாசன் சீவனென் றுத்தரம்.

(ச) சம்சாரபந்தமாவ தேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசத் தோற்றமான துவிதமே பந்தமென் றுத்தரம்.

(ரு) இந்தப்பந்தம் விடுகிற முத்தி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினால் மாயை நஷ்டமானபின் சித்திக்கிற அத்துவிதமே முத்தியென் றுத்தரம்.

(சு) முத்திக்குச் சாதன மேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினாற் பிறந்த ஞானமே முத்திக்குச் சாதனமென் றுத்தரம்.

(எ) இந்த விசாரம் எதனால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

அநேக சென்மம் ஈசுரனை யுபாசித்த பேருக்கு வருமென் றுத்தரம்.

(அ) குருவை வழிபட்டு விசாரம்பண்ணுகிறவ னொருவனென்கிற சங்கைக்கு,

தேகாபிமானியா யிருக்கிற சைதன்னியமே விசாரகர்த்தனென் றுத்தரம்.

(கூ) குருமுன்னிலையாய் ஞானங்கொடுக்கிறவ ராரென்கிற சங்கைக்கு,

செகதீசுரனே குருமூர்த்தமாக வந்து ஞானங்கொடுக்கிறவ ரென் றுத்தரம்.

(க0) அந்த ஈசுரன் எதுசெய்தால் ஞானங் கொடுப்பாரென் கிற சங்கைக்கு,

நிஷ்காம அநுஷ்டான பத்தியினால் ஞானங் கொடுப்பா ரென் றுத்தரம்.

(கக) ஈசுரனுவ தாரென்கிற சங்கைக்கு,

சாத்வீக வுபாதியிலே பிரதிபிம்பித்துத் திரிமூர்த்தி ரூபமாய்த் தோற்றின சைதன்னியமே ஈசுரனென் றுத்தரம்.

(கஉ) ஒரு சைதன்னியத்திற்கு இருவகைத் தாரதன்மிய பேத ஞல் வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

மாயை யவித்தையென்கிற வுபாதியினுலே வந்ததே யல்லாமற் சைதன்னியத்தைத் தொட்டு வரவில்லையென் றுத்தரம்.

(கங) இவர் மாயையினுற் சிருஷ்டிபண்ணுகிற வடைவெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

சாத்வீக வுபாதியினுல் ஈசுரனையும், இராசத வுபாதியினுற் சீவர்களையும், தாமத வுபாதியினுல் மனது முதலான பூதபௌதிகப்

பிரபஞ்சத்தையுஞ் சிஷ்டித்தார் பிரகிருதி குணத்திரயம், மனமென் றுத்தரம்.

(கச) சிருஷ்டிக்குச் சாதன பாரம்பரை யேதென்கிறசங்கைக்கு,

நான் என்னதென்கிற விருத்தியே சாதனமென் றுத்தரம்.

(கரு) எத்தனை வகுப்பிலே சிருஷ்டியடங்கிற் றென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிற விருத்தியிலும், இதுவென்கிற விருத்தியிலும், கர்த்தாவும் விஷயமுமா யிருக்கிற சிருஷ்டி யடங்கிற்றென் றுத்தரம்.

(கசு) இந்த வகுப்பெல்லாந் தோற்றுவிக்கிறவ ராரென்கிற சங்கைக்கு,

இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கிறவ ராத்மாத்தானேயென் றுத்தரம்.

(கஎ) நானென்கிற விருத்தி கர்த்தா வொருவனைக் கற்பிப் பானே னென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிற விருத்தி ஏகாகார மானபடியினாற் கர்த்தாவொரு வனைக் கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(கஅ) இதுவென்கிற விருத்தி சத்தாதிக ளாந்தையுங் கற்பிப் பானே னென்கிற சங்கைக்கு,

இதுவென்கிற விருத்தி இந்திரிய பேதங்களினால் ஐந்தாகார மாய்ப் பிரிந்தபடியினாற் பஞ்ச விஷயங்களையுங் கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(கக) கர்த்தா ஒன்றென்கிறதிலும் விருத்தி இரண்டென்கிற திலும் விருத்தி கற்பிதமா மென்கிறதிலும் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

நாடகசாலையின் விளக்கு, இராசா, பரிசாரகர், ஆடுகின்றவர்கள், தாளமத்தளக்காரர், இவர்களைத் தாரதன்மிய மறத் தோற்றுவித்து

அவர்க ளில்லாதவேளையிலும் விளக்குத் தானே விளங்குகிறாற் போலக் கர்த்தா முதலானவை யுள்ள வேளையினும் இல்லாதவேளையினும் கண்டிருக்கின்ற சாக்ஷியே தானென்கிற அநுபவமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௨௦) நாடகசாலையின் விளக்கு இராசா முதலான திருஷ்டாந்தத்தைச் சரீரத்திலே ஈதின்னதென்று பகுத்துக் காட்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரமே பிரபு, விஷயங்களே பரிசாரகர், புத்தியே கூத்தாடிச்சி, இந்திரியங்களே தாளமத்தளக்காரர், இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கின்ற சாக்ஷியே தீபமென் றுத்தரம்.

(௨௧) அசைவற் றிருக்கின்ற சாக்ஷிக்குத் தீவட்டி திருஷ்டாந்தமாகாதென்கிற சங்கைக்கு,

அசையாமல் நாட்டிவைத்த பகல்வத்தி இருந்த விருப்பிலே நாலுபுறமுந் தோற்றுவிக்கிறாற் போல அகண்ட பரிபூரணமாய் அசைவற்றிருக்கிற ஆத்மாவே உள்ளும் புறம்புந் தோற்றுவிக்கிறாரென் றுத்தரம்.

(௨௨) உள்ளாவ தெதைக்குறித்து வெளியாவ தெதைக்குறித்தென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும் புறம்புமென்கிறது சரீரத்தைக் குறித்தல்லாமற்சாட்சியைக் குறித்தல்லவென் றுத்தரம்.

(௨௩) உள்ளே யிருக்கின்றவ னெவன் வெளியே யிருக்கின்றவை யெவை யென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிற அகங்காரி உள்ளே யிருக்கின்றவன், வெளியே யிருக்கின்றவை விஷயங்களென் றுத்தரம்.

(௨௪) உள்ளும் புறம்புஞ் சஞ்சரிக்கிற தாதென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும் புறம்புஞ் சஞ்சரித்துக் கூத்தாடுகிறது புத்தியென்றுத்தரம்.

(உரு) உள்ளும் புறம்பு மசையாம லிருக்கிறவ ராரென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும் புறம்பு மசையாம னின்று தோற்றுவிக்கிறவர் சாக்ஷியென் றுத்தரம்.

(உசு) உள்ளும் புறம்புஞ் சஞ்சரிக்கிறதே புத்தியானால் அப்படியொருவருஞ் சொல்லக்காணோம், நான்போனேன் வந்தேனென்று சொல்லுகிறார்கள், இதிலே காரண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பலகணி வழியாயுள்ளே விழுந்த வெய்யிலிலேயசைகிறதை வெய்யிலசைகிற தென்றாற்போல, உள்ளேயிருக்கிற புத்தியும் இந்திரிய துவாரத்தின் வழியே வெளியிலே புறப்பட்டுலைந்த தன்னுடைய வுலைச்சலைத் தன்னைத் தோற்றுவித்த சாக்ஷியின்பேரிலே ஆரோபிக்கிற தாகையால் ஆத்மாவுக் கலைச்ச லில்லையென் றுத்தரம்.

(உஎ) இப்போ தின்னதத்துவம் இன்ன இன்ன விடத்திலேயிருக்கிறதென்று பகுத்துக் காட்டினாற்போல சாக்ஷியிருக்கிற விடமும் பகுத்துக் காட்டவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

புத்தி முதலானதெல்லா மொழிந்திருக்கிற அவஸ்தையிலே சாக்ஷி யிருக்கிற விடத்தைக் காண்பாயென் றுத்தரம்.

(உஅ) அப்போ தெனக்கொரு * தேசமுங் காணப்படவில்லை, சாக்ஷி யிருக்கிற விடம் நீர்தாமே சொல்லு மென்கிற சங்கைக்கு,

நிலத்திலே யிருக்கின்றார் நீரிலே யிருக்கின்றாரென்கிறது போலப் புத்தி முதலானவை யொழிந்த வேளையிலே காணப்படாதது கொண்டு ஒரு தேசத்தையும் பற்றியிருக்கிறவ ரல்ல, சகலசக

* தேகமும் - என்றும் பாடம்.

கற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமா யிருக்கிறபடியினுற் சர்வபரிபூரண ரென் றுத்தரம்.

(உக) சகல சககற்பனையுங் கற்பிக்கிற தேதென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே யுட்பிரபஞ்சத்தையுஞ், சாக்கிரத்திலே வெளிப்பிரபஞ்சத்தையுங் கற்பித்தது புத்தியென் றுத்தரம்.

(௩0) சாக்ஷி யெப்படிக் காண்கிறு ரென்கிற சங்கைக்கு,

இத்தனையும் அறிவாயிருந் தறிகிறவர் சாக்ஷியென் றுத்தரம்.

(௩க) அவரை நாமெப்படி யறிகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

அவருன்னு லறியப்படுகிறவரல்ல, நீ தானுகவே மிஞ்சுகிற வஸ்துவென் றுத்தரம்.

(௩உ) இப்படிக்கொத்த அறிவு வருகிறதற் குயாபய மேதென் கிற சங்கைக்கு,

குருமுகமாய் வேதாந்தவிசாரம் பண்ணுகிறதே யுபாயமென் றுத்தரம்.

(௩௩) தானுயிருக்கிற அறிவை யறியவொட்டாத பிரதிபந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகாதிகளே நாம், பிரபஞ்சமே சத்தியமென்கிற விருவகையும் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(௩௪) இந்தப் பிரதிபந்தத்தைத் தள்ளுகிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப் புத்தியைத் தள்ளுகிற யுக்தியையும்புத்திகற்பித்தபிரபஞ் சத்தையுங் காண்கிற அறிவாயிருக்கிறதேதள்ளுகிறதென் றுத்தரம்.

இந்த நாடகதீபிகையை யநுசந்தானம் பண்ணச் சாக்ஷியே தானுக விளங்கும்.

ஐந்தாவது நாடகதீபம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை-௩௪.

ஆருவது

தத்துவவிவேகம்.

குருஸ்துதி.

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள், லோகாநுக்கிரகார்த்தமாகச் சகல வேதாந்த சித்தாந்தமாகிய தத்துவவிவேகத்தை வெளிபண்ணத் தக்கதாக ஆதியிலே இஷ்டாசாரமான குருவுக்கு நமஸ்காரம் பண்ணும்படி,

அநேகவித லக்ஷண விஸ்தாரத்துடனே கூடியிருக்காநின்றமஹா மாயாமோஹத்தை எந்நேரமும் எடுத்து விழுங்குகிறதே வேலையாயிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராசாரிய குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப் பொருட்டு நமஸ்காரம்,

அந்தக் குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப் பொருட்டினால் நிர்மலாந்தக் கரணருக்குப் பரமாத்மாவை யெளிதாய்க்கண்டறியும் வழி தத்துவ விவேகஞ் சொல்லும்படி சொல்லுகிறோம்.

(க) தத்துவமாவ தேது அத்த்துவமாவ தேது விவேகமாவ தேதென்கிற சங்கைக்கு,

தத்துவமாவது, பரமாத்மா, அதத்துவமாவது,மாயாதற்காரியம். இதனைப் பகுத்தறிகிறதே விவேகமென் றுத்தரம்.

(உ) பகுத்தறிகிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

அறிவாயிருக்கிற தின்னது, அறியப்படுகிற தின்னதென்று காண்கிறதே பகுத்தறிகிறதென் றுத்தரம்.

(ங) அறி வெத்தனை விதமாயிருக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

அறிவாயிருக்கிற ஆத்மா, ஒன்றேயென் றுத்தரம்.

(ச) அறியப்படுகிற தெத்தனை விதமாயிருக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

அறியப்படுகிறது, ஸ்திரமென்றும், அஸ்திரமென்றும், மூலாக் ஞான் விருளென்றும் திரிவிதமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(ரு) அறிவு ஒன்றென்கிறதையும், அறியப்படுகிறது மூன்றென் கிறதையும் தெரியச் சொல்லு மென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்கிரத்தினிடத்திலே ஸ்திரமாயிருக்கும் விஷயங்கள். சொப்ப னத்திலே அஸ்திரமாயிருக்கும் விஷயங்கள். சுழுத்தியிலே அந்த காரமாக மூன்ருக விருக்கும். இவைகளைத் தினந்தோறும், மாதந் தோறும், வருஷந்தோறும், கற்பந்தோறும் அறிந்துகொண்டிருக் கிற அறிவு அந்த விஷயங்களைப்போல, வொருக்காலுந் தோன்றி யழியாதபடியினுல், ஆத்மா ஒன்றே யொழிய இரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(சு) இவைகளில் ஆநந்தமாய் நாடவேண்டிய பொருளேது தள்ளவேண்டிய பொருளேதென்கிற சங்கைக்கு,

மூன்றவஸ்தையினுங் காணப்பட்ட பொருளெல்லாந் தனக் கன்னியமானபடியினுலே தள்ளவேண்டியது, அறிவாயிருக்கிற தன் னைக் கைவிடப்படாதபடியினுலே ஆநந்தமாக நாடவேண்டியதென் றுத்தரம்.

(எ) இப்படி அறிவாக யிருக்கிற பொருள் எக்காலத்திலுந்தானு கவே யிருக்குமானுல், அஞ்ஞான காலத்தில் அறியப்படாம லிருப் பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சகபாடிகளுடனே கூடி ஓதுகின்ற தன் பிள்ளைக் குரல் தெரி யாததுபோல, அநாதிசித்த அஞ்ஞானத்துடனே கூடிக் குழம்பித் தோற்றுகையால், தோற்ருமலிருந்ததென் றுத்தரம்.

(அ) அநாதிசித்த அஞ்ஞானமாவ தேதென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியிற் சூடுபோலவும், சலத்திற் சயித்தியம்போலவும், பிரமத்தினிடத்திலே சீவன், சகத்து, ஈசுரனை, உண்டாக்குகிற மூலப்பிரகிருதியே அநாதிசித்த வஞ்ஞானமென் றுத்தரம்.

(௯) இந்த அஞ்ஞானம் எதிலுண்டாயிற் றென்கிற சங்கைக்கு,

ரச்சுவி னிடத்திற் சர்ப்பந் தோன்றினாற்போல, பிரமத்தி னிடத்தி லுண்டாயிற்றென் றுத்தரம்.

(௧௦) இதற்கு லக்ஷணை மேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்துமல்ல, அசத்துமல்ல, சதசத்துமல்ல, ஒன்றுமல்ல, பலவுமல்ல, சாவயவமுமல்ல, நிரவயவமுமல்ல, சாவயவ நிரவயவமுமல்ல, பிரமாணமாகியுமிருக்கும், அப்பிராமணமாகியு மிருக்கும், நிரூபித்துப் பார்க்குமிடத்தில், லக்ஷணை சூன்யமாய்ப் போமென்று வேதஞ் சொல்லுகிறது. இதுவே லக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(௧௧) இப்படி யுண்டாகிய பிரகிருதி, எது செய்யு மென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னுடைய முக்குணத்தினாலே, சீவன், சகத்து, ஈசுரனை, உண்டாக்கிற்றென் றுத்தரம்.

(௧௨) இது, எதனாற்போ மென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமே நாமமென்கிற அத்துவித க்ஞானத்தினாற் போமென் றுத்தரம்.

(௧௩) முக்குணத்தினால், சீவன், சகத்து, ஈசுரனை, உண்டாக்கின விதம், எப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

மூலப் பிரகிருதியினுடைய சாத்வீக குணமான சுத்தமாயையி னிடத்திலே பிரதிபலித்தவன் ஈசுரன். பஞ்சகிருத்தியபரரா யிருக்கிற இந்த அந்தரியாமியை யுண்டாக்கின மாயைதானே

அவருக்குக் காரணசரீரம். இராசத குணமென்னும் அசுத்த மாயையான அவித்தையிலே பிரதிபலித்த சைதன்னியம் சீவன். இந்தப் பிராக்ஞனுக்குக் காரண சரீரமான அவித்தை தாரதன்மியமாய் வெகுவித மானபடியினாற் சிதாபாசர்களும் அனந்தம். தாமதகுணப் பிரகிருதியிலே யிருந்தும் இந்தச் சீவர்களுக்குப் போக்கிய போக விதிகளை யுண்டாக்க ஈசுராக்கினையினால் ஆகாசம் வாயு அக்கினி அப்பு பிருதிவி என்னப்பட்ட முக்குணத்துடனே கூடிச் சூக்ஷ்மபூதமைந்தும் உண்டாயின. இந்தப் பூதங்களினுடைய சாத்வீகாம்ஸத்திலே பூதத்திற் கோரொரு மாத்திரை யெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டி வைத்தது அந்தக்கரணம். இது சஞ்சல வியாபாரத்தினால் மனமென்றும், நிச்சய வியாபாரத்தினாற் புத்தியென்றும், இரண்டு விதமாக விருக்கும். மற்றும்,சாத்வீகாம்ஸத்தில், பூதத்திற்கோரொரு மாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியம். பூதங்களினுடைய ராசதாம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொரு மாத்திரை யெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டிவைத்தது வியானாதி பஞ்ச வாயுக்கள். மற்றும் இராசதாம்ஸத்திலே பூதத்திற் கோரொரு மாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக்காதி கர்மேந்திரியம். ஆக இந்தப் பதினேழு தத்துவமும், லிங்கசரீரமென்றும், சூக்ஷ்மசரீரமென்றும், போகசாதனமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷ்மசரீரத்துடனே கூடின அவித்தையாப் பிரதிவிம்பருக்குப் பிராக்ஞரென்கிற பேர்மாறித் தைசதரென்கிற பேருண்டாயின. சகல சீவர்களுடைய சூக்ஷ்மபூதமுங் கூடின சமஷ்டிபுத்தியினால், இரண்ய கர்ப்பமென்றும், ஈசுர சூக்ஷ்ம சரீரமென்றும் சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷ்ம சரீரத்துடனே கூடின மாயாப்பிரதிவிம்பருக்கு அந்தரியாமி யென்கிற பெயர் மாறிச் சூத்திராத்மா வென்கிற பெயர் வந்தது. எங்குந் தாதான்மியமா யிருந்தபடியினா லிவரைச் சமஷ்டி யென்பது. அவனவன் சரீரமாத்திரந் தாதான்மியமாக

விருந்தபடியினுற் சீவர்களை வியஷ்டி யென்பது. சீவர்களுக்குப் போகமும் போகத்துக் கிடமான ஸ்தூலசரீரமு முண்டாகும்பொருட்டு தாமத குணமா யிருக்கிற வாகாசாதிகளைப் பஞ்சீகரணம்பண்ணினுர். அதெங்ஙனென்னில், பஞ்சபூதம் ஒரொன்றை ஈரிரண்டாக்கி முதற்பாதி யைந்தையும் ஒவ்வொன்றை நன்னுன்காக்கிப், பூதங்களினுடைய விரண்டாம்பாதி யைந்திற் றன்னம்ஸத்துடனே கூட்டாமல் மற்ற நாலு பூதங்களினுடனுங் கூட்டுகிறது பஞ்சீகரணம். இப்படிப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூல பஞ்சபூதங்களிலே அண்டங்களும் புவனங்களும் நால்வகைத் தூல சரீரங்களும் போக முதலான வஸ்துக்களும் உண்டாயின. இந்தத் தூல பூத பௌதிகங்களெல்லாம் ஒருமைப்பாடாய் ஈசுரஸ்தூல சரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடின ஈசுரனுக்குச் சூத்திராத்மா வென்கிற பேர் மாறி வைஸ்வாநர னென்கிற பேர் வந்தது. தைசதர்களெல்லாந் தூலசரீரங்களுடனே கூடி விஸ்வர்களாய்த் தேவதைகளென்றும், மநுடர்களென்றும், திரியக்கென்றும் பேரையுடைய ராஞர்கள். ஈசுர வாக்கியமான கர்மம், பத்தி, ஞானம் என்கிற காண்டத்திரயாநுஷ்டானம் பண்ணி அந்தர்முக மாகாமற் பகிர்முகமாஞர்கள். எல்லாரு மிப்படி ராசத்துவேஷபராராய்ப் பண்ணின கர்மத்தின் வசத்திஞற் சென்மபந்தங்களிலே ஆற்றிற் சுழிவழியே சுற்றுகின்ற புழுப்போலச் சுழன்ருர்கள். * தயாலுவா யிருக்கிறவன் அந்தப் புழுக்களைக் கரையேற்றின வுடனே மரத்தி னிழலிலேயிருந்து சுகமடைந்தாற் போல், சற்கர்ம பரிபாகத்திஞற் குருரூபமாக வந்த ஈசுரனுடைய ஞானேபதேசத்திஞல் அபூர்வமாக ஒருவன், பஞ்சகோச விவேகத்தைப் பண்ணி முத்தியு மடைவானென்றுத்தரம்.

(கச) பஞ்சகோசங்கள் யாவை யென்கிற சங்கைக்கு,

---

* தயாளுவாய் - என்றும் பாடம்,

ஸ்தூலசரீரமே அன்னமயகோச மென்றும், கன்மேந்திரியமும் பிராணவாயுவுங் கூடிப் பிராணமயகோச மென்றும், மனமும் ஞானேந்திரியமுங் கூடி மனோமயகோச மென்றும்,புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங் கூடி விக்ஞானமயகோசமென்றும், இந்தக் கோசத்திரயமே சூக்ஷ்மசரீர மென்று சொல்லப்படும். இனிக் காரண சரீரமோ ஆநந்தமய கோசமென் றுத்தரம்.

(கடு) இந்தப் பஞ்சகோசங்களுடனே ஆத்மாவுக்குத்தாதான்மிய மெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

நீலாதி வஸ்துக்களுடனே கூடி அவ்வண்ணமாய்த் தோற்றின படிகம்போல, ஆத்மாவாக விருக்கின்றதானும் பஞ்சகோசங்களுடனே கூடி அவைகளே தானாகத் தோற்றுகிறது தாதான்மியமென் றுத்தரம்.

(கசு) இந்தப் பஞ்சகோசங்களைத் தானல்லவென்று, தள்ளுகிற விவேக மெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

அந்வய வெதிரேகமே அதனைத் தள்ளுகிற விவேகமென் றுத்தரம்.

(கஎ) அந்வயமாவ தெது, வெதிரேகமாவ தெது, விவேகத்தினாலே பஞ்சகோசத்தைத் தள்ளி யப்பாற்பட்டிருக்கிற பிரமமே நாமென்றறியும் வாறெங்ஙன மென்கிற சங்கைக்கு,

தானாக வழங்கின ஸ்தூலசரீரந் தோற்றாத சொப்பனாவஸ்தையிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான் தோற்றுகினுந் தூலசரீரந் தோற்றாததே வெதிரேகம் சூக்ஷ்மசரீரந் தோற்றாத சுழுத்தியவஸ்தையிலே தான் தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான் தோற்றுகினும் லிங்கசரீரந் தொற்றாததே வெதிரேகம். இந்தச்சூக்ஷ்மசரீரந் தள்ளப்பட்டதே மூன்று கோசமுந் தள்ளப்பட்டது. சுழுத்தி தோற்றாத சமாதியிலே தான் தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்

தோற்றுகினுஞ் சுழுத்தி தொற்றாததே வெதிரேகம். முஞ்சிப் புல்லிலே பக்கத்து மட்டைகளைத் தள்ளித்தள்ளி நடுவிலாணி யெடுக்கிறாற்போலஅந்வய வெதிரேக யுத்தியினாலேதாணுய்விளங்கின பஞ்ச கோசங்களைத் தள்ளி அப்பாற்பட்டிருக்கிற பிரமமே நாமென்கிற அறுதிபுத்தி யுள்ளவர்களே பேரறிவாளரென் றுத்தரம்.

(கஅ) சீவனுக்கும், பரமாத்மாவிற்கும், இப்படி யேகத்துவஞ் சாதித்ததற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

சாமவேத மஹாவாக்கியமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(கக) அந்த மஹாவாக்கியத்திற் கர்த்த மேதென்கிறசங்கைக்கு,

முன் சுயம்பாகியாக விருந்தவனுக்கு காலாந்தரத்திலே துரைத்தனம் வந்து தண்டிகையிலே வரக்கண்ட விடத்திலே அவனென்கிற சொல்லிலே சட்டுவ முதலான வுபாதி லக்ஷணமும், இவனென்கிற சொல்லிலே தண்டிகை முதலானவுபாதி லக்ஷணமும் விட்டுஇரண்டு சொல்லினுஞ் சரீரமாத்திரம் அர்த்தமாகக்கொண்டு இவனே அவன் அவனே இவனென்று ஒருவனைப் புரையறக் காட்டுகிறாற்போலச் சகத்திற்குஉபாதானகாரணமான பிரமம், மாயாசபளிதமானஈசுரன், தாமதபரிணாமமான அவருடைய சரீரம் இம்மூன்றையுங்காட்டும்தற் பதம்மலினத்துவமான அவித்தையாப் பிரதிவிம்பன், அவனுடைய சரீர உபாதி, இவைகட்கு அதிஷ்டானங் கூடஸ்தர், இம்மூன்றையுங் காட்டும் துவம்பதம் இவர்களிருவரையும் ஒருவனென்றே மஹாவாக்கியம் இரண்டிடத்திலு முள்ள வுபாதியும் உபாதியுடனேகூடின சைதன்னியங்களையும் விட்டு அகண்டமா யிருக்கிற சச்சிதாநந்தம் ஒன்றைத்தானே புரையறக் காட்டும் பாகத்தியாக லக்ஷணையான விட்டுவிடாத லக்ஷணையென் றுத்தரம்.

(உ௦) இப்படிக்கொத்த ஞானம் வரத்தக்கதாகக் குரு சந்நிதானத்திலே செய்காரிய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரவணாதிகளே செய்காரியமென் றுத்தரம்.

(உக) சிரவணாதி செய்காரிய மெத்தனை விதம், அவைகட்கு லக்ஷண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரவணாதி நாலுவிதம், அதெங்ஙனென்னிற் சகலவேதங்கட்கும் ஆறு லிங்கத்தினாலர்த்த விசாரம் பண்ணிப் பிரமதாற்பரியமாய்க் காணுகிறதே சிரவணம். அந்த யுத்தியினால் அனவரதஞ் சிந்திக்கிறதே மனனம். இப்படி யிருவகையினாலுந் தெளிந்த பொருளிலே மனம் ஏகாக்கிர மாகிறதே நிதித்தியாசனம். தியானம் பண்ணுகிறவனையும், தியானத்தையும் இழந்து தியானிக்கப்படுகிற வஸ்துமாத்திரமாக விருக்கிற சித்தமே சமாதியென் றுத்தரம்.

(உஉ) இப்படிக்கொத்த சமாதிக்குப் பல னேதென்கிற சங்கைக்கு,

அநாதிகால சஞ்சித கர்ம நாசமும், தன்னை நிர்மலம் பண்ணுகிற தர்மமும், வாசனா க்ஷயமும், அபரோக்ஷக்ஞானமும், தனக்குப் பிரயோசனமென் றுத்தரம்.

(உரு) இந்த அதீத சுகசமாதியிலே யிருக்கிறவன் அப்படியே யிராமல் பிரபஞ்சத்திலே விழிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

பிராரத்த சேஷத்தினாலென் றுத்தரம்.

இப்படித் தத்துவ விவேகத்தைப் பலபட விசாரம்பண்ணி மனதைச் சமாதியிலே லயம்பண்ணிச் சகல சம்சாரத்தையும் விட்டுப் பரப்பிரம மாகலாமென்று இந்தப்படி தத்துவவிவேகஞ் சொல்லுகிறது.

ஆறாவது தத்துவவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - உரு.

ஏழாவது

பஞ்சபூதவிவேகம்

சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தாகவே இத்தனையு மிருந்ததென்னும் சாமவேதார்த்தத்தைப் பஞ்சபூத விவேகத்தினாலே வெளிபண்ணும் படி.

(௧) சத்தென்று சொல்லப்பட்ட தேது இத்தனையுமென்று சொல்லப்பட்ட தேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தென்று சொல்லப்பட்டது அத்துவிதப் பிரமம், இத்தனையுமென்று சொல்லப்பட்டது பஞ்சபூதமும், அவைகளின் குணங்களாந்தும், அவைகளை யறிகிற இந்திரியங்களாந்தும், இவைக்குச் சகாயமா யிருக்கிற இந்திரியங்களாந்தும், அந்தக்கரண மொன்றும், நானென்கிறவ னொருவனும், இத்தனையுங் கூடினதற்கு, இத்தனையென் றுத்தரம்.

(௨) இந்தப் பூத மைந்திற்குள்ளே ஒவ்வொரு பூதங்களுக்கு எத்தனை யெத்தனை குணங்க ளுண்டென்னுஞ் சங்கைக்கு,

ஆகாசத்திற்குக் குணம், ஒன்று. வாயுவிற்குக் குணம், இரண்டு. அக்கினிச்குக் குணம், மூன்று. அப்புவிற்குக் குணம், நான்கு. பிருதிவிக்குக் குணம் ஐந்தென் றுத்தரம்.

(௩) இந்தப் பூதங்களிலே இந்தக் குணங்களைப்பகுத்துக்காட்ட வேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

பிரதித்தொனி யொன்றுமே, ஆகாசத்தின் குணம். சீறுசீறென்கிற சத்தமும், சீதோஷ்ண கடினங்கட்கு விலட்சணமான பரிசமும் வாயுவின் குணம். புகுபுகென் றொலிக்கிற சத்தமும், உஷ்ணபரிசமும், பிரகாசமென்கிற ரூபமும், அக்கினியின் குணம். குளுகுளுவென்கிற சத்தமும், சயித்திய பரிசமும், சுக்கில ரூபமும், மதுர ரசமும், அப்புவின் குணம். கடகடவென்னும் சத்தமும்,கடினபரிசமும்,

பஞ்சவர்ண ரூபமும், அறுசுவை ரசமும், நற்கந்த துர்க்கந்தமும் பிருதிவியின் குணமென் றுத்தரம்.

(௬) இதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களா லநுபவிக்கிறதே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௭) இந்திரியங்களுக் கிப்படி வெளிநாட்டந் தானேயோ உண்ணாட்டமு முண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

செவியை அங்குலியினுன் மூடினுல் உள்ளிரைச்சல் கேட்கையினுலும், குடிக்கையிற் புசிக்கையிற் சீதோஷ்ண பரிசம் அறிகையினுலும், கண்ணைமூடினவிடத்து உள்ளிருட்டு ரூபந் தோற்றுகையினுலும், வாந்தி பண்ணுகிறபோது ரசங்களை அறிகையினுலும், ஏப்பம் விடும்போது நற்கந்தந் துர்க்கந்தங்களை யறிகையினுலும், உண்ணாட்டமு முண்டென் றுத்தரம்.

(௮) இதற்குச்சகாய விந்திரியமேது அதற்குத் தொழி லேதென்கிற சங்கைக்கு,

வாக்காதி சகாய விந்திரியமும் வசனுதி தொழிலுமென் றுத்தரம்.

(௯) அந்தரிந்திரியமான மனதும் அதன் றெழிலு மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பத்திந்திரியத்திற்கு மிராசாவாய் இந்திரியத்தின் வழியே குணதோஷம் விசாரிக்கிறதாய், இருதய கமலத்தி னடுவே யிருக்கிறது மனது, வைராக்கியம் சமைமுதலான சாத்வீகப் பிரவிருத்தியும் காமக்குரோத முதலான ராசதப் பிரவிருத்தியும் சோம்பல் நித்திரை முதலான தாமதப் பிரவிருத்தியும் இதன் றொழிலென் றுத்தரம்.

(௰) இந்த மூன்றுவகைப் பிரவிருத்திக்கும் பல னேதென்கிற சங்கைக்கு,

சாத்வீகத்தி லுண்டாம் புண்ணியம். ராசதத்தி லுண்டாம் பாவம். தாமத்தி லிருவகையு மற்று வீண்காலம்போமென் றுத்தரம்.

(கூ) இப்படிப் பதினொரிந்திரியத்தினாலும், யுத்தியினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும், அறியப்படுகிற சகல சகத்துஞ் சத்துத்தானே யென்பது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

விஜாதீயம், ஸஜாதீயம், ஸ்வகதபேதம், இம்மூன்று மற்றது சத்துத்தானேயென் றுத்தரம்.

(௧௦) விஜாதீயம், ஸஜாதீயம், ஸ்வகதபேதமாவதேது, இந்தச் சகத்து இந்த மூன்றுமல்ல வென்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

மரத்திற்குக் கல்லு விஜாதீயம், மறுமரம், ஸஜாதீயம், இலை, பூ காய், ஸ்வகதபேதம், இந்தப்படி சத்திற்குச் சகத்து விஜாதீய மென்னவுங் கூடாது. அசத்தில்லாத படியினால் சத்திற்குச் சகத்து, ஸஜாதீயமென்னவுங்கூடாது மறுசத்தில்லாதபடியினால். ஸ்வகதபேத மென்னவுங்கூடாது நிரவயவமானபடியினால். ஆகையாலிவை யெல்லாம்சத்துத்தானேயென் றுத்தரம்

(௧௧) அது கூடாது. எல்லாம் அசத்தாகவே முன்னிருந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சூரியன் அந்தகாரத்துடனே கூடியுமிரான், அவன் அந்தகாரமுமல்லவென்கிறதுபோல, சகத்துமுன் அசத்தாயிருந்ததானாற் சத்துடனே கூடியு மிராது சத்தாகவு மாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௧௨) சத்தைத் தவிர வொன்று மில்லாவிட்டாற் சிருஷ்டிக்கு முன்னெல்லாஞ் சத்தா யிருந்ததென்று வேதவாக்கியஞ் சொல்வானேனென்கிற சங்கைக்கு,

காலவாசனையுடனே கூடியிருக்கிற சிஷ்யனைக் குறித்துச் சொன்னதே யல்லாம லுண்மையல்ல. ஆகையினாற் சங்கையும்,

உத்தரமும், துவிதத்திலே யல்லாம லத்துவிதத்திலே யில்லையென் றுத்தரம்.

(கரு) அறியாமையினுற் சங்கித்தேன் உண்மை யேதென்கிற சங்கைக்கு,

அசையாமல் கெம்பீரமாய்ப் பிரபையுமல்லாமல் அந்தகாரமு மல்லாமல் அவாங்மானச கோசரமா யிருக்கிற பிரமமே சத்தென் றுத்தரம்.

(கச) பிருதிவி முதலானவை பரமாணுவாய்ப் போனபடியினுல் இல்லையென்கிறது சம்மதித்தேன். பிரளயத்திலே ஆகாசமு மில்லா மற் போமென்கிறது கூடா தென்கிற சங்கைக்கு,

அத்தியந்தம் நிர்ச்சகத்தா யிருக்கிற வாகாசம் உன்புத்தியிலே பட்டாற்போல நிராகாசமாயிருக்கிற சத்து நம்முடைய புத்தியிலே படுமென் றுத்தரம்.

(கரு) சத்தாயிருக்கிற சுத்தசைதன்னியத்தை எப்போ தநுப வித்தீ ரென்கிற சங்கைக்கு,

* நிச்சிந்தமா யிருக்கிற வேளையிலே யநுபவித்தோ மென் றுத்தரம்.

(கசு) அப்போது சத்தென்கிற புத்தியுமில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

அதுநமக்குச் சம்மதந் தான், நிர்ப்புத்தியாயிருக்கிற வவஸ்தைக் குச் சாக்ஷிமாத்திரமாக விருந்தோமென்கிற வநுபவமே போதும். ஆகையினுல் மனோவிகாரமற்ற வேளையிலே சாக்ஷிமாத்திரமாக விருக்கின்றாற்போல மாயாவிருத்திக்கு முன்னுஞ் சத்திருக்குமென் றறியென் றுத்தரம்.

(கஎ) இந்த மாயைக்கு, லக்ஷண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

* நிச்சிந்தம் - என்றது - தூஷ்ணீம்பூதாவஸ்தை.

சத்துமல்லாமல், அசத்துமல்லாமல், உற்றுப்பார்த்தா லில்லாமற் போகிறதே, லக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(கஅ) சத்தைவிட மாயாசத்தி யில்லாவிட்டா லசத்தென்கிற லக்ஷணமாகட்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

அசத்து மாயாகாரிய மல்லாமற் சொரூபமல்ல. ஆகையினால்,கட சத்தி மண்ணிலே யென்றாலும், ஏகதேசமாக விருக்கின்றாற்போல மாயாசத்தியும் பிரமத்தினிடத்தி லேகதேசமாக விருக்குமென் றுத்தரம்.

(கக) பிரமத்தி னிடத்திலே யிருக்கின்ற மாயை யேது செய்யு மென்கிற சங்கைக்கு,

சுவரைப் பற்றியிருக்கிற வர்ணம் சுவரினிடத்திலே பலவித சித்திரங்களைக் கற்பித்தாற்போல பிரமத்தைப்பற்றி யிருக்கிற மாயையும் நிருவிகாரத்தினிடத்திலே விகாரத்தைக் கற்பிக்குமென் றுத்தரம்.

(உ0) மாயையினாற் கற்பிக்கப்பட்ட விகாரங்க ளேதென்கிற சங்கைக்கு,

முந்தின விகாரம் ஆகாசம், அதற்கு லக்ஷணம் அவகாசமென் றுத்தரம்.

(உக) சத்திற்குச் சுபாவ மெத்தனை, ஆகாசத்திற்குச் சுபாவ மெத்தனை யென்ற சங்கைக்கு,

உண்டென்கிறது மாத்திரமே, சத்தின் சுபாவம். உண்டென்கிறதும், சத்தமு மாகாசத்தின் சுபாவம். சத்திலே சத்தமில்லை. சத்தின் சத்தமு மாகாசத்தின் சுபாவமென் றுத்தரம்.

(உஉ) சத்துத்தானே ஆகாசமானால், சத்தின்குண மாகாசமென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாமல். ஆகாசத்தின்குணம், சத்தென்று வாதிகள் சொல்வா னேனென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்தி னிடத்திலே ஆகாசத்தைக் கற்பித்த மாயை குண குணிகளையுந் தாறுமாறாகத் திருப்பிவைத்தது அப்படிப் பிரமிப்பிக் கிறது மாயைக்குச் சுபாவமென் றுத்தரம்.

(உங) இது தெளியும்வழி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

வேதாந்தவிசாரம் பண்ணினால், சத்தினிடத்திலே ஆகாசங் கற் பிதமானபடியினாற் சத்தைப் பிரதானமாகவும், ஆகாசத்தை யப்பிர தானமாகவு மறியப்படுமென் றுத்தரம்.

(உச) சத்தைத்தவிரப் புறம்பாயிருக்கிற வாகாசத்தை யசத் தென் றறிகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகாச முண்டென்னுமிடத்தில், உண்டென்கிற சொல்லினாலும் விவேகித்துப்பார்த்தாற் காட்டப்பட்ட பொருளைத்தவிர வாகாசமில் லாதபடியினாலும், ஆகாச மசத்துத்தானே யென் றறியென் றுத்தரம்.

{ இவை மூலசுலோகப்படி
இரண்டாம் சமாதானம். }

[உச] விசாரமாவ தேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சத்தென்னுஞ் சத்தமும் ஆகாசமென்னுஞ் சத்தமும் பரியாயமல்ல, வாயுவாதிகளில் சத்தானது அநுவிர்த்தித் திருக்கிறது ஆகாச மப் படி யநுவிர்த்தித்திருக்கவில்லை, ஆதலா லாகாச மித்தையென்பதே விசாரமென் றுத்தரம்.

(உரு) ஆகாசந் தோற்றுகிறபடியினா லில்லையென்ப தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

யாதொன்று சத்தைத்தவிர வசத்தாக விருந்து தோற்றுகிறதோ அதெல்லாஞ் சொப்பனகஜ முதலியவைபோல மித்தையென் றறி யென் றுத்தரம்.

(உகூ) இப்படி ஆகாசத்திலே சத்தையுஞ், சத்தத்தையும், பிரித்துக் காண்கிறபோது ஆகாச மித்தை யாவா னேனென்கிற சங்கைக்கு,

கற்பித மாயாகாரிய மானபடியினாற் காரணம்போல மித்தையாக வகுப்பற்றதென் றுத்தரம்.

(உஎ) பொய்யா யிருக்கிற வாகாசமும், மெய்யா யிருக்கிற சத்தும் ஏகமாப் பொருந்திச் சகலர்க்குந் தோற்றுகையாற் பிரித்துக் காண்கிறவழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஜாதிவியக்தி போலவும், குணத்திரவியம் போலவும், உடலுமுயிரும் போலவும், சத்து, மாகாசமும், வேறென் றறியென் றுத்தரம்.

(உஅ) இப்படி யறிந்தாலும், சத்து மாகாசமும் வேறென் றறியப்படவில்லை அதெதனா லென்கிற சங்கைக்கு,

பூர்வம் புத்தி யேகாக்கிர மாகாதபடியினாலும், சந்தேகத்தினாலும், மேறவில்லை, சாவதானமாய்ப் பிரமாண மூலமாய் விசாரித்தாலேறுமென் றுத்தரம்.

(உகூ) விசாரித்தவனுக்குப் புத்தியி லெப்படி யிருக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தாயிருக்கிற வஸ்து, அகண்டமென்றும், ஆகாசம் பரிச்சின்ன மானபடியினால் மித்தையென்றும், புத்தியிலே திடப்பட்டிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௩௦) இப்படி யறிந்தவன் லோகத்தாருடனே யெப்படிப் பேசுவா னென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தைத்தானே ஆகாசமென்று பேசுகிறவனையும் ஆகாசஞ் சின்மாத்திரமென்று பேசாதவனையுங் கண்டவுடனே யாச்சரியப்படுவானென் றுத்தரம்.

(௬௧) இப்படி ஆகாசம் மித்தையென்றும், சின்மாத்திரமே சத்தியமென்றும், பிரித்தறிந்தபின் செய்காரிய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த ஞானத்தின்படியே வாயு முதலான பூதங்களினும், சத்துப் பரிபூரணமானபடியினு லெங்குங் காணப்படுமென்றும், ஆகாசாதி பரிச்சின்ன மானபடியினு லெங்குங் காணப்பட வில்லையென்றும், பூதங்களெல்லாம் மித்தையென்றுந் திடப்படுத்த வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௬௨) பூதங்கள் பரிச்சின்னமா யெப்படிக் காணப்படுகின்றன. பூதங்கட்குச் சுபாவகுணமென்ன அன்னியகுண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தினிடத்திலே யேகதேச கற்பிதம் மாயை. மாயையினிடத்திலே, யேகதேச கற்பிதம் ஆகாசம். ஆகாசத்தினிடத்தி லேகதேச கற்பிதம் வாயு. வாயுவுண்டென்கிறது, சத்தினுடைய வம்சம். சத்தைவிட்டுப்பார்த்தால், வாயுகாணமற் போகிறது, மாயையி னம்ஸம். சத்த மாகாசாம்ஸம். ஆக இம்மூன்றும் வாயுவிற்குக் காரண குணம், சுபாவகுணம், பரிசம். இத்தனைகளினுஞ் சத்தைப்பகுத்தாற் காணமற் போகிறபடியினால் வாயுமித்தை யென் றுத்தரம்.

(௬௩) இப்படி வாயுமித்தையென் றறிந்தபின் செய்காரிய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

வாயுவிற் பத்திலொன்றாய்க் கற்பிக்கப்பட்ட வக்கினியு மித்தையென்றே காணவேணும். அக்கினி யுண்டென்கிறது சத்தினுடைய வம்ஸம். சத்தைவிட்டுப்பார்த்தா லில்லாமற் போகிறதுமாயையினம்ஸம். சத்தமாகாசத்தி னம்ஸம். பரிசம்,வாயுவினம்ஸம். ஆகக் காரண குணம், நாலு. சுபாவகுணம், ரூபம். இத்தனையுஞ் சத்தைத்தவிர வேறல்லவென்று காண் கிரவாசனை பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௩௪) இப்படி யக்கினியு மித்தையென் றறிந்தபின் செய்காரிய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினிக்குப் பத்திலொன்று கற்பிதம், அப்பு. அப்புவிற் குரசத் துடனே கூட ஆறுகுணம். அப்புவிற பத்திலொன்று கற்பிதம் பிருதிவி. பிருதிவிக்குக் கந்தத்துடனே கூடஎழுகுணமென்றும். பிருதிவியிற் பத்திலொன்று கற்பிதம் பிரமாண்டம். பிரமாண்டத்திற் கற்பிதம் புவனங்கள் புவனத்திற் கற்பிதம் சரீரங்களென் றறிந்து இத்தனைகளினுஞ் சத்தைவிட்டுப் பார்த்தால் இவைகட்கு சொரூபமில்லாத படியினாலுஞ் சின்மாத்திரமென்று காண்கிறதே செய்காரியமென் றுத்தரம்.

(௩௫) இப்படித் துவிதமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென் றனுதாவு பண்ணினாற் ரோஷமில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சகத்பேதத்தை நித்தியமென்று நிச்சய புத்திபண்ணி அத்துவிதத்தை யனுதாவுபண்ணின சாங்கியன் கணாதன் பௌத்தன் முதலானபேருக்குப் பிரத்தியபாய மில்லையென்றால் மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற, துவிதத்தை யனுதாவு பண்ணிப்போட் டிருக்கிற நமக்குப் பிரத்தியபாயம், லேசமு மில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௬) இப்படித் துவிதத்தை யனுதாவுபண்ணினாற் பிரயோசன மேதென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதத்திலே யனுதாவு பண்ணின லத்துவிதத்திலே புத்தி திடப்பட்டுச் சீவன்முத்த னகலாமென் றுத்தரம்.

(௩௭) இப்படிச் சத்தையும், அசத்தையும் பகுத்தறிந்தால் சீவன்முத்தி யெப்போது வருமென்கிற சங்கைக்கு,

திடப் பட வறிந்த வன்றே முத்தியென் றுத்தரம்.

(௩அ) பிராணன் விடும்போ தந்தநிலைமை வரவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அன்றூடகங்கற்ற போதம் சொப்பனசுழுத்தி யவஸ்தையிலே மறந்திருந்தாலும் சாக்கிரோதயத்திலே தன்னிலே மூன்னிற்கிறாற் போலப் பிராணன் போகிற மூர்ச்சையிலே மறந்திருந்தாலும் ஞானம்போகாதென் றுத்தரம்.

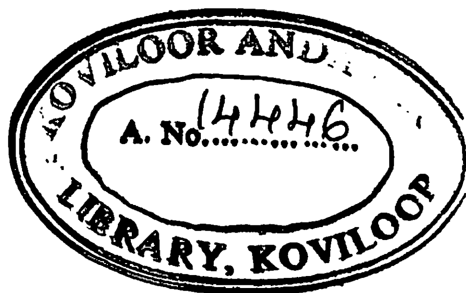
(௩௯) கற்றபோதம் பின்னையெதனாற்போமென்கிற சங்கைக்கு,

வேதாந்தத்திற்கு மேற்பட்ட பிரமாண மொன்றுண்டானா லதனாற் போகிறதே யல்லாமற் சுழுத்தி மூர்ச்சையிலே போகிறதல்ல. ஆகையினா லத்துவிதக்ஞானத்திற் கொன்றினாலும் வாதை யில்லை யென் றுத்தரம்.

ஆகையினால் இந்தப் பஞ்சபூத விவேகத்தை விசாரம்பண்ணிச் சகல பிரபஞ்சத்தையுஞ் சின்மாத்திரமாய்க் கண்டத்துவித நிலை பெற்றவனை யொரு மோகங்களுங் கிட்டாதென்று பகவானுங் கீதையிலே சொல்லியிருக்கிறார்.

ஏழாவது பஞ்சபூதவிவேகம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௩௯.

எட்டாவது

பஞ்சகோசவிவேகம்

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள், ஏழைகளிடத்திற் கிருபை யினாலே பஞ்சகோச விவேகத்தினா லெளிதாய்ப் பிரமத்தை யறிவிக் கும்படி.

(க) தைத்திரிய மென்கிற உபநிஷத்திலே குகையிற்குள்ளிருக் கிற பிரமத்தை யறிந்தால் முத்தியுண்டென்று சொன்னதற் கர்த்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகத்திற் குட்பட்டது பிராணன், பிராணனுக் குட்பட்டது மனம். மனதிற் குட்பட்டது விக்ஞானம். விக்ஞானத்திற் குட்பட் டது ஆநந்தம். இந்த வைந்துங் குகை. இதற்கன்னியமா யிருக்கி றவர் ஆத்மாவென் றுத்தரம்

(உ) இந்த வைந்தையுந் தானே யாத்மாவென்று சகல வாதி களும் லௌகீகருஞ் சொல்லுகையால், இவைகளைத் தள்ளுவ தெப் படி யென்கிற சங்கைக்கு,

பிதா புசித்த அன்னவீரியத்தினா லுண்டாகையாலும், அன் னத்தினால் வர்த்திக்கையாலும் அன்னமயமாகிற சரீரத்தைத் தானென்னக் கூடாது. தேகத்திற்குள்ளிருக்கின்ற விந்திரியங்களை யேவுகின்றவனாய்ப் பல தாரதன்மியத்தினாற் றிரிசயமாக விருக்கின்ற பிராணமயனையுந் தானென்னக் கூடாது. தேகத்திலே நானென்கிற புத்தியும் வீடுமாடுகளிலே எனதென்கிற வபிமானத்தையும் பண் ணிக்கொண்டு காமக்குரோதமுதலான வவஸ்தைகளி லுழலக்கண்ட மனோமயனையுந் தானென்னக்கூடாது. காய்ச்சின விரும்பினுண்டை போலச் சாக்கிரத்தில் நகசிகைபரியந்தங் கலந்துநின்று சுழுத்தியில லைந்துபோகின்ற விக்ஞானமயனையுந் தானென்னக் கூடாது. புண் ணிய போகத்திலுஞ் சுழுத்தியிலும் அந்தர்முகமா யானந்தப் பிரதி

விம்பத்துடனே கூடி க்ஷணப்போதிலே நஷ்டமாய்ப்போகின்ற வானந்தமயனையுந் தானென்னக் கூடாதென் றுத்தரம்.

(௩) இப்படி யிந்த வைத்துமே யாத்மாவல்லவென்று போனால் இதற்கன்னியமாக ஆத்மாவை வேறேகாணோ மென்கிற சங்கைக்கு,

பஞ்சகோசங்களை யதற்குச்சொன்ன லக்ஷணத்துடனே தோற்று வித்து அப்பா லினி யொன்றுங் காணோமென் றிருக்கிற விம்ப சைதன்னியமே ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(௪) இந்தப் பஞ்சகோசங்களை யாத்மா கண்டா லாத்மாவைக் காண்கிறவ ராரென்கிற சங்கைக்கு,

சுநசித்த சைதன்னியமாயிருக்கிற வாத்மா, சடங்களை யெல்லா மறிவர். தாம், சடமாகாதபடியினால் ஒன்றினாலு மறியப்படாரென் றுத்தரம்.

(௫) அறிவாயிருந்தும், ஒன்றினாலு மறியப்படாதபோதே ஆத்மா வறிவென்ப தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

*வெல்லத்திற்குத் தன்னுடைய ரசந் தன்னா லநுபவிக்கப்படா திருந்தாலும் அன்னியமாயிருக்கிற விந்திரியங்களினா லநுபவிக்கப் பட்டது கொண்டு மதுரஞ் சுபாவமென்றது போலச் சகலத்தையு மறிகின்ற வாத்மாவிற்குத் தானறிவென்பதற்குச் சந்தேகந் தேவை யில்லையென் றுத்தரம்.

(௬) அறியப்பட்டது பிரமமோ அறியப்படாதது பிரமமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

---

[இவை மூலபாடம்.]

* மதுரசுபாவமா யன்னியங்கட்கு மதுரங்கொடுக்கும் வெல்லத்திற்கு அன்னியங்களால் மதுரஞ் சம்பாதிக்கவேணுமென்னும் இச்சையின்றும், அன்றியும் தனக்கு மதுரங் கொடுக்கும் மற்றோர் பொருளுமின்றும். ஆயினும் வெல்லத்திற்கு மதுரம் சுபாவம்போல என்று மூலபாடம்,

16

இந்த விருவகையு மல்ல. இதற் கப்பாற்பட்டது பிரமமென் றுத்தரம்.

(எ) இப்படியிருந்தா லவ்வரை யறிவதெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

எனக்கு நாக்குண்டோ இல்லையோ வென்கிற சொற்போல அறிவாயிருந்தும், அறிவெப்படி யிருக்குமென்று கேட்ட வுனக்கு லச்சையில்லையோ வென் றுத்தரம்.

(அ) அஞ்ஞானியா யிருக்கிறவனுக்குப் பிரமநிச்சயம் வர வழிபாடேதென்கிற சங்கைக்கு,

அறிவினாற் காண்பித்த வெல்லாஞ் சடமாய்ப்போனாலும், நித்தியபோதமாயிருக்கின்ற வறிவே பிரமமென்று காணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(கூ) இந்த அறிவாயிருக்கிற வாத்மாவே பிரமமானால் சச்சிதானந்தமென்கிற லக்ஷணத்திலே சித்தில்லாத லக்ஷணத்தை யேன் சொல்லவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படி யறிவாயிருக்கிறதானெப்போது முண்டென்றிருக்கையினாலும், ஒருகாலத்தினு மில்லையென்று போகாதபடியினாலும், ஆத்மா, சத்தென்பது கூடும். மாயாகற்பிதமா யிருக்கின்ற காலதேச வஸ்துக்களை யாத்மா, கடந்தபொரு ளானபடியினா லிந்த மூன்றினாலும் வாதையற்றது ஆநந்தமென்பது கூடுமென் றுத்தரம்.

(க0) இப்படிக்கொத்த வாத்மா வெப்படிக்கொத்தவ ரென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாதபடியினாலே இப்படிக்கொத்தவ ரென்று சொல்லக்கூடாது. தானாக விருக்கிறபடியினாலே அப்படிக் கொத்தவரென்று பரோக்ஷமாகவுஞ் சொல்லக்கூடாது. இப்படி யிருவகையினாலுஞ் சொல்லப்படாதவரோ ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(கக) இப்படியே நிர்ணயமானல் இவன்சீவனென்றும், இவன் ஈசுரனென்றும், மஹாவாக்கியத்தின லிருவகைக்கு மைக்கியம் வந்தால் மோக்ஷமென்று சொன்ன வேதவாக்கிய மெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

ஒரு புருஷனுக்குப் புத்திர பவுத்திராதிகளைக் குறித்துத் தகப்பன் பாட்டனென்று வந்த இரண்டு நாமமும், அந்தவுபாதிக ளில்லாவிட்டா லில்லாமற் போகின்றாற்போல மாயை யவித்தை யென்னப்பட்ட இரண்டு பாதியினலும், ஈசுரனென்றுஞ், சீவனென்றுஞ், சொல்லப்பட்டது. ஒருபிரமத்தைத் தானே உபாதிமித்தையென்றறிந்தவுடனே சீவனுமல்ல, ஈசுரனுமல்ல, நாம்பிரமந்தானே யென்கிற வைக்கியம் வருமென் றுத்தரம்.

(கஉ) இப்படிக்கொத்த ஞானத்திற்குப் பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படி யாத்மாவே பிரமமென்று பஞ்சகோச விவேகத்தினற் பகுத்தறிகிறவன் தானக விருக்கின்ற பிரமத்திற்குச் சம்சாரமில்லை யென்கிற வேதவாக்கியப்படிக்குமுத்தனய்ப் பிரமமாகவேயிருப்பன். இவனைக் காலத்திரயத்திலும் சம்சாரந் தொடாது. இதுவே பலனென் றுத்தரம்.

எட்டாவது பஞ்சகோசவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - கஉ.

ஒன்பதாவது

துவித விவேகம்

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள் லோகாநுக்கிரக நிமித்தமாய்த் துவிதவிவேகஞ் சொல்லும்படி :—

(க) துவித மெத்தனைவிதமா யிருக்கு மென்னில்.

ஈசுரனாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட துவிதமென்றும், சீவனாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட துவிதமென்றும், இரண்டுவிதமாக விருக்கும். இதனிற் பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூலபூத பௌதிகபரியந்த முண்டான தத்துவமெல்லாம ஈசுரசிருஷ்டி யென்று சொல்லப்படும். அதற்கும்மேற்பட்ட சாக்கிர முதல், சீவன் முத்தி பரியந்த முள்ள அவஸ்தைகளுடைய கற்பனையும், அந்தந்த அவஸ்தையிலே யுள்ள நாதி வர்ணாசிரம லௌகிக முறைமை முதலான சகலகற்பனைகளுஞ் சீவசிருஷ்டி யென்று சொல்லப்படும்.

இவைகளும் ஈசுர கற்பனையாலும் பிதாவினா லுண்டாக்கப்பட்ட பெண், அன்னியனாய்வந்த போகபற்தாவுக்குப் போககற்பனைக் கிடமானாற்போல நல்லது பொல்லாதென்று போககற்பனைக்கே யிடமாயின. ஆகையா லிவையெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டி என்று சொல்லப்படும்.

(உ) ஈசுர காரியமுஞ் சீவனுடைய போகமும், ஈசுரசிருஷ்டி யென்றும் சீவசிருஷ்டியென்றும், சொல்வ தெப்படி யென்னில்.

ஈசுரனாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மண், பொன், பெண் முதலானவைகளில் இவை யெனக் ககப்பட்டதென்று ஒருவன் சந்தோஷிக்கிறான். இது நமக்ககப்படாமற் போயிற்றென்று ஒருவன் விசனிக்கிறான். விரத்திவந்தவன் உபேக்ஷையாயிருக்கிறான். இப்படிப்பிரியம் அப்பிரியம், உபேக்ஷையென்று மண்முதலானவைகளிலே காணப்படுகிற மூன்றாகங்காரங்களும், மனோகற்பிதமான சீவசிருஷ்டியே யல்லாமல் ஈசுரசிருஷ்டி யல்ல இந்த மூன்றகங்காரங்களு மற்றுத்

தன் சுபாவத்தி லிருந்தபே ஈசுரசிருஷ்டி. மாதா உடன் பிறந்தாள் பாரியென்று வெகுவி தாகாரமாகத் தோற்றுகிற ஒரு பிண்டந் தானே ஈசுரசிருஷ்டி அதைக்குறித் துண்டான அநேகாகாரங் களும் அந்த வாங்காரத்திற் கேற்க அவனவன் மனதிலே சங்கற் பித்த சமுசாரமுஞ் சீவசிருஷ்டியென் றறிக.

(ரு) பிராந்தியினாலுஞ் சொப்பனத்தினாலும் மனோராச்சியமாக வுங் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக்கரண கற்பனை யெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டி யாகட்டும், சாக்கிரத்தில் பிரமாணத்தினாற் பிரமாண்யமாக வறியப் பட்ட பிரமேயங்களெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டி யென்பது கூடாதென் கிற சங்கைக்கு,

மேலாகத்திலே சகல பதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கின்ற வெய்யில் அந்தப் பதார்த்தத்தின் பேரிலே விழுந்து அவைகளை யாவரித்து அந்தப் பதார்த்தத்தை யடைந்து அவைகளைத் தோற்று விக்கிறாற்போலச் சாக்கிரத்தில் * பிரமாதாவிடத்தி னின்று முண் டான பிரமாணம் பிரமேயத்தை யடைந்து அவைகளி னாகாரமாய் அவைகளி னஞ்ஞானத்தைத் தள்ளி அவைகளைத் தோற்றுவிக்கை யினா லிப்படிச் சங்கற்பிக்கப்பட்ட சித்தவிருத்திப் பிரபஞ்சமெல் லாஞ் சீவசிருஷ்டியே யல்லாமல் ஈசுரசிருஷ்டியென்று சொல்லக் கூடாது. இப்படிச் சித்தாந்தமா யுள்ளளவில் பார்க்கின்ற விஷய மெல்லாம் ஈசுரசிருஷ்டியும் சீவசிருஷ்டியுமாகக் கூடி இரண் டிரண்டாக விருக்கும். அதில் ஈசுரசிருஷ்டியான விஷயம், சிதா பாசனா லறியப்படும். சீவசிருஷ்டியான விஷயம், சாக்ஷிஞானத் தினாற் பிரகாசிக்கப்படும். இப்படி ஈசுரசிருஷ்டியும், சீவசிருஷ்டி யும், பிரிபட்டுத் தோற்றினவுடனே சீவசிருஷ்டியைத் துடைத்

* பிரமாதா என்றது-அந்தக்கரணம், பிரமாணம்-என்றது - அந்தக்கரணத் தின் விருத்தி, பிரமேயம் என்றது-கடாதி.

நடக்கவேண்டும். அதுவே மனோநாசமென்றும், வாசனாக்ஷய மென்றும், சீவன்முத்தி வருகிறதற்குச் சாதனமாகவும், சொல்லப்படு மென் றுத்தரம்.

(சா) ஈசுரசிருஷ்டி சீவன்முத்தி வந்தாலுந் துடைபடாம லிருக்கிறற்போலச் சீவசிருஷ்டியு மிருந்ததனாற் சாக்ஷியாயிருக்கிற நமக்கு ஆனி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுகதுக்காதி சம்சாரமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டி மூலமேயல்லாமல் ஈசுரசிருஷ்டியினாற் சம்சாரம் அற்பமும் வருவதில்லையே. இந்தவர்த்தத்திலே சம்சயமுண்டானால் அந்வய வெதிரேகயுத்தியினால் விளக்குவிக்கிறோம். அதெங்ஙனென்னில் ஈசுரசிருஷ்டியுண்டோ சம்சாரமுண்டென்கிறது அந்வயயுத்தி. ஈசுரசிருஷ்டி யில்லையோ சம்சாரமில்லையென்கிறது வெதிரேக யுத்தி. இரண்டும் ஒத்துவரவேண்டும். ஒத்துவராமல் எங்கே தடைபட்டதென்றால், சமாதி, சுழுத்தி, முதலான வேளையிலே ஈசுரசிருஷ்டி யுண்டாயிருக்கையிலும், ஒருவருக்குஞ் சுகதுக்காதி சம்சாரமில்லை. ஆகையால் அந்வய யுத்தி தட்டுப்பட்டது. பிரளயத்தில் ஈசுரசிருஷ்டியடங்கலும் வெதிரேகித்துப் போயிருக்கையிலும் ஒருத்தருக்குஞ் சீவன்முத்தி வாராதபடியினால் வெதிரேகயுத்தி தட்டுப்பட்டது. ஆகையால் ஈசுரசிருஷ்டி சம்சாரத்திற்கு மூலமென்னக் கூடாது. சீவசிருஷ்டியே சம்சாரத்திற்கு மூலமென்கிறது அந்வயம். சீவசிருஷ்டி யொழிந்தவிடத்திலே சம்சாரமில்லை யென்கிறது வெதிரேகம். இந்த விரண்டும் ஒத்துவந்ததே பிரமாணம். அதெங்ஙனென்னில், ஈசுரசிருஷ்டியான வெளிப்பிரபஞ்ச மொழிந்திருக்கையிலும் சொப்பனத்தில் சீவசிருஷ்டி அந்வயித்தது கொண்டு சுகதுக்காதி சம்சாரமும் அவிடத்திலே அந்வயிக்கக் கண்டோம். சமாதி சுழுத்தி முதலான வேளையில் ஈசுரசிருஷ்டியான பிரபஞ்ச மிருக்கையிலுஞ் சீவசிருஷ்டியான வந்தக்கரண கற்பனை வெதிரேகித்தது கொண்டு சுகதுக்காதி சம்சார

மும் வெதிரேகித்துக் காணப்பட்டது. ஆகையால் சீவசிருஷ்டியே சகல சம்சாரத்திற்கு மூலமென் றுத்தரம்.

(ங). இரண்டு சிருஷ்டியுங் கூடி விளங்குகிற சாக்கிராவஸ்தையில் சீவசிருஷ்டி யொழிந்தவனே சீவன் முத்தன் இன்னமொரு யுக்தி யேதெனில்,

தன்கண்ணிற் காணுமற் றூரதேசத்திலே நெடுங்காலந் தன் பிள்ளை யிறந்துபோ யிருக்கையிலும், நம்முடைய பிள்ளையிருக்கிறுனென்கிற சீவசிருஷ்டி யிருந்துசுகத்தைக்கொடுத்தது. அந்தக்காலத்தில் ஒருவன் வந்து உன்பிள்ளை செத்தானென்று சொல்லக்கேட்டு நம்முடைய பிள்ளையை யிழந்தோமென்று சீவசிருஷ்டி மாறினவுடனே துக்கத்தைக் கொடுத்தது. அவன் செத்துப்போ யிருக்கையிலும் அந்த வார்த்தையைக் கேளாம லிருந்த காலமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியிருந்து சுகத்தைக்கொடுத்தது. ஆகையிஞற் சகல பிராணிகளுக்கும் பந்தப்படுத்துகிறது. அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சமே யல்லாமல் ஈசுரப் பிரபஞ்சமல்ல. ஆகையால் அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சமாகிய சீவசிருஷ்டியைத் துடைத்தடக்க வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(சு) ஆனுல், அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சந்திற்கு முன்னிலையான மூலம், ஈசுரசிருஷ்டி யானபடியினுல் ஈசுரசுருஷ்டி யொழிந்த பின்பே அத்துவிதம் வரவேண்டு மென்கிற பராவாதி சங்கைக்கு,

சீவர்களுடைய யுத்தி யோகத்திஞலே ஈசுரப்பிரபஞ்சம் அழிப்பதுமல்ல, சிருஷ்டிப்பதுமல்ல ஈசுர சங்கற்பத்தின்படியே உண்டாகிறது. அவருடைய சங்கற்பத்தின்படியே பிரளயத்திலே ஈசுரசிருஷ்டி யெல்லாமொழிந்த விடத்திலேயும் அத்துவிதமே ஒருவருக்குங் கூடாதபடியினுலே சாஸ்திரமுதலான மோக்ஷசாதனங்களைக்கொண்டு ஈசுரசிருஷ்டி நடக்கிற காலத்திலேதானே அத்வைத ஞானத்திற்கு விரோதியா யிருக்கிற சீவசிருஷ்டியை மாற்றி அத்துவிதம் பெற

லாம். ஆனபடியினாலே அது நமக்குச் சாதனமுமாம், அது நம்மாலே துடைபடுகிறது மல்ல. இப்படி ஈசுரத் துவிதத்திற்குஞ் சீவத் துவிதத்திற்கும் பிரித்தல் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் ஈசுர சிருஷ்டி நம்மாற் றுடைபடாதென் றுத்தரம்.

(எ) சீவத்துவிதம் பந்தபடுத்து மென்கிறபடியினாற் சீவத்துவிதமின்னபடியென்றும், அதனையழிப்ப தின்னபடியென்றும், பிரமாணமாகச் சொல்லவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரீய மென்றும் அசாஸ்திரீய மென்றும் சீவத்துவிதம் இரண்டு விதமாக விருக்கும். அதிலே சாஸ்திரீயமாவது, வேதாந்த சாஸ்திரஞ் சொன்னபடி கேட்டு மனதிலே நிர்ணயித்த தத்துவ சித்தாந்த யுத்திக்கிரம முதலான அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சம். அசாஸ்திரீயமாவது, சாஸ்திரத்தைக் கடந்து பிரபஞ்சத்தைப் பிரமாணமாக வெண்ணி அந்தக் கட்டின்படியே நிர்ணயிக்கின்ற அந்தக் கரணப் பிரபஞ்சம். இது தீவிர மென்றும் மந்தமென்றும் இருவகையாக விருக்கும். இதனிற் காரியபரியந்த நடக்கிற காமக்குரோதாதிப் பிரபஞ்சந் தீவிரமென்று சொல்லப்படும். பிரவிருத்தி யற்றுப் பிரபஞ்சத்தைக் குறித்துச் சங்கற்பிக்கிற மனோராச்சியப் பிரபஞ்சமெல்லாம் மந்தமென்று சொல்லப்படும். இந்த விருவகையும் ஞானம் வேண்டுமென்கிறவன் சிரவணத்திற்கு வருமுன்பே சாதனமப்பியாசிக்கிற காலத்திலேதானே தவிரவேண்டும். இல்லையோ கேள்வியில் ஒருமியாது சித்தம். ஆனாற் கேள்விமுடியுமட்டுந் தவிர்ந்திடமானபிற்பாடுதான் அசாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சம் வரலாமோவென்னில், வரலாகாது. வந்தால் சீவன்முத்தி கூடாது. ஆதியிலே தவிர்ந்தது ஞானம் வேண்டுமென்றும், அறிந்தபின் றவிருகிறது சீவன் முத்திக்காவும், ஆகையால், ஞானம்வந்தபின் அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சத்தைத் தவிராதிருந்தால் காமாதிப் பிரவிருத்தியிலே முயன்று சுகதுக்காதிகளிலே பந்தப்படுகிறவனுக்கு சிரந்தரம், நித்திய

முத்தனும் நிரதிசயானந்தமா யிருக்கிறவன் நானென்று நில்லாமல் மறைபடுகையினாலே சீவன்முத்தி கூடாது. சீவன்முத்தி வேண்டாம் பிரம சொரூபமான அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியே நாமென்று பிரித்தறிந்ததே முத்தியென்கிற சாஸ்திரமே போதுமென்னில், இப்படி வந்ததுகொண்டு சந்தோஷிக்கிறவனானால் குருசந்நிதானத்திலே வேதாந்த சாஸ்திர சிரவணமாத்திரம் பண்ணினது கொண்டு சுவர்க்க முண்டென்கிற சாஸ்திரமேஉனக்குப் போதுமென்றுத்தரம்.

(அ) அசுராதி பீடைகளும் புண்ணியக்ஷயம் வந்தெரிந்துவிழுகிற பேரையுங்கண்டு சுவவர்க்கத்தி லிச்சை யில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் ஆநந்தபோகம் புசிக்கிற சுவர்க்கத்திலொவ்வொரு காலத்திலே வருகிற அசுர பீடை கண்டதிலே வெறுப்பு வந்து சுவர்க்கம் வேண்டாமென்கிற உனக்கு அனந்த கோடி சென்னமரணாதி சம்சாரத்திற்கு மூலமான அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சமுந் தவிர்ந்து சீவன்முத்தி யப்பியாசிக்கவேண்டும். இற்றைவரைக்குங் கேட்ட வேதாந்த சாஸ்திரங்களுக் கெல்லாந் தாற்பரியம், சாக்ஷியே நானென்று பற்றின புத்தி வாங்காமலிருக்கவேண்டு மென்றும் சரீராதிகளிலே நானென்கிற புத்தி வாராமல் மறிக்கவேண்டு மென்றும் அதைத்தொட் டபிமானத்திற்கிடமான அகிலப்பிரபஞ்சமும் மெய்யென்றுபாராமற் பொய்யென்று திடம் பண்ணவேண்டுமென்றுங் குவிந்தபடியினால், இப்படிக்கேட்ட வர்த்தத்தைவிட்டுப்போட்டு இதற்கு விபரீதமான அசுத்தபுத்தியைப் பண்ணிக்கொண்டு அசாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சந் தவிர மாட்டேனென்றால் அப்பியாசித்த சாஸ்திரம் வாக்கிலேமாத்திரங் கிளிப்பிள்ளைக்குச் சரியாய் அசுத்தப் பிரவிர்த்தியினாலே தத்துவக்ஞானியும் நாயுஞ் சரியென்று வரும். இம்மாத்திரமுமல்ல முன்னாளிற்றைவரையுஞ் சம்சாரத்திலே பந்தப்படுத்தினது. தன்னந்தக்கரண தோஷமென்றே யுள்ளுவது. இப்போது தத்துவ

க்ஞான மப்பியாசித்துஞ் சீவன்முத்தி வேண்டாம். அந்தக்காணப் பிரபஞ்சமே கைவிடப்படாதென்றால் இவன் கற்ற ஞானமென்ன இவன் செய்கிற அக்கிரம மென்னவென் றெல்லாருடைய வந்தக் கரண தோஷத்தினாலும் பந்தப்படுவென். ஆகையால், அந்தக்கரண கற் பனையை நன்றாய்த் தவிர்ந்து சாக்ஷியே நானென்று நின்று அந்தக் கரணத்தைச் சாக்ஷியிடத்தி லூன்றிக்கொண்டு சரீராதி சகல சம்சா ரத்தையு மறந்து சகல லோகத்திலும் பட்டினத்துப்பிள்ளையைப் போலப் பூசையடைந்து ஆநந்தாவரணத்தைத் தள்ளிச் சீவன் முத்தியான பரப்பிரம மாகலாமென் றுத்தரம்.

(க) இப்படிச் சீவசிருஷ்டி பந்தப்படுத்துமாறாற் றீவிரப் பிர பஞ்சத்தைக் கைவிடுகிறோம், காரியத்திற்கு வாராத மந்த மிருந்தது கொண் டானி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

மனோராச்சியம் சகல பிரபஞ்ச விருத்திக்குந் திடப்பட்ட வநு சந்தானமான பீசமானபடியினாற் செனன மரணத்திற்கு மூலமென் றறிந்து மனோராச்சியத்தை முந்தித் தவிரவேண்டும். இப்படி இரும் பைக்கொண் டிரும்பை ராவுகிறாற்போலச் சாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சத் தைக்கொண் டசாஸ்திரீயப் பிரபஞ்ச மிரண்டையுந் தள்ளிப் பின்பு, பிணஞ்சுடு தடிபோலச் சாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சத்தையுந் தவிர்ந்து தானே தானாய்த் திடப்பட்டதே சீவன்முத்தியென் றுத்தரம்.

இப்படிச் சாஸ்திரீய மசாஸ்திரீய மிரண்டையுந் தவிர்ந்து தானே தானாய் அலைச்சலற நின்றவிடஞ் சீவன்முத்தி. ஆதலா லிந் தப் பிரகரணத்தில் சீவசிருஷ்டியை ஈசுரசிருஷ்டியினின்றும் விவே சனம்பண்ணிக் காட்டப்பட்டதென் றறிக.

ஒன்பதாவது துவிதவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - க.

பத்தாவது

மஹாவாக்கியவிவேகம்

ஸ்ரீவித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள், லோகோபகாரமாய் மஹாவாக்கிய விவேகஞ் சொல்லும்படி.

(க) மஹாவாக்கிய மென்ப தெத்தனை யென்கிற சங்கைக்கு,

நாலு வேதங்களினும் முடிந்த பொருளையே சொல்லுகிற நாலு மஹாவாக்கிய மென்று சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(உ) அதற் கர்த்த மெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானவடிவா யிருக்கிறதே பிரமமென் றிருக்குவேதஞ் சொல்லாநின்றது. நானே யந்தப் பிரமமென்று யசுர்வேதஞ் சொல்லாநின்றது. நீ யதுவாகின்ற யென்று சாமவேதஞ் சொல்லாநின்றது. இந்த வாத்மாவே பிரமமென் றதர்வணவேதஞ் சொல்லாநின்ற தென் றுத்தரம்.

(ந) இருக்குவேதத்திற் சொன்ன வர்த்த மெங்கே யிருக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

யாதோ ரறிவினாற் சத்த முதலான விஷயங்களையு மறியப்படுகிற தந்தப்போதமே பிரமமென் றுத்தரம்.

(ச) இப்படிக்கொத்த பிரம மெத்தனை யுண்டென்கிற சங்கைக்கு,

மும்மூர்த்திகள் முதலான தேவதைகளிடத்திலும் மநுடர் மிருக முதலான விடங்களிலுஞ், சைதன்னிய மொன்றே யொழிய விரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(ரு) இப்படி முந்திய வாக்கியத்தினால் ஞானநிர்ணயமானால் மற்ற மூன்று வாக்கியத்திற்கு மர்த்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பரிபூரணமா யிருக்கிற பரமாத்மாவே, இந்தத் தேகத்திலே புத்திக்குச் சாக்ஷியா யிருக்கிற சைதன்னியம். இப்படித் தானாக விருக்கிற பிரமமே அஹமென்று யசுர்வேதஞ் சொல்லாநின்றது. சீவனுடைய தேகேந்திரியாதிகட் கப்பாற்பட் டிருக்கிற வஸ்து, இந்தப் பிரம மானபடியினாலே, நீயே சகத்காரணப் பிரமமென்று சாமவேதஞ் சொல்லாநின்றது. இப்படிச் சுயம்பிரகாசமாக விருக்கிற வாத்மாத்தானே பிரம மல்லாமல் வேறொன்று மல்லவென்றதர்வணவேதஞ் சொல்லாநின்றதென் றுத்தரம்.

பத்தாவது மஹாவாக்கியவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௫.

பதினோராவது
யோகாநந்தம்

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள், தீபிகாபஞ்சகம், விவேகா பஞ்சகம்ஆகப் பத்துஞ்சொல்லி இந்தப் பத்திலுஞ் சொன்னபடி பிரமத்தைப் பகுத்தறிந்தவன் சகலதுக்கமும்போய்த் தடையற்ற வானந்தத்தை யடைவனென்கிறதை ஆநந்தபஞ்சகத்தினாலே வெளி பண்ணும்படி.

(க) பிரமக்ஞானத்தி லிந்த விருவகைப் பிரயோசனமு முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது? அந்த க்ஞானனந்த மெத்தனை விதம்? கெதமித்தை யடைந்தவ ரார்? எப்படி யடைந்தார்கள்? அந்த வடைகிற பிரமமெத்தனை லாநந்தமா யிருக்கும்? என்கிற வைந்து சங்கைக்கு,

[க. பிரமவித்துப் பரத்தையடைவன். ஆத்மக்ஞானி சகலசோக முங் கடப்பன். பிரமரசம் புசித்தவனுக்கே யாநந்தம். மற்றவனுக் கில்லை. சகலத்தையுந் தானய்க் கண்டவனுக்கே பயம்பேரம். தொய் தமாய்க் கண்டவனுக்கே பயம். பிரமானந்தத்தை யறிந்தால், ஒருக் காலு மொன்று நிமித்தமாயும் பயமில்லை. ஞானியைக் கர்மாக்கினி கிட்டாது. பிரமத்தை யறிந்தவுடனே சகலபாசமு நசிக்கும். பர த்தை யறிந்தால் இருதயக்கிரந்தியும் சகலசந்தேகங்களும் வெந்து போம். ஞானிக் கொருக்காலும் செனன மரணாதிக ளில்லை. பிர மத்தை யறிந்தவன் பிரமமே யாவனென் றிப்படி முழங்குகிற வேத புராணங்க ளெல்லாம் பிரமாணம்.]

[உ. பிரமாநந்தம் வித்தியாநந்தம் விஷயாநந்த மென்று ஞானு னந்த மூன்றுவிதமா யிருக்கும்.]

[ந. முன் வருணனிடத்தில் பிருகு கேட்டுப் பெற்றார். சனற் குமார ரிடத்திலும் நாரதர் பெற்றார்.]

[ச. சகலமும் ஆநந்தத்திலே பிறந்து ஆநந்தத்திலே யிருந்து ஆநந்தமாத்திரமாய் மிஞ்சுகையினலே, நாமே அத்துவிதாநந்த மென்கிற வழியாக வடைந்தார்கள்.]

[ரு. திரிபுடி யில்லாதபடியினல், பிரமமே யாநந்த மென்பதென் றுத்தரம்.]

(உ) திரிபுடியாவ தெது, திரிபுடியிலே யெப்படிச் சுகமில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

விக்ஞான மயனென்கிற ஞாதுருவும், மனோமய னென்கிற ஞானமும்,விஷயங்க ளென்கிற ஞேயமும்,திரிபுடியென்பது. விஷங்

[] இக்குறிபுள் அடங்கிய சங்கைகள் மூலசுலோகப்படி சேர்க்கப்பட் டிருக்கின்றன..

கலந்த தேன்போல இந்தத் திரிபுடியிலே வருகிற விஷயசுகம், ஆயிரந் துக்கத்தோடே கூடினது கொண்டு சுகமல்லவென் றுத்தரம்.

(ஈ) அத்துவிதத்திலே யெப்படித் திரிபுடியில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

பூதோற்பத்திக்கு முன் னகண்டாநந்தமானது சமாதி சுழுத்தி மூர்ச்சைபோலத் திரிபுடியற் றிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சு) இப்படியானுற் றுேய்தத்திலே யாநந்த மில்லாததுபோல அத்துவிதத்திலும், ஆநந்தமில்லை. உண்டானு லநுபவிக்கவேண்டும். அதற் கங்கே திரிபுடியு மில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

திரிபுடியற்ற விடத்திலே அத்தொய்தமென்றும், அதிலாநந்த மென்றும், இரண்டில்லை. அத்தொய்தந்தானே ஆநந்தசொரூபமென் றுத்தரம்.

(ஞ) அப்படிக்கொத்த வாநந்த முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

தானுகத் தோற்றின வஸ்துவிற்குப் பிரமாணந் தேவையில்லை யென் றுத்தரம்.

(கூ) அத்தொய்தாநந்தந் தானுய்த்தோற்றுமென்கிறது சொல்லு மாத்திரமே யொழியக் காணப்படாதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்திபோலே அறிகவென் றுத்தரம்.

(எ) சுழுத்தியிலே யத்துவிதாநந்தந் தானுக விளங்குகிறதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே யிந்திரியமும் * திருஷ்டாந்தமும் இல்லாம லிருக்கையிலும் நான் சுகமாயிருந்தே னென்கிற வுன்னுடையவநுபவமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

* திருஷ்டாந்தம்-என்றது-அன்னியன் சுழுத்தி.

(அ) சுழுத்தி யாநந்தமல்ல, விக்ஷேப துக்கமில்லாதது கொண்டு சுகமென் றாரோபிக்கிறீ ரென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே சுகமே யில்லாவிட்டால், பாய்தலையணை முதலான சாதனமேன் றேடுகிறார்களென் றுத்தரம்.

(க) துக்கம் போகத்தக்தனவாகப் பாய் தலையணை தேடுகிறதே யல்லாமல் சுழுத்தியிலே சுகமில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படியானால் வியாதிக்காரருக்கும் பாய் தலையணையைக் கண்டவுடனே துக்கம்போகவேண்டும் அப்படியுங்காணோமே. ஆகை யினாலே நித்திரைக்குச் சாதனமே யல்லாம லாநந்தத்திற்குச் சாதன மல்லவென் றுத்தரம்.

(கo) ஆனால் சுழுத்தி யாநந்தத்திற்குச் சாதன மேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஜாக்கிரத்து முதலானது விக்ஷேபத்திலே நொந்த மனது சுழுத் தியிலே ஆத்மாவை நாடின வுடனே அதிலே ஆநந்தம் பிரதிவிம் பிக்கும் அந்த வாநந்தத்தை யநுபவிக்கையினாலே ஒருதுக்கமுந் தோன்றாது. ஆகையினாலே, சுழுத்தி யாநந்தமாகவேண்டும். இல்லா திருந்தாற் சகலருக்கு நாட்டமாகாது. வேதத்திலே ஐந்து திருஷ்டா ந்தமுஞ் சொல்லாதென் றுத்தரம்.

(கக) சுழுத்தி யாநந்த மென்கிறதற்குச் சுருதியிற் சொன்ன திருஷ்டாந்தமைந்து மேதென்கிற சங்கைக்கு,

வல்லூறு, பருந்து, குழந்தை, மஹாராஜா, மஹாப்பிராமண னென் றுத்தரம்:

(கஉ) இந்த வைந்து மெந்தவிதத்திலே திருஷ்டாந்த மென்கிற சங்கைக்கு,

கயிற்றிலே கட்டுப்பட்ட வல்லூறு, எந்தத்திக்கி லோடினாலுந் தன்னிலையிலே வந்திளைப்பாறுமதுபோல, சீவவுபாதியான மனதும் புண்ணிய பாவங்களைப் புசிக்கச் சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்திலுஞ் சுழன்று சுழுத்தியிலே வந்து சுகமடையவேண்டும். பருந்தானது கூட்டிலே விழுகிறபோததிவேகமாய் விழுகிறாற்போலச் சீவனும் ஒன்றினாலு மறிபடாமற் சுழுத்திச்சுகத்தை நாடிகையினாலே சுழுத்தி ஆநந்தமாகவேண்டும். முலையுண்டு மஞ்சத்திற் கிடக்கிற குழந்தை ராகத்துவேஷமில்லாதபடியினால் ஆநந்தமா யிருப்பதுபோல ராகத்துவேஷ மில்லாத சுழுத்தியும் ஆநந்தமாகவேண்டும். சகல பூமியுந் தன்வசம் பண்ணிக்கொண்ட விராஜா, பின்பு திருப்தனா யிருக்கிறாற்போலதிருப்தியாயிருக்கிற சுழுத்தியும் ஆநந்தமாக வேண்டும். ஜீவன்முத்தனா யிருக்கிற மஹாப் பிராமணன், இனி கற்க வேண்டியதில்லையென்று கவலை கெட்டிருக்கிறாற் போலக் கவலையில்லாத சுழுத்தியும் ஆநந்த மாகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(கங) இப்படிச் சீவன்முத்தி யடைந்து பெந்தம் போனவனுக்குச் சுகமேயல்லாமல் மற்றப்பேருக்குச் சுகமில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நன்றாக விடுபட்டவனுக்கும் நன்றாகப் பெந்தப்பட்டவனுக்குஞ் சுகமுண்டு, நடுநாடனுக்குச் சுகமில்லையென் றுத்தரம்.

(கச) சுழுத்தியிலே யிதர வியாபாரமேன் றெரியவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்திரீயாலே தழுவப்பட்டவனுக்கு வீட்டுக்குட்காரியமும் வெளியிற் காரியமுந் தெரியாததுபோலச் சுழுத்தியாநந்தத்தி லழுந்தினவனுக்கு நாடியிற்குட் சொப்பனமும் வெளியிற் சாக்கிரத்தும் இருவகையுந் தெரியாது. எழுந்திருந்தபின் சுகமாய்த் தூங்கினேன் ஒன்று மறியே னென்கிறதனாலே அந்த வஞ்ஞானமும் ஆநந்த

மயமும் காணப்படுகிறது. மனோமயனும் விக்ஞானமயனும் அஞ்ஞானத்திலே யழுந்தினவேளை ஆநந்தமயனென்று சொல்லப்படும். இப்படி அஞ்ஞானவிருத்தி சூக்ஷ்மமென்றும் மனோவிருத்தி ஸ்தூலமென்றும் வேறஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(கரு) இப்படிப் பிரமாநந்தத்திலேகமாயழுந்தியிருந்த ஜீவன் விக்ஷேபத்திலேன் விழிக்கிறனென்கிற சங்கைக்கு,

சென்மாந்தர கர்மத்தினாலே விழிக்கிறன் விழித்தும அவிடத்துப் பக்ஷபாதம்விடாமற் சற்றுப்போது நிர்விஷயமாயிருக்கிறன் பின்பு கர்மங்களதை மறக்கடித்திழுத்துப் போகிறது ஆகையினல், நித்திரைக்கு முன்னும் பின்னும் பக்ஷபாத மிருக்கிறபடியினலே ஆநந்தமே பிரமமாகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(கசு) சும்மாவிருக்கிறதும் பிரமாநந்தமானல் சோம்பலும் பிரமாநந்தமாகவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

வேதமறிந்தவனுக்குத் தானம் கொடுக்கிறர்களென்கிறதைக் கேட்டு வேதம் நாலென்றறிவேன் எனக்குத் தானந்தா வென்கிறவன்போல நீயும் பரிபாசஞ் சொல்லுகிறய் குருவையுஞ் சாஸ்திரத்தையு மன்றி யாராலே பிரம மறியப்படுமென் றுத்தரம்.

(கஎ) வேதாந்தமெல்லாம் படித்தாற் போதுமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அர்த்த மறிந்தாலொழியப் போதாதென் றுத்தரம்.

(கஅ) வித்பத்தியினலே அர்த்தம் பார்த்துக்கொண்டாற் போதாதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்ஷாத்காரம் வந்தாலொழியப் போதாதென் றுத்தரம்.

(கக) இனி, எப்போது சாக்ஷாத்காரம் வருமென்கிற சங்கைக்கு கிருதார்த்தனகுமளவுங் குருவை யுபாசித்தால் வருமென் றுத்தரம்.

(௨0) குருவையுபாசித்தா லெப்படி வருமென்கிற சங்கைக்கு, அவர் விஷயநிமித்த மன்றியிலே வருகிற வாசனனந்தத்தையும், விஷயம் லபித்து விஷயவாசை யொழிந்தபின், அந்தர்முக மனோவிருத்தியிலே பிரதிபலிக்கிற வாநந்தங்களையும், உன்னுடைய சுபாவாநந்த வாசனையல்லாமல் வேறல்லவென்று காணச்சொல்லி யுபதேசிப்பாரென் றுத்தரம்.

(௨௧) சுபாவாநந்தமானது பிரதிவிம்பாநந்தத்தையும், வாசனனந்தத்தையும், எப்படிச் செனிப்பிக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

சுருதியுத்தி யநுபவத்தினாலே சுழுத்திகாலத்திலே தான் பிரமாநந்தமென்கிறது சுபாவசித்தமா யிருந்தாலு மவிடத்திலே பிரதிவிம்பாநந்தமாகிய வாநந்தம் இருதயத்தைவிட்டுக் கண்டத்திலே வந்து சொப்பனத்திலே விக்ஞானமயாராவர். நேத்திரத்திலேவந்து சாக்கிரத்திலே காய்ச்சின விரும்பினுண்டைபோலத் தேகமெல்லாங் கலந்துநின்று உதாசீனன், சுகி, துக்கி, என்று மூவகையாகவிருப்பன். இதிற் சுகி, துக்கி இரண்டும், கர்மகாரியம். உதாசீனம், தன் சுபாவமா யிருக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௨௨) சுகதுக்க மெத்தனைவிதம் இரண்டு மல்லாமற் சும்மா விருக்கிற வேளையிலே யெது தோற்று மென்கிற சங்கைக்கு,

வாகியபோக மென்றும், மனோராச்சியமென்றும், சுகதுக்க மிரண்டுவிதமா யிருக்கும் இவைகளின், இடை தண்டிகளி லெனக் கொரு சிந்தையுமில்லை சுகமா யிருக்கிறேனென்றெல்லாருஞ் சொல்லுகையினால், ஆத்மாச் சுபாவாநந்தமென்கிறதிலே சந்தேகமில்லை யென் றுத்தரம்.

(௨௩) தன்னுடைய சுபாவாநந்த மிதுதானேயோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நீரிருக்கிற குடத்தைத் தொட்டவுடனே காணப்படுகிற குளிர்மை தண்ணீராகா விட்டாலும், அதுகொண்டு குடத்திலே தண்ணீருண் டென்றறிகிறதுபோல, உதாசீனவேளையிலே காணப்படுகிற சுகமும், உள்ளே, அகங்காரத்தினாலே மறைபட்டிருக்கிற சுபாவாநந்தத்தின் வாசனையென்றே யுத்தரம்.

(உ௪) இப்படியானாற் சுபாவாநந்தமெப்போதோற்று மென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமாப்பியாசத்தினாலே, அகங்காரத்தை மறக்க மறக்கப் பிரமானந்த சுபாவம் வெட்டவெளியாம். அகங்காரத்தை நன்றாய் மறந்தாற் சித்தமிருக்கிறபடியினாலே நித்திரையு மல்ல. தேகமும்விழாது. இப்படித்தொய்தமுந் தோற்றாமல் நித்திரையுமல்லாம லிருக்கிற பிரமாநந்த நிலை வெளியா மென்றே யுத்தரம்.

(உ௫) இப்படிக்கொத்த நிலைவரத்தக்கதாகப் பிரமாப்பியாசம் பண்ணுகிற வடைவெப்படி, அதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரபஞ்ச விஷயத்திலே விழாமற் புத்தியைத் திடம்பண்ணிக் கொண்டு பிரபஞ்சத்திலே நின்றுமெள்ளமெள்ள வொழியவேண்டும். யாதொருவழியாலே புத்திபேதித்தது அந்த வழியெல்லா மறுக்க வேண்டும். சஞ்சலமான மனதையாத்மாவினிடத்திலே யசையாம னிறுத்தவேண்டும். இப்படி நிறுத்தினால், இந்தயோகத்தினா லியாதொன்றில் மனதுநிற்கும், யாதொரு சுகத்திற் காதியு மந்தமுமில்லை. யாதொரு நிலைபெற்றால், இனியில்லை யெனப்பட்ட கர்ம பெந்தங்களினாலு மசைக்கப்படாது, அந்தப் பிரமானந்த மிவனை யடையுமென்கிறதே யடைவு. இப்படிச் சொன்ன கீதாவசனமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(உ௬) இந்த வப்பியாச மெத்தத் துக்கமென்கிற சங்கைக்கு,

தெர்ப்பை நுனியாலே சிட்டுக்குருவி சமுத்திரத்தை யிறைத்தாற்போல மனோநிக்கிரகம் பண்ணுகிறதும் இலேசப்படாமற் சிறுகச்சிறுகப் பண்ணவேண்டும். பிரபஞ்ச விருத்தி மறக்கிறபோ தெண்ணெயற்ற விளக்குப்போல வந்தக்கரணமுஞ் சின்மாத்திரமாக வழியுமென் றுத்தரம்.

(உஎ) சித்தம், ஆத்மாவில், லயித்தது கொண்டு கர்மபெந்தமெப்படி விடுபடுமென்கிற சங்கைக்கு,

கர்ம சம்சாரங்களுக்குச் சித்தமே காரணமானபடியினால், அந்தச்சித்தைத்தானே சோதிக்கிறபோது சகல கர்மமும் விட்டுப் போமென் றுத்தரம்.

(உஅ) சித்தத்தைச் சோதிக்கிற வடைவேது, இதைச் சோதித்தால் மோக்ஷமென்றும், சோதியாதிருந்தாற் பந்த மென்பதற்கும், பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தக்கரணத்தை விஷயத்திற் பற்றுப்போலப் பிரமத்திற் பற்றுவைக்கிறதே சோதிக்கிறது. அந்தக்கரணம் விஷயத்திற் பற்றின லசுத்தம் பிரமத்திற் பற்றினாற் சுத்தம் ஆகையினாலே, மனதே பந்தத்திற்குங்காரணம் முத்திக்குங் காரணமென்கிற வேதம் பிரமாணமென்றே யுத்தரம்.

(உகூ) சமாதியிலே யானந்த மெப்படியிருக்கும், சமாதியில்லாத வேளையி லெப்படியிருப்பன், இப்படி யோகத்திலே மனது மூண்டவனுக் கடையாளமேது, இந்திரியங்கள் பலம் பண்ணிப் பிரபஞ்சத்தி விழுத்தாற் செய்காரியமேது, இவனுக்கு விஷயானந்த மெப்படித் தோற்றுமென்ற, இந்த வைந்து சங்கைக்கு,

சமாதியில் நிர்மலாந்தக்கரணத்திற் கொரு சூசனைதெரியுமே யல்லாமல் வாக்காலே சொல்லப்போகாது. சமாதியிலே நிச்சயித்தபடிக்கு மற்றவேளையிலும், நம்பிக்கையாயிருப்பன். பரபுருஷனையடைகிற

நாரிபோல, அநுசந்தானத்திலே கரிசனமல்லாமற் பிரபஞ்சத்தினிடத்திலே கரிசனமற்றிருப்பன். சுமையெடுக்கிறவன் சற்று சற்று வைத் திளைப்பாறுகிறாற் போலச் சிறுகச்சிறுக மறித்திந்திரியங்களைச் சமாதியிலிளைப்பாற்றுவன். அநுசந்தானத்திற்கு விரோதியாய்வந்த விஷயானந்தமும், நெருப்பிலே விழப்போகிறவனுக்கு அதற்குத் தாமதகாரணமாகச் செய்யும் அலங்காராதிகளிற்போலத் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(௩௦) பிரமாநு சந்தானமும், பிரபஞ்ச வியாபாரமும், ஒரு மனதிற்குச் செய்யக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியினுடைய மனது காக்கைக் கண்போல இரண்டிலும் போக்குவரத்தா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௩௧) சமாதியிலே வருகிற பிரமாநந்தத்தையும், அதற்கு *அவிரோதியாய் வருகிற விஷயானந்தத்தையும், அநுபவிக்கிற ஞானி யெப்படி யிருப்பனென்கிற சங்கைக்கு,

இரண்டுபோஷையு மறிந்தவன்போல விருவகை யாநந்தத்தையுங் கண்டு புசித்துக் களித்திருப்பனென் றுத்தரம்.

இப்படிப் பிரமாநந்த கிரந்தத்திலே யோகிக்குப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற யோகாநந்தஞ் சொல்லப்பட்டது.

பதினோராவது யோகாநந்தம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௩௧.

---

* அவிரோதி என்றது பகிர்முகமாதர் கேதுவல்லாத விடயசுகத்தை.

பன்னிரண்டாவது

ஆத்மாநந்தம்

யாதொருத்தனுடைய மூச்சுக்காற்றுத்தானே வேதமாய் விளங்காநின்றது, யாதொருத்தர் வேதத்தினாலே சகலசகத்தையு முண்டாக்கினார், அந்த ஈசுரனாகிய ஸ்ரீவித்தியாரண்ணிய சுவாமியை நமஸ்காரம்பண்ணி, ஆத்மாநந்தத்திற் கர்த்தஞ்சொல்லும்படி.

(க) யோகியானவன் யோகத்தினாலே தன்னுடைய சுபாவாநந்தத்தை யறியட்டும், இனி மூடனாயிருக்கிறவனுக்குக் கதி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

தர்மா தர்ம வசத்தினாலே லக்ஷஞ்சன்ம மெடுக்கட்டு மென்றுத்தரம்.

(உ) இப்படித் தள்ளிவிடலாமோ, எல்லாரிடத்திலும் தயவுபண்ணத் தேவை யில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நாமையோவென்று பிரயோசனமேது, அந்தமூடன் பகிர்முகனோ அந்தர் முகனோவென்று கண்டுகொண்டு அவனவனுக் கேற்ற வுபதேசம்பண்ணுகிறோமென் றுத்தரம்.

(ங) இந்த இருவகையிலே, எவனுக்கெத்தை யுபதேசம்பண்ணுகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

பகிர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்குக் கர்மவுபாசனைகளை யுபதேசிக்க, அந்தர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்கு ஆத்மாநந்த மார்க்கத்திலே ஞானத்தை யுபதேசிக்கவென் றுத்தரம்.

(ச) சுதம், இப்படி மூடருக்காத்மாநந்த முபதேசித்தபேருண்டோ, ஆத்மாநந்த வுபதேசமாகிற தேதென்கிற சங்கைக்கு,

யாக்ஞியவல்கியர், தம்முடைய பெண்சாதி மைத்திரிக் குபதேசித்தார். ஆநந்தமாயிருக்கப்பட்ட வஸ்து ஆத்மா வென்று காட்டுகிற துபதேசமென் றுத்தரம்.

(ரு) இப்படியானால், விஷயங்களெல்லா மாத்மாவல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பெண்சாதி, புருஷன், பிள்ளை, தனம், பசு, பிராமணச்சாதி, லோகங்கள், தேவதைகள், வேதங்கள், பூதங்கள், சகலமும், ஆத்மாவைக்குறித்துப் பிரியமல்லாமல், இவைகளாநந்தமல்லவென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(சு) ஆநந்தமா யிருக்கிற விவைகளை யாநந்தமல்லவென்பதெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

பெண்சாதிக்குப் புருஷனிடத்திலே விருப்பம் பிறந்தவேளையிலே வியாதி பசியினாலே யவனிவளை யிச்சியாததுகொண்டு பர்த்தாவைக் குறித்துவாநந்தம் இவளுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவனையாநந்த மென்னக்கூடாது. புருஷனுக்குப் பெண்சாதி யாநந்தமாய்த் தோற்றுகிறபோது வியாதியினாலே யவளிவனை நத்தாதபடியினாலிந்தவாநந்த மிவனுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவள் பிரியவஸ்துவென்பதல்ல. முள்ளுப்போல மீசைதைத்தழுகினும் குழந்தையை முத்தமிட்டுக்கொள்ளுகிற வாநந்தம் பிதாவுக்குத் தன்னுடைய வாநந்தமேயல்லாமற் குழந்தையாநந்தமல்ல. சந்தோஷப்பட வறியாத, ரத்னகனகாதிகளைச் சாவதானமாய் ரட்சித்துக்கொண்டு மகிழுகிறது, இவனுடைய வாநந்தமேயல்லாமல், ஐசுவரியமாநந்தமல்ல, காளைக ளிச்சியாவிட்டாலும் அதிலே பொதியெடுப்பிக்கிற சந்தோஷஞ் செட்டிக்கேயல்லாமற் காளையின்பொருட்டல்ல. நான் பிராமணனென்று சபையிலே பூசையடைகிற சந்தோஷந் தனக்கே

யல்லாமல், அசேதனமான ஜாதிக்கல்ல. சுவர்க்கலோகம், பிரமலோகம், நமக்குவேண்டுமென்கிற வாஞ்சை தன்னுடைய சந்தோஷமேயல்லாமல், அந்தலோகத்திற் குபகாரமாக வல்ல. சிவன் முதலான தேவதைகளைப் பாவம் போகவேண்டுமென்று பூசிக்கிறது தான் பிழைக்கும்பொருட்டே யல்லாமற் தேவதைகளுக்காகவல்ல. வேதங்களை யோதுகிறது தனக்காகவேயல்லாமல் வேதங்களுக்காக வல்ல. இடம், தாகம், பாகம், உலர்த்தல், அவகாசங்களுக்காகப் பஞ்சபூதங்களை நடத்துகிற சந்தோஷந்தனக்காகவேயல்லாமற்பூதங்களுக்காகவல்ல. இப்படி, ஆண்டவனடியானென்கிறது முதலானவைகளுந் தனக்காகவே யல்லாமற் பாருக்காகவல்ல. ஆகையினாற் சகல விஷயத்தையுங் குறித்துத் தானே பிரிய வஸ்துவல்லாமல் விஷயங்கள் பிரியவஸ்துவல்ல வாகையால், ஆத்மாவே யாநந்தமென்கிறதற்குச் சந்தேக மில்லை யென் றுத்தரம்.

(எ) இப்படிவருகிற சந்தோஷ மெத்தனை விதமாய்ச் சொல்லப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

பொன்முதலான விஷயத்திலே, ஆசையென்றும், கர்மவுபாசனையிலே, சிரத்தையென்றும், கிடையாதவஸ்துவிலே, இச்சையென்றும், குரு தேவதைகளிடத்திலே, பத்தியென்றும், நாலுவிதமாய்ச் சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(அ) இந்த விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல, ஆத்மாவினிடத்திலு மொரு பிரீதியிருக்கிறது அதுகொண்டு விஷயம் பிரியமல்லவென்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

ஒரு விஷயத்தைவிட் டொருவிஷயத்தை நாடுகிறாற் போல, ஆத்மாவைக் கைவிடப்படாதபடியினாலே ஆத்மாவே யாநந்தம் மற்றவெல்லா மாநந்தமல்லவென் றுத்தரம்.

(கூ) வாஞ்சை துவேஷமிரண்டிற்கு மிடமற்றவரே யாத்மா வானு லோட்டாங்கிளிஞ்சில்போல வுபேக்ஷைக் கிடமானு ரென்கிற சங்கைக்கு,

உபேக்ஷிக்கிறவனுடைய சொரூபமானபடியினு லுபேக்ஷைக்கு விஷயமல்ல வாத்மாவென் றுத்தரம்.

(கo) வியாதி கோபங்களாலே மூடப்பட்டவன், ஆத்மத்தியாகம் பண்ண நினைக்கிறபடியினுலே ஆத்மா, துவேஷத்திற்கு விஷய மாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

தியாகம்பண்ண யோக்கியமான தேகத்தைத் தியாகம் பண்ணு கிறுனேயல்லாமற் றியாகம்பண்ணுகிறவனுயிருக்கிற தன்னை தியாகம் பண்ணவில்லையென் றுத்தரம்.

(கக) இப்படி யிருவகைக்கும் விஷயமாகாத வாத்மாபிரியத்திற் குத் தான் விஷயமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிதாவுக்குப் புத்திரன்தானே சகல பந்துக்களைக் காட்டிலும் பிரியவஸ்துவா யிருக்கிறுற்போல வாத்மாவைக் குறித்தே சகல விஷயமும் பிரியமானபடியினுல், அதிகப்பிரியமான வஸ்துவே யாத்மாவல்லாமல் விஷய மல்லவென்றே யுத்தரம்.

(கஉ) இப்படி, அதிகப்பிரியவஸ்துவே யாத்மாவானுல் ஆத்மாத் தானே பிள்ளையானுனென்கிற வேதத்திலும், இவன் பண்ணின புண்ணியத்தினுலே ஆத்மாத்தானே பிள்ளையானுனென் றும், பிள்ளை யில்லாதவனுக்குக் கதியில்லையென் றும்,வேதஞ்சொல்லுகையினுலே, புத்திரன்றுனே யாத்மா வாகட்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

கெவுணுத்மா வென் றும், மித்தை யாத்மாவென் றும், முக்கி யாத்மாவென் று மிப்படிமூன் றுத்மா வுண்டு,ஓரோர் வகையி லோரோ ராத்மாப்பிரதானமாயிருக்கும் புத்திரனையாத்மாவென்கிற திந்த

மூவகையி லொருவகையிலே யல்லாமல்முக்கியமல்ல வென்றே யுத்தரம்.

(கரு) இந்தமூவகை யாத்மாவாகச் சொல்லப்பட்டதேது, இதிலெந்தவாத்மாமுக்கியம், இவைகளை வகையுடனே சொல்லு மென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப்புருஷனைச் சிங்கமென்கிறதுபோலப் பிள்ளையை யாத்மாவென்கிறது கௌணம். கட்டையைக் கள்ளனென்கிறதுபோலப் பஞ்சகோசத்தைத் தானென்கிறது மித்தை. கட்டையைக் கட்டையென்கிறதுபோலச் சாக்ஷியைத்தா னென்கிறது முக்கியம். தான் செத்தாலும் பிள்ளைகள் பிழைத்தாற்போது மென்கிறதினாலுங் குடும்பத்தை ரக்ஷிக்கிறதினாலுங் கௌணாத்மாவா யிருக்கிற புத்திரனே முக்கியம். நான் பருத்தேன் சிறுத்தே னென்னு மிடத்திற் றேகமே முக்கியமாய்க் கண்டாற்போல சுவர்க்கலோகம் வேண்டு மென்று காயக்கிலேசமான தவசுபண்ணு மிடத்தில் மித்தை யாத்மாவான வகங்காரமே முக்கியம். நான் சுயம்பிரகாசன் நிர்விகாரி யென்னு மிடத்தில் முக்கியாத்மாவான சாக்ஷியே முக்கியம். ஆகையி னாலே, பஞ்சகோசங்களைத் தள்ளினாலுந் தள்ளப்படாத வாத்மாவே யானந்தசொரூபனென் றுத்தரம்.

(கசா) இவரைப் பிரித்தறிகிறவகை யெப்படி, தள்ளப்பட்ட பஞ்சகோசாதிகளும், ஒவ்வொருக்கா லாநந்தமாய்த் தோற்றுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அன்றூடக மூன்றவத்தைகளுடைய போக்குவரத்தைக் காண்கின்ற சுயம்பிரகாச சைதன்னியமே தானென் றறியவேண்டும், மற்றபுத்ராதி பிராண பரியந்தங்களெல்லாம், ஆத்மாவைக் கிட்டினதற்குத் தக்கன வாநந்த தாரதன்மியங் காணுமென் றுத்தரம்,

(கரு) ஆத்மாவைக் கிட்டக்கிட்ட வாநந்த தாரதம்மியங் காணு கிற வகை யெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

லோகத்திலே, ஐசொரியஞ் சுகசாதனமான படியினாலே கை விடப்படாத வாநந்தமென்று சொல்லப்படும். புத்திராதிகளுக்குப் பீடைவந்தபோ தைசொரியத்தைக் கைவிட்டாகிலும் பிள்ளையை ரக்ஷிக்கையினால் ஐசொரியத்தைக் காட்டிலும் பிள்ளையே யாநந்த மாகவேண்டும். தீப்பற்றினவீட்டிலும் புத்திரனைக் கைவிட்டாகிலுந் தானோடிப் போகையினாலே புத்திரனைக் காட்டிலுஞ் சரீரமே யாநந்த மாகவேண்டும். கொசுகு தாளிக்காற்றடிக்கும்போது சரீரத்தை யுபேக்ஷித்து, இந்திரியங்களைப் பதனம் பண்ணுகையினாலே சரீரத் தைக்காட்டிலு மிந்திரியமே யாநந்தமாகவேண்டும். வெட்டக் கொண்டு போகிறபோது, இந்திரியங்களை யுபேக்ஷித்தாலும் பிரா ணாதிகளை ரக்ஷிக்கையினா லிந்திரியங்களைக் காட்டிலும் பிராணாதி களே யாநந்தமாகவேண்டும். பிராணன்போகிறபோ திந்தப் பிரா ணாதிகளெல்லா மினிநமக்குத் தகாதென்று நிச்சயித்துக் கைவிட்டுப் பிராணாதிக ளுண்டாகிறபோது கூடவு முண்டாகாமல் பிராணாதிக ணசிக்கிறபோது கூடவுநசியாமல், அசங்க சைதன்னியமா யிருக் கிற தானானே பொருக்காலுங் கைவிடப்படாத பரமாநந்த சொரூபனென் றுத்தரம்.

(கசு) தகப்பனுக்குப் பின்னாந்த வாதீனத்திலே யிருந்து புசிக்க மாட்டாத சாக்ஷியை யாத்மாவென்கிறது செவ்வையல்ல, பாடும், பழியும், ரணமும், தன்னதாக வொப்புக்கொண்டு புசிக்கிற புத்திர னே யாத்மா வாகவேண்டும் இவனுக்கு மேற்பிரிய வஸ்துவு மில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

முன்சொன்ன விவேகமெல்லாம் விட்டுப்போட்டுத் திரும்பவு மிப்படிச் சங்கித்தவன் சிஷ்யனோ பிரதிவாதியோ வென்றறிந்து, இருவகைக் கேற்றவுத்தரஞ் சொல்லவேணும், அதெப்படி

யென்றால், சிஷ்யனுக்குச் சொல்லுகிற வுத்தரம் பிள்ளை வருகிறதற்கு முன்னும் பிள்ளையில்லையென்று துக்கம். கர்ப்பத்திலே வந்தாலும் விழுந்துபோமென்று துக்கம் நிர்ணயப்பட்டாலும் பெற்றுப் பிழைத்தபோதல்லவோ வென்று துக்கம். பிறந்த பின்பு கணங்கள் பறவைதோஷ முதலானவைகளாற்றுக்கம். குமாரனால் மூர்க்கத்தனத்தினாலே துக்கம். பூணூலிட்டாற் படிக்கிறானில்லையென்கிற துக்கம். வித்துவானானால் வேட்பிக்க வேண்டுமென்று துக்கம். எவ்வனம்வந்தாற் பரதாரகமனம் பண்ணுகிறானென்று துக்கம். குடும்பியானாற் றரித்திரப்படுகிறானென்று துக்கம். அவன் றனவானானால் நாம் காணாமற் செத்துப்போகிறானோவென்று துக்கம். இப்படிப் புத்திரன் முதலானவைகளிலே பகுத்துப் பார்க்கிற் றுக்கந்தானே பிரதிபாதிக்கிறது சுபாவந்தானேயென் றுத்தரம்.

பிரதிவாதிக்குச்சொல்வது, குதர்க்கசங்கையினு லிகபரமிரண்டுமில்லாமற் கெட்டுப் போவாயென்கிற சாபந்தானென் றுத்தரம்.

(கஎ) இவர் கோபித்ததினாலே பிரதிவாதிக் கானி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமவித்தாயிருக்கிறவன் பிரமசொரூபமானபடியினாற் சிஷ்யனுக்கும் பிரதிவாதிக்கும் அவன் பண்ணின வநுக்கிரகமும் நிக்கிரகமுமந்தப்படியே பலிக்குமென்கிறதினாலும் பிரமவித்துக்களை விஷமசங்கை பண்ணினவன், ஆயிரஞ் சதுர்யுகம் ரவுரவ நரகத்திலே கிடப்பனென்கிற புராணவசனத்தினாலும் பிரதிவாதிக் கநர்த்தம் வருமென் றுத்தரம்.

(கஅ) இப்பாற்சித்தாந்த மேதாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

இப்போது சொன்னபடி பகுத்தறிந்து சாக்ஷியாயிருக்கிற தானே சகலத்திலும் பிரிய வஸ்துவென் றாத்மாநந்தத்தி லென்னோ

முங் களித்திருக்கிறவனுக்கே முத்தி யென்று சித்தாந்தமென் றுத்தரம்.

(௧௯) இந்த வாத்மாவுக்குச் சைதன்னியம்போலச் சுகமுஞ் சுபாவமேயானு லந்தக்கரண விருத்திகளிலேசித்துமாத்திரந்தோன்றி யாநந்தந்தோன்று திருப்பா னேனென்கிற சங்கைக்கு,

உஷ்ணமும் பிரகாசமுஞ் சுபாவமா யிருக்கிற அக்கினியினுடைய உஷ்ணந் தண்ணீரிலும் பிரபை வீட்டிலும் பிரிந்து காண்கிறாற்போலவுந் தாமரைப்பூவிற்குச் சுபாவமாயிருக்கிற ரூபரசகந்தங்கள் ஒவ்வொரு விந்திரியத்தினு லொவ்வொரு குணந் தோற்றுகிறாற்போலவும் ஆத்மாவினுடைய சிதாநந்தங்களும் ஒவ்வொரு விருத்தியிலொவ்வொரு சுபாவந் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(௨௦) எந்தவிருத்தியி லெந்தச்சுபாவந் தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்மலமாயிருக்கிற சாத்வீகவிருத்தியி லாத்மாவி னுடைய சித்துமாநந்தமுந்தோற்றும். மலினமாயிருக்கிற ராசத விருத்தியி லாநந்தவம்ஸந் தோற்றாதென் றுத்தரம்.

(௨௧) இப்படிக்கொத்த ஆத்மாநந்தத்தை மூந்தினவத்தியாயத்திலே சொன்ன யோகமன்றியிலே இந்தவத்தியாயத்திலே சொன்ன விவேகத்தினுற்றானே சாதிக்கப்படுமோ,இதற்குப்பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

யோகத்தினு லியாதொரு பிரம மடையப்படுகிறதோ ஞானத்தினுலும், அதுவே, யாத்மாநந்தமாக வெளிப்பட்டது இதற்குச் சாங்கியத்தினு லடையப்படுகிற பதமே யோகத்தினுலு மடையலாமென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௨௨) சாங்கியம் யோகமென் றிரண்டுவழியாய்ப் பகுத்துச் சொல்வானேன், இரண்டுபேருக்கும் பலன் சரியாய் வருவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருத்தனுக்கு யோக மெளிதாயிருக்கும், ஒருத்தனுக்கு ஞான நிச்சய மெளிதாய் வருமென்கிறதை மனதிலே கண்டுகொண்டு கிருஷ்ணனு மிரண்டுவழியுஞ் சொன்னார். யோகி ஞானியென்கிற விருவருக்குஞ் சின்மாத்திரமென்கிற ஞானமும், ராகத்துவேஷ மில்லாமையும், விஷயத்தை வர்ச்சிக்கிறதும், பிரதியோகியாயிருக்கிற தேகாதிகளி லத்தியாசந்தவிருக்கிறதும், சரியானபடியினாலே, மோக்ஷமுஞ் சரியாகவருகிறதென் றுத்தரம்.

(உரு) தொய்தமெல்லாந் தோற்றுகையினு லதெப்படிப் புத்தியிலே படாமலிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

புத்திக்கேற்கத் தொய்தமே யில்லையென்று போகத்தக்கனவாக அத்துவிதாநந்த மென்கிறமே * லத்தியாயத்திலே வெளிபண்ணுகிறோமென் றுத்தரம்.

(உச) எந்நேரமு மிந்த வாத்மாநந்தத்தை யநுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைப் பாராமலிருக்கிறவன் காரியத்தினுல் யோகியுமாவன். எளிதாகவும் மோக்ஷங் கிடைக்குமென்று மந்தனுக் கனுக்கிரகம் பண்ணினோம்.

பன்னிரண்டாவது ஆத்மாநந்தம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை — உச.

---

* அத்தியாயமென்றது பிரகரணம்.

பதின்மூன்றாவது

அத்துவிதாநந்தம்

(க) முந்திச்சொல்லப்பட்ட யோகாநந்தந்தானே, ஆத்மாநந்தமாகட்டும், தொய்தத்தோடே கூடியிருக்கிறவனுக்குப் பிரமத்துவமெப்படிச் சித்திக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகாசமுதலாகத்தன்னுடைய தேகபரியந்தமுள்ள சகத்தெல்லாம் தனக்குபாதானகாரணமாயிருக்கிற ஆநந்தத்திலே தோன்றியாநந்தத்திலே யிருந்து ஆநந்தத்திலே, லயமாகிறபடியினாலே மண்ணைத் தவிரக் கடமில்லை யென்கிறாற்போல, ஆநந்தத்தைத் தவிர வேறல்லவென்று வேதஞ்சொன்னபடியினால், அத்தொய்தம் பிரமமென்கிறது கூடுமென்றுத்தரம்.

(உ) குயவனாலுண்டாக்கப்பட்ட கடம் குயவனாலேயுடைந்ததென்கிறாற்போலச் சகத்திற்குப் பிரமம், நிமித்தகாரணமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

மண்ணைவிட்டுக் கடங்காணாததுபோலப் பிரமத்தைவிட்டுச் சகத்திராதபடியினாலே நிமித்தகாரணமென்னக்கூடாது. உபாதானகாரணமாக வேண்டுமென்றுத்தரம்.

(ங) * காரணத்திலு நின்று சகத்துண்டானது, ஆரம்பமாகவோ, பரிணாமமாகவோ, விவர்த்தமாகவோ, என்கிற சங்கைக்கு,

பிதாவும் புத்திரனும் வேறுபட்டிருக்கக் கண்டாற்போல, காரணத்தைவிட்டுக் காரியம் வேறுபட்டுக் காணாதபடியினாலே நிரம்சவஸ்துவிலே ஆரம்பபக்ஷங்கூடாது. பால் தயிரானாற்போல, காரணந் தன்னுருக்கெட்டு வேறுருவாகாதபடியினாலே பரிணாமபக்ஷமுங் கூடாது. பழுதையே பாம்பாகத் தோற்றுகிறாற்போல இங்கும்,

* காரணத்தில் நின்று - என்றும் பாடம்.

தன்னுருக்கெடாமல் வேறுருப்போலே தோற்றுகையினாலே விவர்த்த பக்ஷமே சித்தாந்தமென் றுத்தரம்.

(௪) நிரம்ஸ வஸ்துவிலே விவர்த்தந்தானுங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

நிரம்ஸமாயிருக்கிற வாகாசத்திலே தலம் நீலாதிகளைக் கற்பிக்கிறாற்போல நிரம்ஸமாயிருக்கிற பிரமத்திலும் செகத்து விவர்த்தமென்பது கூடுமென் றுத்தரம்.

(௫) அசங்கமாயிருக்கிற பிரமஞ் சகத்தை யெப்படிச் சிருட்டிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திர ஜாலக்கார னிடத்திலிருக்கிற மாயை, இந்திர ஜாலத்தைக் கற்பிக்கிறாற்போலப் பிரமத்தினிடத்தில் ஒரு மாயாசக்தி யுண்டு. அதுவே சகத்தைக் கற்பிக்கிறது. பிரமமல்லவென் றுத்தரம்.

(௬) மாயாசத்தி யொன் றுண் டென்றத்தோடே அத்தொய்தங் கெட்டுதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தச் சத்தியும் பிரமத்தைத்தவிர வேறல்ல வாகையினால், அத்தொய்தத்துக் கானியில்லையென் றுத்தரம்.

(௭) அப்படியானால், அந்தச் சத்தியு மில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

காரியங் கண்டபடியினா லந்தச் சத்தி யுண்டென் றுத்தரம்.

(௮) இந்த வசங்கத மெங்கேயாகிலுங் கண்டதுண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியிலிருக்கிற தாகசத்தி, அக்கினிதானாகவும் மணிமந்திரங்களினா லக்கினிக் கன்னியமாகவுங் காணவில்லையோ வென் றுத்தரம்.

(கூ) இப்படிப் பிரமமுமல்ல, பிரமத்தைத் தவிரவுமல்ல வென்கிற மாயாசத்தி யுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

அநந்தசத்தியுண்டு பிரமத்துக்கென்கிற வேதமும், வாசிட்டமும், பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(கo) வாசிட்டத்தி லெப்படிச் சொல்லியிருக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

வாரீர், ரகுநாதரே, பிரமத்திலே, அநந்த சத்தியுண்டு. அந்த வநந்த சத்தியினாலே பிரமந்தானே, பிரபஞ்சமாய்த் தோற்றுகிறது. சரீரங்களிலே, சிற்சத்தியும், ஆகாசத்திலே, திரவயவசத்தியும், வாயுவிலே, சலனசத்தியும், கல்லிலே கடினசத்தியும், சலத்திலே சீதசத்தியும், அக்கினியிலே, உஷ்ணசத்தியும், இவைமுதலான வநந்தசத்தியும் பிரமத்தினிடத்திலே காரியத்தினாலே காணப்படுகிறதென்றும், சிருஷ்டிக்குமுன் னிந்தச்சத்தி, முட்டையிலே சூக்ஷமமாய்ப் பாம்பிருக்கிறாற்போலவும், விதையிலே மரமிருக்கிறாற்போலவும், காணப்படாமற் பிரமத்திலே யிருந்ததென்றும், தேசகால விசித்திரத்தினாலே பூமியிலே பயிர்கள் முளைக்கிறாற்போலப் பிரமத்திலே சத்தியும், ஒவ்வொருக்காற் சகத்தென்கிற ரூபமாய் விளங்குமென்றும், ஆதியிலே மனதுண்டாயிற்று. பின்பு பந்தமோக்ஷமுண்டாயிற்று. பின் பாகாசாதி சிருஷ்டியுண்டாயிற்றென்கிற கிரமமெல்லாம் பாலகாக்ஞாயிகைபோல மூடனுக்குச் சொன்னதேயல்லாமலுண்மையல்லவென்று சொன்னாரென் றுத்தரம்.

(கக) பாலகாக்ஞாயிகையாவ தேதென்று கேட்ட விராமருடைய சங்கைக்கு,

அசத்தென்கிற பட்டணத்திலே மூன்று ராஜகுமாரர்களுண்டு இரண்டுபே ரினிமேற்பிறக்கப்போகிறார்கள். ஒருத்தனினிமேற்

கெர்ப்பத்திலே வரப்போகிறான். புண்ணியவான்களா யிருக்கிறவிந்த மூன்று ராஜகுமாரக்களும் வேட்டைக்குப்போனவிடத்திலே ஆகாசத்தில் நல்ல தோப்பிருக்கிறதென் றூமைகள் சொல்லக்கேட்டாகாசத்திலேபோய்த் தோப்பைக்கண்டார்கள் அவிடத்திலே மூயற்கொம்பை வெட்டிச் சிங்கநாதமா யூதிக்கொண் டினிமேல் வரப்போகிற பட்டணத்தி லின்றைக்குப் பிரவேசித்தாரென்று மூலைத்தாதி சொன்ன கதையைக்கேட்டு விசாரமற்ற குழந்தையும், மெய்யென்றே நம்பினான். இந்தச் சம்சார கற்பனையும் விசாரமில்லாத மூடனுக் குண்மைபோலச் சொல்லியிருக்கிறதென் றிதுமுதலான வுபகதைகளோடே மாயாசத்தியினுடைய விஸ்தாரத்தை வசிஷ்டர், ரகுநாதருக்குச் சொன்னார் அந்த மாயாசத்தியைத்தானே நாமும் நிரூபிக்கிறோமென் றுத்தரம்.

(சஉ) மாயசாத்திக்கு லக்ஷணமே தென்கிற சங்கைக்கு,

காரியத்திற்கும் ஆதாரத்திற்கும் விலக்ஷணமாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சங) காரியமென்பதேது, ஆதாரமென்பதேது, சத்தி இவைக்கு விலக்ஷணமென்பதெப்படி, இம்மூன்றையு மொரு திருஷ்டாந்தத்திலே பகுத்துக் காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

வாய்குவிந்து பண்டியுண்டாயிருக்கிற கடமே காரியமென்பது. ஐந்து குணமுடைய மண்டானே யாதார மென்பது கடசத்தி இந்தவிரண்டிலக்ஷணமு மில்லாததாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சச) இந்த விரண்டிலக்ஷணமு மில்லாதசத்தியை யெப்படியிருக்குமென் றறிகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

அநிர்வசநீயமென்றே யுத்தரம்

(சரு) இந்தக்கடசத்தி, இன்னபடியென்று கூற்றறுக்கப்படாதபடியினாலே அதுவே யில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

காரியவுற்பத்திக்கு முன் னிக்தச்சத்தி தனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணிற்குள்ளே யொளித்திருந்தது நிமித்தகாரணமாயிருக்கிற குலாலாதிகள் சகாயமாய்வந்து கூடினவுடனே விகாரமாயிருக்கிற கடவடிவை யடைந்து தனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணிற்குமண்ணென்கிற பேரையுமாற்றிக் கடமென்கிறதனாலே சத்தியில்லை யென்னக் கூடாதென்றுத்தரம்.

(கசு) மண்ணிற்சத்தி காரியமாகிறதற்குக் குலாலன் வேண்டினாற்போலப் பிரமத்திற் சத்தி சகத்தாகிறதற்கு நிமித்தகாரணமா ரென்கிற சங்கைக்கு,

கடசத்தியுடைத்தானமண், சுயஞ்சடமான படியினாலே சைதன்னியமாயிருக்கிற குலாலன் வேண்டிற்று மாயாசத்தியுடைத்தான பிரமம், சுயஞ்சுத்தசைதன்னியமானபடியினாலே வேறே நிமித்தகாரணந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(கஎ) மண்ணென்றும், சத்தியென்றும், அதன்விகாரங்கடமென்றும், லோகத்தி லொருவருஞ் சொல்லக்காணோம் எல்லாவற்றையுங் கூட்டிக் கடமென்றே சொல்லுகிறார்களிதிலே காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரியாத வஞ்ஞானமே காரணமென் றுத்தரம்.

(கஅ) விசாரமாவதேது விசாரித்தவ னெத்தைக் கடமென்பனென்கிற சங்கைக்கு,

குலாலவியாபாரத்திற்கு முன் மண்ணென்கிற பெயரே வழங்குகிறபடியினாலே கடசத்தத்திற்கு மண்ணர்த்தமல்லகுலாலவியாபாரத்திற்குப் பின் கடமென்று வழங்கினபாண்டமும், மண்ணைத்தவிர வில்லாதபடியினாலே கடசப்தத்திற் கர்த்தம் மண்ணைத்தவிரவு மல்லவென்று பார்க்கிறதே விசாரம் இப்படி விசாரித்த

வன் கடமுஞ் சத்தியைப்போலே அநிர்வசநீயமானபடியினாலே அந்தச்சத்தியின் காரியமென் றறிவனென் றுத்தரம்.

(கக) அநிர்வசநீயத்தைச் சத்தியென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாமற் கடமென்று நிருவகிக்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்காரனிடத்திற் சத்தி, காண்பியாதபோது மாயை யென்றுங் காண்பிக்கிறபோது கந்தர்வ சேனையென்றுஞ் சொல்லப் படுகிறாற்போல் மண்ணிற் சத்தி காரியமாய்க் காண்பியாதபோது சத்தியென்றுங் காண்பித்தபோது கடமென்றுஞ் சொல்லப்படு மென் றுத்தரம்.

(உ௦) இந்த யுத்திக்குப் பிரமாண முண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படி மாயாமயமா யிருக்கிறதெல்லாம் வாக்கினாலே சொல்லு மாத்திரமேயல்லாம லர்த்தமில்லை யென்றும், அவிகாரமா யிருக்கிற மண்மாத்திரமே பொருளென்றும், வேதஞ் சொல்லுகிற தென் றுத்தரம்.

(உக) ஒருகாலத்திலே சத்தியென்றும், ஒருகாலத்திலே காரிய மென்றும் காணப்படுகிற கடஞ் சத்தியமென் றங்கீகரியாவிட்டால் விவகாரமெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இருவகைக்கு மாதாரமாயிருக்கிற மண்ணைவிடாதிருந்தபடியி னாலே விவகாரங் கூடும். மண்ணைவிட்டுப்பார்த்தால் வாக்குமாத் திரமே யல்லாம லிரண்டுகாலத்தினு மொருபடித்தா யிருக்கிற மண் போலே பொருளாகாதென் றுத்தரம்.

(உஉ) விகாரமென்றுங் கடமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட பொருளே பொய்யானால் மண்ணென்றறிந்த வுடனே ஏன், காணாதே போகவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

விகாரம் பொருளுமல்ல வுண்மையு மல்லவென்று காணப்பட்டதே தோற்றுமற்போனதென் றுத்தரம்.

(உரு) காரியம் பொய்யென் றறிந்ததுகொண்டு பிரயோசனமேது காணுமற் போகவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

புருஷனிழற் றண்ணீரிற்குள்ளே தலைகீழாய்த் தோற்றினுலு மவனில்லைப் பொய்யென் றறிகிறதுபோலக் காரியந்தோற்றினுலும், பொய்யென் றறிகிறதே யில்லையென்று போனது. காணுமற் போகிறதல்ல. அத்தொய்த வாதிகளுக் கிப்படிக்கொத்த வறிவு தானே புருஷார்த்தமென் றுத்தரம்.

(உச) இந்தத் திருஷ்டாந்தப்படிக்குச் சகத்தையும் பொய்யென்றறிப்பார்த்துக் கொள்ளச்சொல்லி யெங்கே யாகிலுஞ் சொல்லியிருக்கிறதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

மண், பொன், இரும்பென்று மூன்று திருஷ்டாந்தமும் காரியமெல்லாம் பொய்யென்று பகுத்தறிகிறதும், சாமவேதத்திலே சொல்லியிருக்கிறதென் றுத்தரம்.

(உரு) கடம்பூஷணங் கத்தியென்று பரிணமித்ததுவே விவர்த்தத்திற்கெப்படித் திருஷ்டாந்தமாமென்கிற சங்கைக்கு,

பால் தயிரானுற் போலே பரிபாகப் பட்டுப் போகாமல் மண் முதலானதின் விகாரமழிந்தாற் காரணரூபமா யிருக்கையினுலே விவர்த்தத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாய்ச் சொல்லலாமென் றுத்தரம்.

(உக) இந்தப்படிக்குச் சகத்தை யேதாய்க் காணவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

காரியமெல்லாங் காரணமாகவே கானவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(உஎ) சத்தியத்தை யறிகிறவிடத்திலே அசத்திய மென்கிற வறிவெப்படி வருமென்கிற சங்கைக்கு,

மண்ணென்றறிகிற விடத்திலே, விகார மசத்தியமென்றறிகிறாற்போலவென் றுத்தரம்.

(உஅ) மண்ணென் றேதுக்காக வறியவேண்டும் விகாரத்தையேன் மறக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளதையுண்டென்று பார்க்கிறதே புருஷார்த்தம் இல்லாததையுண்டென்று பார்க்கிறதே அநர்த்தமென் றுத்தரம்.

(உகூ) ஆனால், சகல பிரபஞ்சத்தையும், சோதித்துப் பார்க்கவேண்டுமே யென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருகடத்தை மண்ணென்றறிந்ததுகொண்டு லோகத்திலேயுண்டான பாண்டமெல்லாம், மண்ணென்று வகுப்பற்றாற்போல, வொருவிஷயத்தை யூன்றிப்பார்த்துப் பிரமமென் றறிந்தாற் சகலபிரபஞ்சமும் பிரமமென்று வகுப்பறுமென் றுத்தரம்.

(௩௦) பிரமத்திற்கு லக்ஷணமேது, சகத்திற்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்துச் சித்தாநந்த மூன்றும், பிரமலக்ஷணம். நாமரூப மிரண்டும், சகத்துலக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(௩௧) கடதிருஷ்டாந்தத்தைப்போலே யிவ்விடத்திலும் சத்தி யின்னது சத்திக்காதாரமின்னது சத்தியின் காரியமான விகாரமின்னதென்கிறதைப் பகுத்துக்காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இன்னபடியென்று நிரூபிக்கப்படாத மாயைதானேசத்தி. பிரமந்தானே சத்திக்காதாரம். நிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபந்தானே சத்தியின் காரியமான விகாரமென் றுத்தரம்.

(௩௨) இந்த மாயை யெந்த வடைவிலே விகாரத்தை யடைந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சிருஷ்டிக்குமுன், இன்னதென்றுகாணப்படாமல், அவ்வியாகிருதமாக விருந்தமாயை, மூந்தமூந்த வாகாச மென்கிற விகாரத்தை யடைந்ததென் றுத்தரம்.

(கூக) கடவிகாரத்திற்கு மண்ணே சொரூபமாய்க் காணப்பட்டாற்போல வாகாசவிகாரத்திற்கும் பிரமமே சொரூபமென்கிறதைப் பகுத்துக் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

அஸ்திபாதிப் பிரியத்தைத்தவிர அவகாசமென்கிற சொரூபத்திற்கும் ஆகாசமென்கிற நாமத்திற்குஞ் சொரூபமில்லாதபடியினாலே, நாமரூபம் சிருஷ்டியிலே யுண்டாய்ப் பிரளயத்திலே அழிகிறது கொண்டிந்தவிரண்டு மித்தை யென்றும், மண்போலே சச்சிதானந்த மெப்போதும் நிலைபெற்றிருக்கையினாலே பிரமமே சத்தியமென்றும், பகுத்தறியென் றுத்தரம்.

(கூச) ஆகாசத்திற்குப் பிந்தின விகாரங்களேது, அதிலே சச்சிதாநந்தத்தைக் காண்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதுவி, ஓஷதிகள், அன்னம், புருஷன், மிருகாதிகளெல்லாம் விகாரமென்பது. இப்படி, வெகு விதமாயிருக்கப்பட்ட நாம ரூபங்களெல்லாம், சச்சிதாநந்தத்தைவிட்டுக் காணாதபடியினாலே யித்தனையுஞ் சச்சிதாநந்தமென்கிறதிலே சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்.

(கூரு) சச்சிதாநந்தத்தை விடாதிருக்கிறபடியினாலே நாமரூபமும்நித்திய மாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

உற்றுப்பார்த்தா லில்லாத நாமரூபங்கள் சத்தியமாயிராமற் பிரமத்தினிடத்திலே தோற்றி யழிந்துபோகிறதை விவேகம்பண்ணி யநுபவித்துக்கொள்ளென் றுத்தரம்.

(கூசு) விவேகம்பண்ணிப் பார்க்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

அலை நுரைகள் சமுத்திரத்திலேயுண்டாய் சமுத்திரத்திலேயிருந்து சமுத்திரத்திலே லயமாகிறாற்போல வென் றுத்தரம்.

(டுஎ) எப்படிப்பார்த்தாலும் நாமரூபமே முன்னிற்கிறது அது போகிறதற்குபாய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

வழியிற்றுரும்பு போல நாமரூபத்தைக் கூர்மையாய்ப் பாராமல் அவமதி பண்ணிப்போட்டுப் பார்க்குந் திசையெல்லாம், சச்சிதானந்தமா யாதாரவோடே கூடவப்பியாசிக்கிறபோது நாமரூப மின்னவிட மென்று காணுமற்போ யத்துவிதநிலை திடப்பட்டுச் சீவன்முத்தனுவனென் றுத்தரம்.

(டுஅ) நாமரூபம் பொய்யென்கிற வுறைப் பெதனுலே திடப்படு மென்கிற சங்கைக்கு,

நாமரூபத்தைக் கண்டவுடனே மண்ணிற் சத்தியநேகம்பொய்களைச் சிருஷ்டித்தாற்போலவும் சித்திராசத்தியானது கூடாத சொப்பனங்களைச் சிருஷ்டித்தாற்போலவும் பிரமத்தினிடத்திலே மாயை சிருஷ்டித்த பொய்யல்லவோ வித்தையுமென் றெந்நேரமும் பார்த்ததிசயப்படாமலிருக்கில் நாமரூபம் பொய்யென்று திடப்படுமென் றுத்தரம்.

(டுக) சித்திராசத்தி யெப்படிக்கூடாத சொப்பனத்தைச் சிருஷ்டிக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே தானுகாசத்திலே பறக்கவுந் தன்தலையைவெட்டித் தன்கையிலே தூக்கிப்போகவும் ஒருநாழிகைக்குள்ளே யநேக வருஷம் வந்துபோகவும் செத்துப்போனபுத்ராதிகள் திரும்ப வந்திருக்கவும் காண்கிறதெல்லாங் கூடாத்காரியமல்லவோவென் றுத்தரம்.

(சு0) இதனுலே பிரமவிசாரமேதாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திராசத்திக்கேயித்தனை சத்தியுண்டானல், மாயாசத்தியானது நிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே சடங்களையுஞ் சிதா

பாசர்களென்கிற விகாரங்களையுங் கற்பிக்கிற தெசயமல்லவென் றுத்தரம்.

(சுக) இந்த விகாரமும் பிரமமுங்கலந்து தோற்றுகிறவிடத்திலே, ஒன்று சத்தியமும், ஒன்று மித்தையுமாகப்பார்க்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

எங்குஞ் சரியாயிருக்கிற புடவை சத்தியமென்றும், அதிலே தனித்தனியே காணப்படுகிற சித்திர மித்தையென்று மறிகிறாற்போல, எங்குஞ் சரியாய்த்தோற்றுகிற சச்சிதானந்தத்தைச் சத்தியமென்றும், அதிலே தனித்தனியே தோற்றுகிற நாமரூபத்தை மித்தையென்றுங் கண்டுபேக்ஷிக்க வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(சுஉ) தொழிலுடன்பட்டவனே, தானாகத்தோற்றுகையினாலே தன்னை யசங்கனென்றறிகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

கிணற்றிலே தலைகீழாய்த் தோற்றினாலும், அதைத்தானல்லவென்று தள்ளிக் கரைமேலேயிருக்கிற தன்னைத்தானென்று சந்தேகமற விருக்கிறாற்போல, மூன்றவஸ்தையினுங் கர்த்தாவாயோடித்திரிகிற தன்னைத்தானல்லவென் றுபேக்ஷித்துச் சாக்ஷியாயிருக்கிற சித்தைத் தானென்று சந்தேகமறக் கண்டிருக்க வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(சுங) மனதிலே ஆவசியமாய் மூண்டிருக்கிற பிரபஞ்ச காரியத்தை யுபேக்ஷைபண்ணுகிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

க்ஷணத்திற் கொருக்கால் வெவ்வேறாய் வருகிற மனோராச்சியத்தைச் சகலரும், அம்மட்டிலே யுபேக்ஷிக்கிறாற்போல வாலிபத்திலே யெவ்வனம் வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், எவ்வனத்திலே வார்த்திகம் வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், நேற்றுச் செத்தவனை யின்றைக்கு வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், நேற்றைத்தின மின்றைக்கு வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், மனோராச்சியம்போலே யிங்ஙனே

கண்ட தன்மனே யழிந்து போகிறபடியினலே நாமரூபந் தோன்றி னலும் பொய்யென்றுபேக்ஷிக்க வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(சச) இப்படிச் சர்வாத்மனய்ப் பிரபஞ்சத்தை யுபேக்ஷிக்கச் சொன்னற் சரீர நிருவாகமெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கூத்தாடிபோலே வாசனைதானே நிருபவிக்கு மென்றுத்தரம்.

(சரு) ஒருக்காற் பாலனென்றும் ஒருக்காற் கிழவனென்றும், நானவிதமாக வழங்குகிறதே தானகக்காணப்படுகையினலே, தான், ஏகரீதியாயிருக்கிற சைதன்னிய மென்கிறது மனதிலெப்படித் திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

வெவ்வேறே சலப்பிரவாகங்க ளடுத்தாலும் நடுவிலிருக்கிற பருங்கல் லசையாததுபோல நாமரூபங்கள் வெவ்வேறே பரிபாகப் பட்டாலும், ஏகரீதியாயிருக்கிற சின்மாத்திரமே நாமென்றறிகவென் றுத்தரம்.

(சசு) இந்தப் பாவனை முதிர்ந்தால் நிலை யெப்படி யிருக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணடியிலே தோற்றின பட்டணம்போலே சச்சிதாநந்தத் திலே சகத்துக்காணுமென் றுத்தரம்.

(சஎ) நாமரூபமல்லவோ முந்தித்தோற்றுகிறது அதையெப்படி யுபேக்ஷிக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணடியைக் காணமற் பிரதிவிம்பந் தோற்ருதது போலச் சச்சிதாநந்தந் தோற்ருமற் பிரதிவிம்பந் தோற்றமாட்டாது ஆகை யாலே முந்தித்தோற்றுகிற சச்சிதாநந்தத்தைப் பார்த்து மேல் நாம ரூபத்திலே புத்திநாடாமல் நிறுத்தினற் றுடைபட்டது தொய்தமாக

வத்துவிதப் பிரமநிலை தானாகவே மிஞ்சும். இந்த நிலையிலேதானே யெல்லாரு நின்றிளைப்பாறக் கடவர்களென் றுத்தரம்.

பதின்மூன்றாவது அத்துவிதாநந்தம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை—சஎ.

பதினான்காவது
வித்தியாநந்தம்

யோகத்தினாலும், ஆத்மாநந்த விவேகத்தினாலும், தொய்த் மித்தையென்கிற சிந்தனையினாலும், பிரமாநந்தங் கண்டவனுடைய வித்தியாநந்தத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

(க) வித்தியாநந்தமேது, அதெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

விஷயாநந்தம்போல வித்தியாநந்தமும், அந்தக்கரணவிருத்தி ரூபமாயிருக்கும். அது, துக்கநிவிருத்தி யென்றும், காமியலாப மென்றும், கிருதகிருத்திய மென்றும், அடைய வேண்டியதெல்லா மடைந்த சந்தோஷ மென்றும், நாலுவிதமாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(உ) துக்கமெத்தனைவிதம், அதுஞானத்தினா லெப்படிப்போயி ற்று. காமியமெத்தனைவிதம், அது ஞானத்தினா லெப்படி யடையப் பட்டது. கிருத்திய மெத்தனைவிதம், அது ஞானம்வந்ததுகொண் டெப்படிச்செய்து முடிந்ததாயிற்று. அடையப்போகிற புருஷார்த்த மேது, அது ஞானத்தினா லெப்படியடையப்பட்டதென்கிற வெட்டுச் சங்கைக்கு,

இகலோக துக்கமென்றும், பரலோக துக்கமென்றுந் துக்க மிரண்டுவிதமா யிருக்கும். ஆத்மாவே நாமென்றறிந்தாற் புசிக்கிறவ

னில்லாமற் போகிறபடியினாலும், நாமரூபம் பொய்யென்றறிந்தாற் போக்கிய மில்லாதபடியினாலும் போகபோக்கியங்களைக் குறித்து வருகிற விகலோகதுக்கம்போயிற்று. தாமரையிலையிற் றண்ணீரொட்டாததுபோல ஞானியை ஆகாமியகர்மம் பற்றாதபடியினாலும் அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோல ஞானிக்குச் சஞ்சிதகர்மம் வெந்துபோனபடியினாலும், புண்ணியபாவ சிந்தனையாய்வருகிற பரலோகதுக்கம் போயிற்றென்று துக்கநிவிருத்தி சொல்லப்பட்டது. காமியம் பதினொருவிதமுண்டு. அதேதென்றால், அழகிளமை யுடையவனாய் அரோகதிடகாத்திரனாய்ப் பஞ்சாசத்கோடி பூமண்டலமு மொருகுடைக்கீழாயாண்டு புசிக்கிறதொரு மநுடாநந்தம். இந்தக்கற்பத்திலே புண்ணியபலத்தினாலே கந்தர்வனானவன் மநுடகந்தர்வன் இவனாநந்தம், மநுடாநந்தத்திலும் நூறத்தனையதிகம். பூர்வகற்பத்துப் புண்ணியத்தினாலே கந்தர்வபதத்தை யடைந்தவன், தேவகந்தர்வன். இவனாநந்தம், மநுடகந்தர்வ னாநந்தத்திலும் நூறத்தனை யதிகம். இதிலும் நூறத்தனை, பிதிர்லோகத்தி லொருவ னாநந்தம். கற்பாதியிலே தேவனாய்ப் பிறந்தவன், ஆசானதேவன். இவனாநந்தம், பிதிர்லோகத்தி லொருவனாநந்தத்திலும் நூறத்தனையதிகம். இந்தக்கற்பத்திலே அசுவமேத முதலானவைகள் பண்ணி யுன்னதபதத்தை யடைந்தவன் காமதேவன். இவனாநந்தம் ஆசானதேவாநந்தத்திலும் நூறத்தனை யதிகம் முக்கிய தேவாநந்தம், இதிலும் நூறுகொண்டது பிரகஸ்பதியாநந்தம். இதிலும் நூறுகொண்டது விராட்புருடாநந்தம். இதிலும் நூறுகொண்டது ஒரு * சூத்திராத்மாவாநந்தம். ஆக இந்தப்படி வாக்குக்கும் மனதிற்குமெட்டின வாநந்தம் பதினொன்று சொல்லப்பட்டது. வாக்குக்கு மனதிற்கு மெட்டப்படாத ஆத்மாநந்தத்தையடைந்த ஞானி ராகத்துவேஷாதிகளோடே கூடியிருக்கிற விந்தப் பதினொருவகை யாநந்தத்தையும் நாய்கக்கின சோறு

* சூத்திராத்மா - என்றது - பிரம்மா.

போலே தோஷங்கண்டு வெறுத்தபடியினாலும், இத்தனையு மிந்திர ஜாலமாய்க் காண்கையினாலும், இத்தனை பேராயிருந்து புசிக்கிறது நாமொருவன்றானே யென்கிற வநுசந்தானத்தினாலும், அவர்களைப் போலே கிரமமன்றியிலே ஞானிக்குச் சகலபோகமு மொருமிக்க வந்தது. இகலோகத்தைக் குறித்தும், பரலோகத்தைக் குறித்தும், மோக்ஷத்தைக் குறித்தும், கிருத்தியம் மூன்றுவிதமுண்டென்றும், இதெல்லாம் ஞானிக்குத் தீர்ந்த முறியாகப்பண்ணி முடிந்ததென்றும், அடையப்போகிற புருஷார்த்தம் பிரமமென்றும், அது, அபரோக்ஷ ஞானத்தினாலடைந்து வகுப்பற்றதென்றும், இப்படி யிந்த நாலுவகையுந் திருப்தி தீபத்திலே வெட்டவெளியாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதையு மிவடத்திலே கண்டுகொள்ள வேண்டு மென் றுத்தரம்.

இப்படி வித்தியாநந்தஞ் சொல்லப்பட்டது. இந்தநிலை வருமளவும், பிரமாப்பியாசம் பண்ணவேண்டியது.

பதினான்காவது - வித்தியாநந்தம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - உ.

பதினைந்தாவது

விஷயாநந்தம்

பிரமாநந்தத்தி லேகதேசமாய்ப் பிரமாநந்தத்திற்கு வழியா யிருக்கிற விஷயாநந்தத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

(க) விஷயாநந்தமாவதேது, அதெந்தவிதத்திலே காணலா மென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்தியிலே பிரதிவிம்பித்தவாநந்தம் விஷயானந்தம். அதை விவேகத்தினுலே காணலாமென் றுத்தரம்.

(ட) எல்லாவிருத்தியிலும், ஆநந்தமேன் பிரதிவிம்பிக்க வில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

சலத்திலே பிரதிவிம்பித்த சந்திரன் குழம்பின சலத்திலே சாமான்யமாகத்தோற்றுகிறுற்போலவும், நிர்மலசலத்திலே தெளி வாய்த் தோற்றுகிறுற்போலவும், சிறிது விருத்திகளிலாநந்தந்தோற் றுஞ் சிறிது விருத்திகளிற் ருேற்ருதென் றுத்தரம்.

(ந) ஆனுல், அந்தக்கரணவிருத்தியெத்தனைவிதம், அந்தவிருத் திக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தகரணத்திற்குச் சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தி யென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், விருத்திமூன்று விதமாயிருக்கும். வைராக்கியம், பொறுமை, உதாரமுதலானவை, சாந்தவிருத்தி. காமக்குரோதலோப முதலானவை கோரவிருத்தி. மயக்கங்கலக்கம் பயமுதலானவை, மூட விருத்தியென் றுத்தரம்.

(ச) பிரமம், இந்தவிருத்தியிலெப்படிப் பிரதிவிம்பிக்கு மென் கிற சங்கைக்கு,

கோரவிருத்தி, மூடவிருத்தி, இரண்டும், கலங்கின விருத்தி யானபடியினுலே, சித்துமாத்திரம் பிரதிவிம்பிக்குமேயல்லாமல், ஆநந்தம் பிரதிவிம்பிக்கமாட்டாது. சாந்த விருத்தி, நிர்மலமானபடி யினுல், அதிலே சித்தோடேகூடவாநந்தமும் பிரதிவிப்பிக்குமென் றுத்தரம்.

(ரு) இதற்குப்பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

கோரமூடவிருத்திகளில், ஆநந்தாநுபவங் காணப்படவில்லை. சாந்தவிருத்தியில், ஒருசுகாதிசயங் காணப்படுகிறதென் றுத்தரம்.

(சு) கோரமூட விருத்தியிலே சுகாநுபவமில்லையென்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

கிரகக்ஷேத்ராதி விஷயத்திலே யாசைமூள்கிறபோது இதுகமக்குக் கிடைக்குமோ கிடையாதோ வென்கிற துக்கங் கூடவருகையினாலுங் கிடையாதே போனாற் றுக்கமதிகமான படியினாலுங் கெடுத்தவன்பேரில் வயிரம் வளர்க்கையினாலும் அவனை நிக்கிரகிக்கக் கூடாவிட்டா லழுகையாய் முடிகையினாலுங் கோரமூடவிருத்தியிலே துக்கமேயல்லாமற் சுகம், லேசமு மில்லையென் றுத்தரம்.

(எ) சாந்தவிருத்தியிலே சுகாதிசயமெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

காமியம் லபித்தவுடனே சாந்தமானவிருத்தியிலே சுகப்பிரதிவிம்பம் மிகுந்து போகத்திலும் விருத்திசாந்தமான படியினாலே சுகாதிசயந்தோற்றுகிறது. இப்படிவிஷயங்கிடைத்தற்குத் தக்கனவாநந்தம் பிரதிவிம்பிக்கிறது. ஆகையினாலே சாந்த விருத்தியுள்ளவிடமெல்லாம் ஆநந்தந் தோற்றுகிறதிலே சந்தேகந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(அ) இப்படிப் பிரதிவிம்பிக்கிற பிரமத்திற்குச் சுபாவமெத்தனை விதமாயிருக்கும், எந்தவுபாதியி லெந்தச் சுபாவங்காணப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தென்றும், சித்தென்றும், ஆநந்தமென்றும், பிரமத்திற்கு மூன்று சுபாவமுண்டு. மண், கல், முதலான சடங்களிலே சத்துமாத்திரந் தோற்றுமேயல்லாமல், மற்றவிரண்டுந் தோற்றாது. சாந்த விருத்தியிலே சச்சிதாநந்த மூன்றுந் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(கூ) மாயைக்கெத்தனை சுபாவமுண்டு, எந்தச் சுபாவ மெதிலே தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு,

அசத்தென்றும், சடமென்றும், துக்கமென்றும், மாயா சொரூபம் மூன்று விதமாயிருக்கும் அசத்து, மநுடக்கொம்பு முயற்கொம்பிலே காணப்படும், மண், கல், முதலானவைகளில், சடங்காணப்படும், கோரமூட விருத்திகளிலே, துக்கங்காணப்படும், சாந்தவிருத்தியிலே, சடமும் போதமுமிருக்கிறபடியினாலே மாயை பிரமத்தோடே கலந்து காண்பிக்குமென் றுத்தரம்.

(கo) இப்படித் தோற்றுகிற மாயாசொரூபங்களைப் பிரமமாகக் காண்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அசத்தை, முயற்கொம்பை மநுடக்கொம்பைப்போலே, யுபேக்ஷிக்க, சடங்களை, நாமரூபத்தைவிட்டுச் சத்து மாத்திரமாய்ப்பார்க்க, கோரமூடவிருத்திக்களை, துக்கத்தைத்தள்ளிச் சித்துமாய்ப்பார்க்க சாந்தவிருத்திக்களை, சச்சிதாநந்தமாய்க்காண. இப்படி விஷயாநந்தத்தின் வழியே மூடனுக்கும் பிரமாநந்தத்தை யடையலாமென் றுத்தரம்.

(கக) மாயாரூபத்தை யிப்படி பகுத்துத் தியானித்ததுகொண்டு பிரமாநந்த மெப்படிக் கிடைக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தத்தியானத்திலே சித்தமேகாக்கிரமானவுடனே பிரமவித்தை திடப்படும். இந்தப்பிரம வித்தையிலே பேதமாயிருக்கிற வுபாதிகளெல்லாந் தடைபட்டபடியினாலே சச்சிதாநந்தம், அகண்டாகாசமாகத் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(கஉ) பேதத்திற்குபாதிகளேது, அந்தவுபாதிகளெதனாற் றடைபட்டது. பிரமம், நிருபாதியாய்த் தோற்றுகிற தெதனா லென்கிற சங்கைக்கு,

சாந்தவிருத்தி கோரமூடவிருத்தி முதலான சடங்கள் இவைகளெல்லாம் பேதத்திற்குபாதி யோகத்தினலும் விவேகத்தினலுந் இந்த வுபாதிகளெல்லாந் தள்ளப்படும்பின்னத்திரிபடியில்லாதபடியினலே நிருதியாய்ச் சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற பிரமத்துவம், அகண்டாநந்த வடிவாய்த் தானகவே விளங்குமென் றுத்தரம்.

இப்படிப் பிரமாநந்தத்திற்கு வழிபாடாகத்தானே விஷயாநந்தத்தை நிரூபித்தோம். இந்தவழியே, எல்லாரு மோக்ஷமடையக் கடவர்கள்.

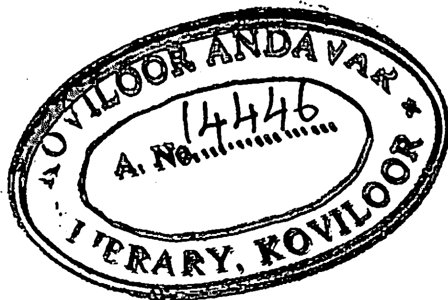
பதினைந்தாவது விஷயாநந்தம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௧௨.

ஆகப்பிரகரணம். ௧௫-க்குக் கூடிய சங்கை-௩௦௫.

பஞ்சதசப்பிரகரணம் சமாப்தம்.

KOVILOOR ANDAVAR
A. No. 14446
LIBRARY, KOVILOOR

விளம்பரம்.

பகவத்கீதை வசனம்

[இதில் ஸ்ரீ பகவத்கீதா மான்மியமும், ஸ்ரீ சங்கர-ராமாநுஜ-மாத்துவ பாஷ்யங்களின் குறிப்புகள் முதலியன அடங்கியுள்ளன: உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு விலை ரூபா 2.]

இந்தப் பகவத்கீதை யென்னும் அரிய நூலானது ஆதியில் வேதவியாசரால் பதினெட்டு அத்தியாயங்களாகவும், எழுநூறு சுலோகங்களாகவும் வடமொழியில் இயற்றப் பெற்றது. பகவத்கீதையை வாசிப்போர்க்கு இதன் உயர்வனைத்தும் நன்கு விளங்கும். மனிதராயினோர்க்கு அஞ்ஞான இருளைப்போக்கி நல்வழிக்கடைப் பிடித் தொழுகுமாறு எல்லா தத்துவங்களையும் விளக்கிக்காட்டி, உண்மைப்பொருளை யடைதற்குரிய உபாயங்களை உபதேசிக்கும் நூல்களுள் இதுவே முதன்மை பெற்றதாகும். இங்ஙனம் இது சிறப்புடையதாயிருத்தல் பற்றியே அதற்கு ஸ்ரீசங்கரர் - ஸ்ரீராமாநுஜர்-ஸ்ரீமாத்துவர்-ஸ்ரீதரர்-இராகவேந்திரர் முதலியவர்கள் பாஷ்யங்களு மியற்றியிருக்கின்றனர்; அன்னிய மதஸ்தர்களும் இந்நூலை ஆங்கில முதலிய பலபாஷைகளிலும் மொழிபெயர்த் திருக்கின்றனர் என்றதற்கு இந்நூலின் பெருமையேயாகும்.

நமது சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிஹாஸ புராணங்களிலுள்ள சகல வேதாந்த சாரங்கள் சகலருக்கும் சந்தேகந்தீரத் தெரியும்பொருட்டு பரமகிருபாநிதியான சர்வேசுவரனே ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானாக அவதரித்து அர்ஜுனனை வியாஜமாக வைத்துக்கொண்டு சகல ஜீவ கோடிகளுக்கும் உபயோகமாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளி யிருப்பதை நம் தமிழ்நாட்டார் அனைவரும் படித்து ஞான மடைந்து கிருதார்த்தர்களாகவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தெள்ளிய வசனநடையில் மதத்திரய பாஷ்யங்களின் அபிப்ராய பேதங்களுடன் விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

சீகாழி கண்ணுடைய வள்ளல்

இயற்றிய

ஒழிவிலொடுக்கம்

[உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம் காலிகோ

பைண்டு செய்தது. விலை ரூபா 1—8—0]

வேதாந்திகள் அஹம் என்று சொல்லும் தற்போதம் ஒழிந்தவிடத்து முத்தி யுண்டென்பதைத் தெளிவாகக் காட்டி அதனை யொழிக்கும் நெறியும் இதுவெனத் தெரிவித்தனர் கண்ணுடைய வள்ளலார் எனப்பட்ட பரமாசாரியர்.

தமக்கு முந்தியுள்ள ஆசிரியர்களும் பிந்தியுள்ள ஆசிரியர்களும் மயங்கி யுரைத்தும் பொய்மை யுரைத்தும் உலகத்தில் அஞ்ஞானத்தை விர்த்தி செய்திருப்பவும், இடையிற்றோன்றிய அவர் சரியை கிரியை யோகங்களை யிகழ்ந்து அவற்றின் வெறுமையை நன்கு விளக்கினர்.

இதிலடங்கிய விஷயங்கள்:

1 சிறப்புப்பாயிரம் உரை
2 காப்புச் செய்யுட்கள்
3 வேதாகமப் பொதுவிலுபதேச[ம்]
4 சத்திநிபாதத் துத்தமரொழிவு
6 யோகக்கழற்றி
6 கிரியைக் கழற்றி
7 சரியைக் கழற்றி
8 விரத்தி விளக்கம்
9 துறவு
10 அருளவத்தைத் தன்மை
11 வாதனைமாண்டார் தன்மை
12 நிலையியல்பு

இவை தவிர எல்லாத் தமிழ் நூல்களும் கிடைக்கும்; எமது கேட்லாக் வேண்டுபவருக்கு இனாமாக அனுப்பப்படும். வேண்டியவர்கள் கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கெழுதவும்.

B. இரத்தின நாயகர் & சன்ஸ்,

புஸ்தக வியாபாரிகள்,

பார்க்டவுன், சென்னை